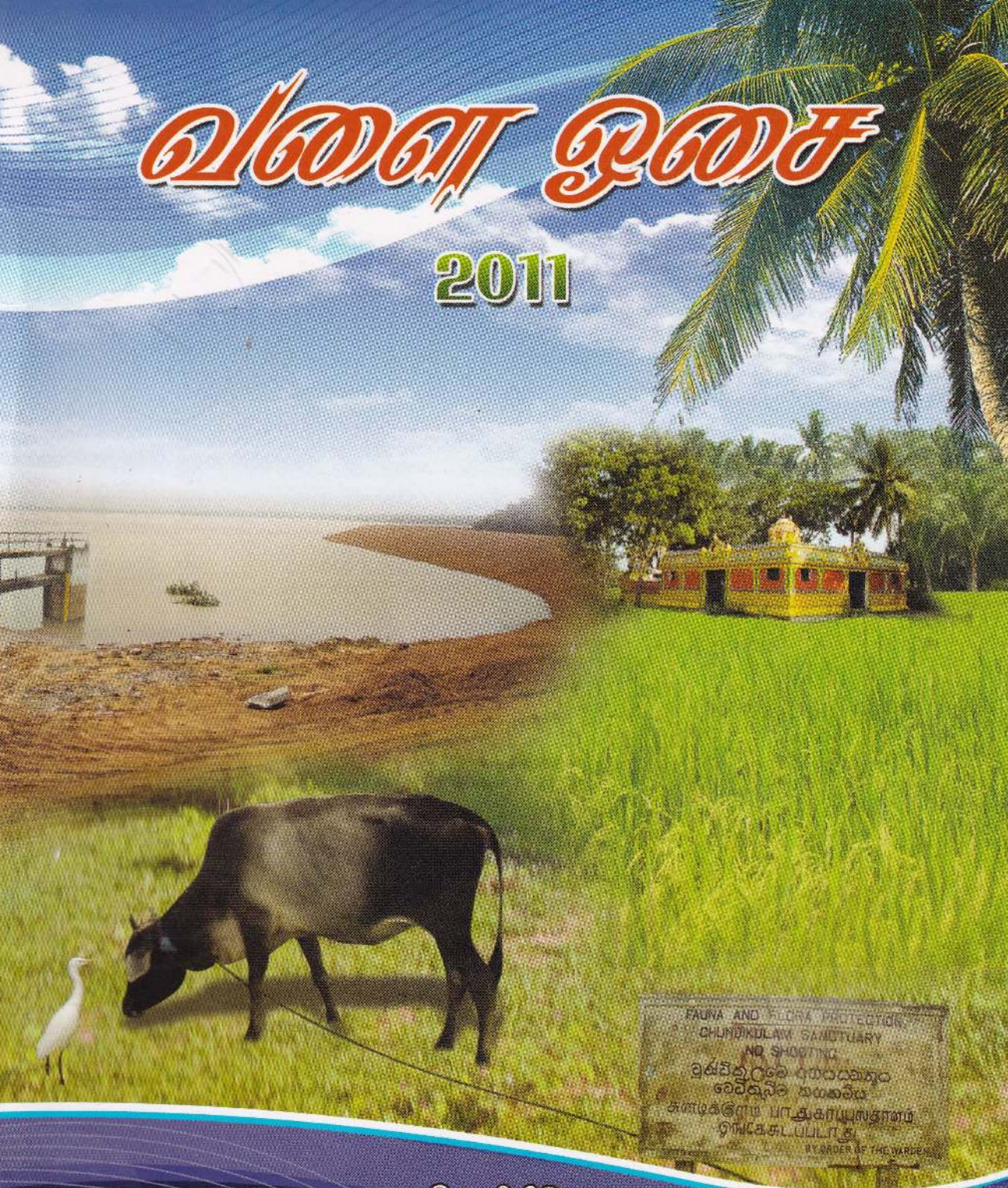

வளை ஓசை

2011

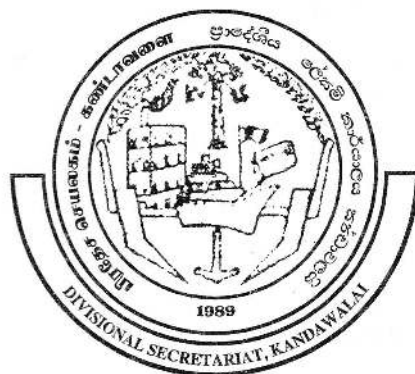

FAUNA AND FLORA PROTECTION
CHUNKULAM SANCTUARY
NO SHOOTING
வக்பித்தூரில் ஏறாக்கை
வெட்டிவிடக் கூடாது
சுமத்திரேயப் பாதுகாப்புலாபம்
ஒருங்கேற்பப்படாது
BY ORDER OF THE WARDEN

வெளியீடு:
பிரதேச கலாசாரப் பேரவை
பிரதேச செயலகம்,
கண்டாவளை,
கிளிநொச்சி.

வளை ஓசை 2011

நாடகம் I

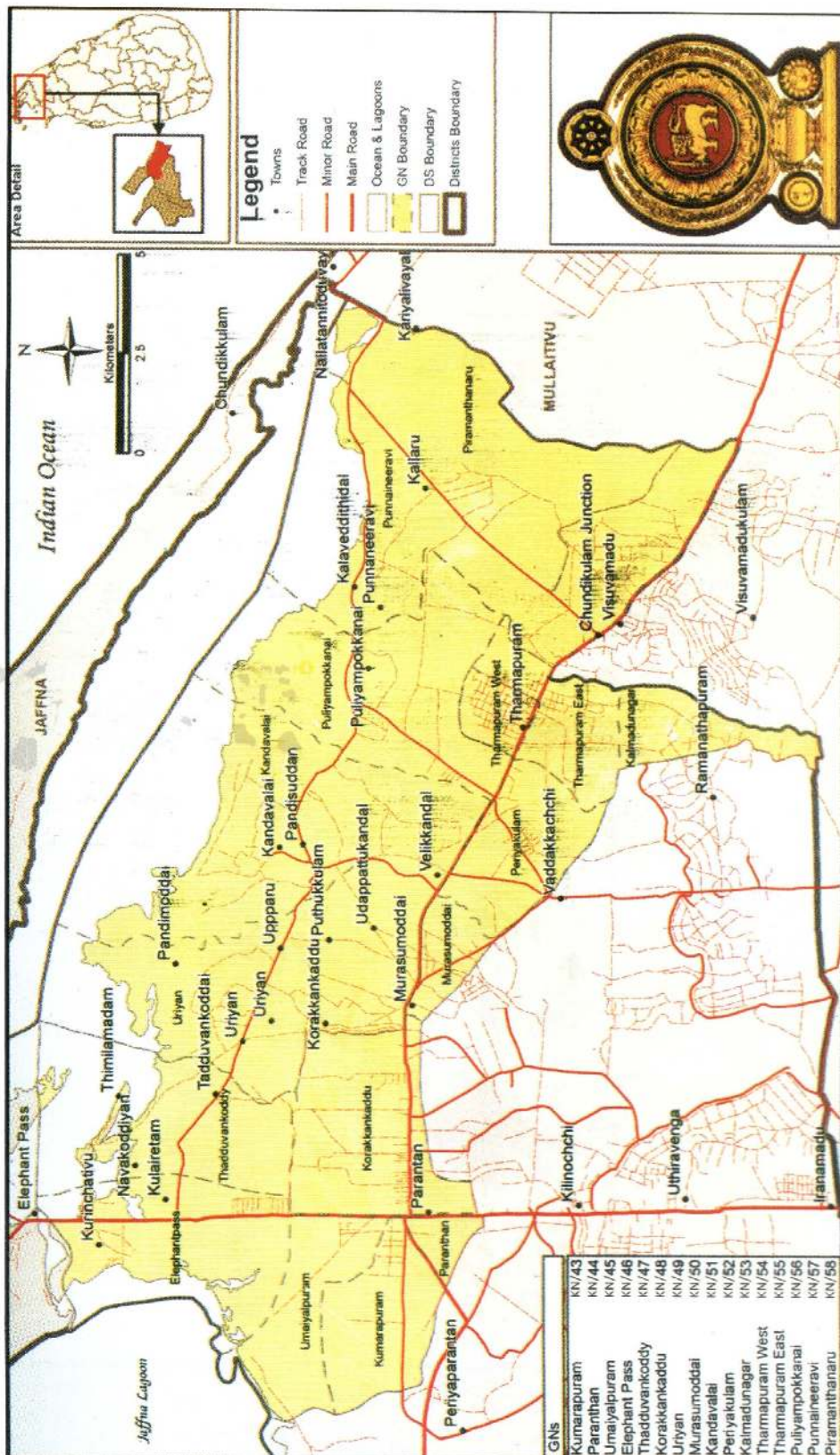
வெளிச்சு
பிரதேச கலாசார பேரவை,
பிரதேச செயலகம்
கண்டாவலை,
கிளிநொச்சி

நூல் விபரப் பட்டியல்

நூலின் பெயர்:	வளை ஓசை
நூலின் வகை:	ஓராண்டிதழ் (பல்கலை)
முதற்பதிப்பு:	மார்ச்சு 2011
தொகுப்பு:	மலர்க்குழு, பிரதேச கலாசாரப் பேரவை
பதிப்பு:	பிரதேச கலாசாரப் பேரவை, பிரதேச செயலகம், கண்டாவளை.
பதிப்புரிமை:	பிரதேச கலாசாரப் பேரவை, பிரதேச செயலகம், கண்டாவளை.
தாளின் வகை:	70 gm தர கடதாசி
பக்கங்கள்:	xvi + 104
அச்சுப்பதிப்பு:	கரிகணன் பிறிண்டேர்ஸ் 424, கே.கே.எஸ். வீதி, யாழ்ப்பாணம். 021 222 2717, 021 222 2891

Administrative Map

District: Kilinochchi
DS Division : Kandavalai

பிரதேச செயலகம் - கண்டாவளை
DIVISIONAL SECRETARIAT, KANDAWALAI

மலரின் உள்ளே...

தமிழ்த்தாய் வாழ்த்து

பேரவைக் கீதம்

மலர்க்குழு விபரம்

1) வாழ்த்துச் செய்திகள்	ix-xvi
2) கண்டாவளைப் பிரதேச செயலகம் - ஒரு நோக்கு	01-06
3) சேற்றுக்கண்டியம்மனின் சிங்காரச் சிரிப்பு	07
4) கண்டாவளைப் பிரதேச பண்பாடு பற்றிய எண்ணக்கரு - ஆய்வுக் கட்டுரை	08-10
5) வடபுலத்துப் பண்பாட்டில் தாய்வழி மரபின் தொன்மையும் தொடர்ச்சியும் கர்ப்பம் தரித்தனாடன் தொடர்புடைய பண்பாட்டுப் பயிர்வுகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட மானிடவியல் ஆய்வு.	11-18
6) "உயிர்வாசம்" - (தாமரைச்செல்வி) சிறுகதை	19-22
7) 50 ஆண்டுகளிற்குமுன் கண்டாவளை கிராம வாழ்வியல் சிறப்பியல்பு	23-25
8) புளியம்பொக்கணை நாகதம்பிரான் ஆலயத்தில் ஆகமம் சாராத மரபுகள் ஓர் தனித்துவம்	26-27
9) கீளி/முருகானந்த ம.வி. அன்றும் இன்றும்	28-30
10) சர்வதேச சிறுவர் உரிமைகள் சமவாயத்தின் அடிப்படையில் சிறுவர்களின் பாதுகாப்பு	31-33
11) கண்டாவளைப் பிரதேசக் கிராமங்களின் பெயர்கள் தோற்றுவாய்	34-39
12) அனுவலகங்களில் ஐந்து "S" 5S நடைமுறை	40-43
13) தமிழர் பண்பாட்டு விழுமியங்களும் விஞ்ஞான செறிவும்	44-46
14) கண்டாவளைப் பிரதேசத்தின் விவசாய அபிவிருத்தி	47-52
15) "நரை தோன்றும் வயதில்" - கவிதை	53
16) மயில்வாகனபுர கிராமம் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்	54-55
17) கலாசாரமும் விதவைகள் திருமணமும்	56-59
18) சமூக அடையாளங்களாக பண்பாடு	60-62
19) "எழில் மிகுந்த தேசமிது" - கவிதை	63-64

20) இலங்கையில் உள்ளுராட்சி மன்றங்கள்	65-69
21) வளங் கொழிக்கும் பெரியகுளம் - கவிதை	70-71
22) தமிழர் கலாசாரத்தில் நரைமுது சமுதாயம்	72-73
23) தப்பு தண்டனையாகியது - சிறுகதை	74-77
24) ஊர் நிலையில் ஓர் பகிர்வு	78-80
25) The Hands of Humanity	81-82
26) General View of Kandawalai Division	83-86

கலாசார விழாவை முன்னிட்டு இடம்பெற்ற படைப்பாக்கப் போட்டியில் வெற்றியிட்டிய ஆக்கங்கள்

27) "எதை எழுத" - கவிதை	87
28) பனைவளமும் அதன் பயன்பாடும் - கட்டுரை	88-89
29) "கண்ணனின் முடிவு" சிறுகதை	90

மத்திய பிரிவு-

30) "வன்னியின் வளங்களும் கலாசாரமும்" - கவிதை	91
31) "கிராமிய பொருளாதாரமும் நாட்டின் அபிவிருத்தியில் அதன் பங்கும்" - கட்டுரை	92-93
32) தொலைந்துபோன துன்பங்கள் - சிறுகதை	94-95

மேற் பிரிவு -

33) "மரணத்தின் பிடியில் கருவறைக் குழந்தை" கவிதை	96-97
34) "விடியுமா - ?" - சிறுகதை	98-99

திறந்த பிரிவு

31) "சுட்பெரிக்கும் சில கணங்கள்" - கவிதை	100-101
30) "வாழ்வு தந்த பூமி" - சிறுகதை	102-104

தமிழ்த்தாய் வாழ்த்து

நீராருங் கடலுடுத்த நிலமடந்தைக்குக் கெழிலொழுதும்
சீராரும் வதனமெனத் திகழ் பரத கண்டமீதில்
தக்கசிறு பிறைநுதலும் தரித்தநறுந் திலகமுமே
தெக்கணமும் அதில் சிறந்த திரவிடநல் திருநாடும்
அத்திலக வாசனைபோல் அனைத்துலகும் இன்பமுற
எத்திசையும் புகழ் மணக்க இருந்தபெருந் தமிழணங்கே!

பல் உயிரும் பலஉலகும் படைத்து அளித்துடைக்கினும் ஓர்
எல்லை அறு பரம்பொருள் முன் இருந்தபடி இருப்பதுபோல்
கன்னடமும் களிதெலுங்கும் கவின்மலையாளமும் துளுவும்
உன்னுதிரத்து எழுந்தே ஒன்றுபல ஆயிடினும்
ஆரியம்போல் உலகவழக்கு அழிந்து ஒழிந்து சிதையா உன்
சீர் இளமைத் திறம்வியந்து செயல்மறந்து வாழ்த்துமே.

ஆக்கம்:
மனோன்மணியம் பெ. சுந்தரம்பிள்ளை

பேரவைக் கீதம்

புல்லு

வளம் கொழிக்கும் கண்டா வளைவாழ்கவே - எம்
வாழ்விலில் வற்றாத ஊற்றாகவே - என்றும்

(வளம்)

அநுபுல்லு

உளம் களிக்கும் கூத்துக் கலைசெழிக்கும் - எம்மை
உயர்த்தும் ஆலயந்தொறும் பொங்கலும் பூசையுமாய்

(வளம்)

சரணங்கள்

நெல்வயற் பசுமை நம் கண்களை நிறைக்கும்
நெய்தலின் மீன்வளம் செல்வங்கள் கொழிக்கும்
கல்வியை வளர்க்கின்ற கூடங்கள் எங்கும்
கைத்தொழில் ஓங்கிடும் அற்புதம் எங்கும்

(வளம்)

எளிமையும் நேர்மையும் அணியெனப் பூண்பார்
இறையடி தொழுவதில் பேரீன்பம் காண்பார்
உழுதுணும் வாழ்க்கையின் மகத்துவம் உணர்வார்
ஓய்வறியார் எங்கள் ஊர்களில் வாழ்வார்.

(வளம்)

(ஆக்கம்: சோ.ப.)

மலர்க்குழு விபரம்

- 1) திரு. சி. சத்தியசீலன்
பிரதேச செயலர்,
கண்டாவளை.
- 2) திரு. சி. அருட்செல்வன்
உதவித் திட்டமிடல் பணிப்பாளர், பிரதேச செயலகம், கண்டாவளை.
- 3) திரு. த. அமலதாஸ்
கலாசார உத்தியோகத்தர், பிரதேச செயலகம், கண்டாவளை
- 4) திரு. ச. ஜெயானந்தராஜா (சமூகசேவைகள் உத்தியோகத்தர்)
- 5) திரு. சி. பத்மசிறி (கிராம அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்)
- 6) திரு. ஆ. ஆனந்தருபன் (பிரதம முகாமைத்துவ உதவியாளர்)
- 7) திரு. தே. ஸ்ரீ பன் ரஞ்சித் (அபிவிருத்தி உதவியாளர்)
- 8) திரு. செ. ஆறுமுகம் (கலாசார பேரவை உபசெயலாளர்)
- 9) திரு. க. தே. புரட்சிதாசன் (கலாசாரபேரவை உறுப்பினர்)
- 10) திருமதி இ. சிவராஜா (கிராம அலுவலர்)

வாழ்த்துச் செய்தி

கிளிநொச்சி மாவட்டத்தின் முக்கிய பிரதேசங்களில் ஒன்றாக விளங்கும் கரைச்சி வடக்கில் கண்டாவளை பிரதேசமானது. கிளிநொச்சி மாவட்டத்தின் தமிழ்ப் பண்பாட்டு வழியில் பிரசித்தி பெற்றதொரு பிரதேசமாக திகழ்ந்துவருகின்றது தொன்றுதொட்டு மரபு வழியான வழிபாட்டுத் தலமாக திகழ்கின்ற புளியம்பொக்கணை நாகதம்பிரான் ஆலயம் மிகப் பழமையும், புதுமையும் கொண்டு விளங்குகின்றது. இதன் உற்சவ நிகழ்வுகள் மிக முக்கியமானதொரு சமய, பண்பாட்டு அம்சங்களை பிரதிபலிக்கின்றமை. இது விசேட சான்றாக அமைகின்றன. இங்குள்ள மக்களின் உயிர்நாடியாக திகழ்வது விவசாயம் என்பதால், தொன்று தொட்டு கிராம மரபை ஒட்டியதாகவே அவர்களின் வாழ்வியல் முறைகளும் உள்ளதால், அங்கு சமூக ஒற்றுமை, விருந்தோம்பல், தமிழர் பண்பாடு கூட்டிணைவு கொண்ட விவசாய செயற்பாடுகள் என்பன அப்பிரதேசத்தின் விசேட நற்குணமாகவே காணப்படுகின்றது.

இவ்வாறானதொரு பிரதேசத்திலிருந்து "வளை ஓசை" என்ற நூலின் ஊடாக தமிழர்களின் பாரம்பரிய பண்பாடுகளை பிரதிபலிக்கக் கூடியதாகவும், அவர்களின் சமூக விழுமியங்களை பிரதிபலிக்கக் கூடியதாகவும் வெளியிடவுள்ளமை பாராட்டத்தக்கதாகும். இவ்வாறாக பல ஆக்கங்கள் மிக எளிமையான வடிவங்களில் அமைந்திருப்பதால், பாமர மக்களும் விளங்கக் கூடியதாக ஆக்கங்கள் மிகவும் கவனமாக உருவாக்கப்பட்டுள்ளமையானது, ஆக்கங்களை வழங்கியவர்களின் புலமையை சுட்டி நிற்பதாகவே நான் கருதுகின்றேன்.

"வளை ஓசை" என்ற வெளியீட்டின் மூலமாக விவசாயத்தில் விற்பன்னர்கள் மட்டுமல்ல கல்வியிலும் விற்பன்னர்கள் என்பதை பறைசாற்றுவதாக உள்ளது. கல்வி, விவசாயம், கடற்றொழில் என பலவகை வளங்களையும் தன்னகத்தே கொண்டதொரு வளம்மிகு பிரதேசமாகும் என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதே "வளை ஓசை" என்ற புத்தகத்தின் கருப் பொருள் தொக்கி நிற்கின்றது.

நான் அரசாங்க அதிபராக இருந்த காலத்திலேயே கண்டாவளைப் பிரதேசத்தின் அபிவிருத்தியில் பல பங்களிப்புக்கள் செய்வதில் முனைப்புக்களை காட்டி, கல்லாறு குடியேற்றத்திட்டம் கண்ணகி நகர் வீட்டுத்திட்டம் அமைக்க முடிந்தது. இறுதியிலே அனைத்தும் பாதகமாக இருந்த நிலையிலும் கூட அங்குள்ள பிரதேச மக்களின் அயராத முயற்சியால் அவர்களின் மரபு, பண்பாட்டுச் சீர்கேடுகளுக்கு இடமளிக்காது தம்மை ஒரு முழு விழுமியங்களை கொண்ட ஒரு சமூகமாகவே இனங்காட்டி வந்துள்ளமை கண்டாவளை பிரதேசத்தின் சிறப்புகளில் ஒன்றாக அமைந்துள்ளது.

மேன் மேலும் இவ்வாறான கலைப் பொக்கிசங்களை எமது சமுதாயத்திற்கு அள்ளி வழங்குவதற்கான பயனுள்ள முயற்சிகளை ஆக்கங்களை கொடுத்த, கல்விப் பெருந்தகைகள் மீண்டும் மீண்டும் புதிது புனைவதற்கு புனியம்பொக்கணை நாகதம்பிரான் அருள்பாலிக்க வேண்டும் என பிரார்த்திப்பதுடன், உங்களில் ஒருவனாக இருந்து வாழ்த்து தெரிவிப்பதில் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

கண்டாவளை கலை பண்பாட்டுப் பேரவையின் கலைவிழா சிறக்க எனது நல் வாழ்த்துக்கள் என்றும்.

தி. இராசாநாயகம்,

பிரதிப் பிரதம செயலாளரும் (வடமாகாணம்),

பிராந்திய ஆணையாளரும்

கிளிநொச்சி/ யாழ்ப்பாணம்

முன்னாள் அரசாங்க அதிபர், கிளிநொச்சி.

கல்வி அமைச்சின்

செயலாளரிடமிருந்து...

வரலாற்றுப் பாரம்பரியமுள்ள கண்டாவளைப் பிரதேசத்தில் வாழும் மக்கள் இயற்கையோடு இணைந்து தமது வாழ்வியலை நடத்திக்கொண்டு இருக்கின்றமை அவர்களது கலை, கல்விச் செயற்பாடுகளினூடாக அறியக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இப் பிரதேசமானது பல இசைக் கலைஞர்களையும், பாரம்பரிய கூத்துக் கலைஞர்களையும் கொண்டுள்ளமை அனைவராலும் அறியக்கூடிய செய்தியாகும். இப் பிரதேசத்திற்கு கலை, இலக்கியச் செயற்பாடுகளைக் கலைஇலக்கிய மன்றங்களும், பாடசாலைகளும் முன்னெடுத்துச் செல்கின்றன.

கண்டாவளைப் பிரதேச கலாசாரப் பேரவையானது கன்னி முயற்சியாக எடுத்துள்ள கலை இலக்கிய விழாவில் "வளை ஓசை" என்னும் மலர் வெளியிடப்படுவது சிறப்பான ஒரு நடவடிக்கையாகும். இம் மலரில் கண்டாவளைப் பிரதேசத்தின் மரபுகள், பண்பாடுகள், கிராமிய வாழ்வியல் ஆகியவற்றைப் பிரதிபலிக்கும் ஆக்கங்கள் உள்ளடங்கப்படுவது சிறப்பான அம்சமாகும்.

கண்டாவளை பிரதேச கலை இலக்கிய விழா சிறப்புற நடைபெறவும் "வளை ஓசை" சிறப்பு மலர் காத்திரமாக வெளிவரவும் எனது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிப்பதுடன் இறைவனின் ஆசிகளையும் வேண்டி நிற்கின்றேன்.

இ. இளங்கோவன்

செயலாளர்,

கல்வி பண்பாட்டலுவல்கள் விளையாட்டுத்துறை அமைச்சு,

வடமாகாணம்.

வாழ்த்துச்செய்தி

கிளிநொச்சி மாவட்டத்தின் நிறைந்த வயல் நிலப்பிரதேசங்களையும், ஆனையிறவுக் கடல் நீரேரியின் அரிய கடல் வளத்தினையும் யாழ்ப்பாணம் மற்றும் கிளிநொச்சி இரு மாவட்டங்களையும் பூகோள ரீதியாகப் பிரிக்கும் கண்டப்பகுதியாக விளங்குவதே கண்டாவளைப் பகுதியாகும். இப்பிரதேச மக்களின் வாழ்வியல் இயற்கை எழில்நிறைந்த வனப்பிரதேசங்களையும் ஆன்மிகத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும் பழைமையான புளியம் பொக்கணை நாகதம்பிரான் ஆலயம் போன்ற பழமையான ஆலயங்களையும் நன்னீர்க் குளங்களையும் கொண்டு நிறைந்து அமைதியானதும், ஆனந்தமானது மாக இருந்து வந்த சிறப்புடையது.

இப்பிரதேசம் பாரம்பரிய கூத்துக்கலைகளில் பண்டைக்காலம் முதலே சிறப்புப் பெற்ற பூர்வீகக் கிராமங்களையும் கலை இலக்கிய புலமைசார் புலமையாளர்களையும் கல்வியியலாளர்களையும் மூத்த கலைஞர்களையும் கொண்டு விளங்கி வருகின்றமையை நான் அறிவேன். இவர்கள் வழியாகப் பிரதேசத்தின் பண்பாடு, பூர்வீகக் கலைகள், ஆன்மிகம் பேணப்பட்டு வருவதுடன் இலக்கியப் படைப்பாக்கம் மற்றும் வெளியீட்டு முயற்சிகள் காலந்தோறும் நடைபெற்று வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

அந்தவகையிற் கண்டாவளைப் பிரதேச கலாசாரப் பேரவையால் பிரதேச செயலகத்துடன் இணைந்து பிரதேசம்சார் விழுமியங்கள், பண்பாடுகள், பூர்வீகக் கலைமரபுகள் பேண் செயற்பாடுகள் மற்றும் பிரதேச படைப்பாளிகளை ஊக்குவிக்கும் செயற்பாடுகளை முன்னெடுத்து வருவது பாராட்டுக்குரியது. இப்பேரவையின் செயற்பாடுகளில் முதன்மையானதாகக் கலாசார விழாவினையும் அதனோடு இணைந்து "வளை ஓசை" எனும் மலரினையும் வெளியிடுகின்றமை அறிந்து அக மகிழ்வடைகின்றேன்.

இவ்விழாவும், மலர் வெளியீடும் சிறப்புற எனது வாழ்த்தினை வழங்குவதில் பெருமகிழ்வடைகின்றேன்.

திருமதி என். சிறீதேவி

பணிப்பாளர், பண்பாட்டலுவல்கள்,
வடமாகாணம்.

வாழ்த்துச் செய்தி

கலையும் பண்பாடும் மனித வாழ்வுடன் பின்னிப்பிணைந்தவையாகும். தமிழர் தனித்துவமான கலையும் பண்பாடும் கொண்டதோர் இனமாகும். முத்தமிழும் அரசுகட்டிலிலிருந்து கோலோச்சியதோடு சான்றோராலும், ஆன்றோராலும் வளர்ந்தெடுக்கப்பட்டவையாகும். முத்தமிழும் பெருமையுறும் வகையில் இளங்கோவடிகள் சிலப்பதிகாரத்தை யார்த்துத் தந்துள்ளார். 64 கலைகளும் நம் முன்னோரால் வளர்ந்தும் போற்றப் பட்டவையாகும். முத்தமிழும் கவினுறு கலைகளும் இவற்றை வளர்த்தெடுக்கும் அறிஞரும் கலைஞரும் புறக்கணிக்கப்படுகின்ற நிலைமையே இன்று எம் மத்தியில் காணப்படுகின்றது. இவற்றைப் புத்துயிர் பெறச் செய்யவேண்டிய பொறுப்பு நமக்குள்ளது. இவ்வகையில் கண்டாவளை உதவி அரசு அதிபர் காரியாலயத்தால் கொண்டாடப்படும் பண்பாட்டு விழா சிறப்புறவும் அவர்களால் வெளியிடப்பட விருக்கும் "வளை ஓசை" தொடர்ந்தும் ஒலித்திடவும் என் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

செ. ஸ்ரீநிவாஸன்,
மேலதிக அரசாங்க அதிபர்,
மாவட்ட செயலகம்,
கிளிநொச்சி.

ஆசிச் செய்தி

கண்டாவளைப் பிரதேச கலாசாரப் பேரவையால் வெளியிடப்படும் "வளை ஓசை" எனும் சிறப்பு மலருக்கு எனது ஆசிச் செய்தியினை வழங்கி, வாழ்த்துரைப்பதில் மிக்க மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

ஒரு பிரதேசத்தினுடைய தனித்துவத்தை நிர்ணயிப்பதில் அப்பிரதேசத்தின் பண்பாடுகள், மரபுரிமைகள், கலை கலாசாரங்கள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

எமது கண்டாவளைப் பிரதேசத்தைப் பொறுத்தவரையிற் குறிப்பிடக்கூடிய அளவிற்குத் தனித்துவங்கள் உண்டு. மரபுவழிக் கூத்துக்களும், உயர்ந்த கிராமிய கலாசார விழுமியங்களும், தனித்துவமான வழிபாட்டு மரபுகளும் வாழ்வியலோடு பின்னிப் பிணைந்து செல்வதனைக் காண முடிகின்றது. எனினும், நவீன யுகம் நோக்கி நடை பயிலும் இன்றைய இளம் தலைமுறையினரிடையே பழைமையான கலை இலக்கிய வடிவங்களில் ஈடுபாடு நலிவடைந்து செல்வதனையும் அவதானிக்க முடிகின்றது. இது மட்டுமன்றி மேலைத்தேய மோகத்தில் மூழ்கி விடுவதாலோ என்னவோ தனித்துவமான பண்பாடுகளையும் மறந்துவிட முனைகின்றார்கள். எனவேதான் இவற்றைக் காக்க வேண்டிய பொறுப்பு எங்கள் ஒவ்வொருவரதும் தலையாய கடமையாகும். இது மட்டுமன்றி கலாசாரச் சீரழிவுகள் ஏற்படாது தடுப்பதோடு, நவீனங்களைச் சாதகமாகப் பயன்செய்து பழைமையான மரபுகள் கைவிடப்படாது காத்தல் வேண்டும்.

இவ்வகையில் பிரதேச விழுமியப் பண்புகள் மிளிரும் வகையிலும், அவற்றைப் பேணும் நோக்கினாலும் இந்நூல் வெளிவருவது உண்மையில் வரவேற்கத்தக்க விடயமாகும். எமது சமூகத்தில் இந்நூலினை வெளியிட்டுக் காத்திரமான பங்களிப்பினைச் செய்யும் கண்டாவளைப் பிரதேச கலாசாரப் பேரவையினை மனதாரப் பாராட்டுகின்றேன்.

நூல்கள் வெளியிடுவதும், அவற்றினை வாசிப்பதுடன் எமது பணி நின்றுவிடக்கூடாது. தொடர்ந்தும் எமது பண்பாடு, மரபுரிமைகளைப் காப்பதற்கு முயற்சிக்க வேண்டும். இதற்காக நாமனைவரும் ஒன்றாகக் கரம் கோர்ப்போம்.

இந்நூல் சிறப்பாக வெளிவரவும், எமது பிரதேச மக்களிற்கு ஒரு வரப்பிரசாதமாக அமையவும் நல் ஆசிகளை வழங்குகின்றேன்.

திரு. வீ. இராசகுலசிங்கம்

கோட்டக்கல்விப் பணிப்பாளர்,

கிளி/ கண்டாவளைக் கல்விக்கோட்டம்.

உதவி அரசாங்க அதிபரின்

முன்னுரை

கண்டாவளைப் பிரதேசம் பரந்த வயல்வெளிகளையும், கடல் வளத்தையும் நன்னீர் வளத்தையும் அதனோடு, நிறைந்த வன வளத்தையும் கொண்ட பூமியாகும். வந்தோரை வாழ வைக்கும் வன்னி மண் தன்னை நம்பி வாழுகின்ற மக்களையும் வாழ்விக்கும் சிறப்புடையது. இவ்வாறு சிறப்புக்கள் கொண்ட எமது பிரதேச கலாசார பேரவையால் வெளியிடப்படும் ஆண்டு மலரிற்கு முன்னுரை வழங்குவதனுடாக உங்களைச் சந்திப்பதில் மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

எமது பிரதேசம் தனித்து இயங்கத் தொடங்கிய காலம் முதல் பல அபிவிருத்திச் செயற்பாடுகளைக் கண்டு வருகின்றது. பல்வேறு காலங்களிலும் தோற்றுவிக்கப் பட்ட குடியேற்றத்திட்டங்கள் புதிய வீதிகள் திறப்பு, வீதிகள் அகலிப்பு, பாடசாலைகள் அமைத்தல் எனப் பாரிய செயற்பாடுகளைக் காலந்தோறும் முன்னெடுத்து வருகின்றது. இறுதியாக வன்னியில் இடம்பெற்ற உள்நாட்டுப் போரில் எமது பிரதேச மக்களும் முற்றாக இடப்பெயர்வைச் சந்தித்து 2010 ஆம் ஆண்டின் ஆரம்பத்திலிருந்து மீள்குடியேற்ற நடவடிக்கைகள் நடைபெற்று தற்போது அபிவிருத்தி செயற்பாடுகள் முன்னெடுக்கப்படுகின்றது. பிரதேசத்தின் அபிவிருத்தி என்பது பொருளாதார முன்னேற்றம், உட்கட்டமைப்பு, வேலைவாய்ப்பு, கல்வி, சுகாதார வசதி, ஆன்மிகம், கலையுணர்வு, உளத்திறன் விருத்தி எனப் பல துறையினதும் ஒட்டுமொத்த முன்னேற்றத்தினுடாகவே அடையப்பெறுகின்றது எனலாம். அந்த வகையில் எமது கலாசாரப் பேரவையும் உதவி அரசாங்க அதிபர் பணிமனையுடன் இணைந்து இவ்வருடம் கன்னி முயற்சியாகக் கலாசார விழாவையும் நடாத்துகின்றது. மக்கள் மீள்குடியமர்ந்து இரு வருடங்களில் அவர்களின் அடிப்படைத் தேவைகளுடன் அவர்களின் கலை, ஆன்மிகம், பண்பாடுபோன்ற விடயங்களையும் பூர்த்தி செய்யவேண்டிய பணி எமக்கிருக்கின்றது. கலாசார விழாவில் "வளையோசை" என்னும் இதழை வருடாந்தம் வெளியிட வேண்டும் என கலாசார பேரவை தீர்மானித்து அதன் முதலாவது நாதம் வெளிவருவது பாராட்டுக்குரியது. பிரதேச வாழ்வியல், பண்பாடு, வரலாறு, ஆன்மிகம், பொது விடயங்களை உள்ளீர்த்து மலர் வெளியிடும் செயற்பாட்டைப் பாராட்டி வாழ்த்துவதுடன் இம் முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கும் அனைத்து உள்ளங்களிற்கும் எனது வாழ்த்துக்களையும் நன்றியினையும் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

சி.சத்தியசீலன்

உதவி அரசாங்க அதிபரும்,

கலாசாரப் பேரவையின் தலைவரும்.

கண்டாவளை.

கண்டாவளைப் பிரதேச செயலகம்

ஒரு நோக்கு

ஆ. ஆனந்தரூபன்
பிரதம முகாமைத்துவ உதவியாளர்,
பிரதேச செயலகம், கண்டாவளை.

1. உப அலுவலகமாக

1984ஆம் ஆண்டு கிளிநொச்சி தனி மாவட்ட உருவானபோது கரைச்சி, பூநகரி, பச்சிலைப்பள்ளி, (பளை) ஆகிய மூன்று உதவி அரசாங்க அதிபர் பணிமனைகள் மட்டுமே காணப்பட்டன. இம்மூன்றும் மாவட்டம் பிரிக்கப்பட முன்பிருந்தே யாழ். மாவட்டத்தின் நிர்வாகப் பிரிவினாள் இயங்கிவந்த போதும் கண்டாவளையானது கரைச்சி உதவி அரசாங்க அதிபர் பணிமனையின் கீழான உப அலுவலகமாகக் (Sub office) இயங்கி வந்துள்ளது. உப அலுவலகமாக கண்டாவளை இயங்கியபோது ஆனையிறவு, பரந்தன், ஊரியான் புளியம்பொக்கணை, கண்டாவளை ஆகிய 5 கிராம சேவகர் பிரிவுகளே காணப்பட்டன. இதன் போது கரைச்சி உதவி அரசாங்க அதிபர்களே வாரத்தில் ஒருநாள் அல்லது இருநாள் வருகை தந்து கண்டாவளை உப அலுவலகத்தை இயக்கி இருந்தனர். அந்த வகையில் திரு க. குணராசா, திரு.S. வேலுப்பிள்ளை, திருமதி. இந்துமதி போன்றவர்கள் எமது செயலகத்திற்குத் தமது சேவையை வழங்கி வந்தனர்.

2. தனி உதவி அரசாங்க அதிபர் பணிமனையாக:-

கண்டாவளை உப அலுவலகமாக இயங்கிய காலத்தில் உதவி அரசாங்க அதிபராக இருந்த திரு. க. குணராஜா அவர்கள், பின்னர் கிளிநொச்சி மாவட்ட மேலதிக அரசாங்க அதிபர் (காணி) இருந்த வேளையில் இப்பிரதேசத்தின் பூகோள அமைப்பின் "வளை ஓசை" நாதம் - 01

பிரகாரம் தனியான நிர்வாகப் பிரிவு அவசியம் என்னும் பிரேரணைகள் எழுந்ததுடன் இது தொடர்பில் "கண்டாவளை அபிவிருத்தி" தொடர்பான கலந்துரையாடல் தருமபுரம் மகாவித்தியாலயத்திலும் இடம்பெற்றது.

இவ்வாறான பிரேரணைகள் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதன்பின் எமது அலுவலகம் தனியான உதவி அரசாங்க அதிபர் பணிமனையாக 1989. 09. 03 ஆம் திகதியிலிருந்து அப்போது யாழ்ப்பாணம் அரசாங்க அதிபராக இருந்த திரு. அன்ரன் அல்பிறட் மற்றும் கிளிநொச்சி அரச அதிபரான திரு. தேவசிகாமணி அவர்களும் கலந்து கொண்டு தற்போதுள்ள இடத்தில் திறந்து வைக்கப்பட்டது. இதன் போது முதலாவது கண்டாவளை உதவி அரசாங்க அதிபராக கிளிநொச்சி கச்சேரியின் நிர்வாக உத்தியோகத் தராயிருந்த திரு. கந்தையா சந்திரராசா அவர்கள் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டார். இவர் அதே ஆண்டு 1989 மார்ச்சுமீவரை சேவை ஆற்றி இருந்தார்.

3. நிர்வாக எல்லைகள்:-

கண்டாவளை உதவி அரசாங்க அதிபர் பணிமனையின் நிர்வாக எல்லைகள் மிகவும் தெளிவாகவே எல்லைப்படுத்தப்பட்டுக் குறிக்கப்பட்டு இருந்தது.

வடக்கு: ஆனையிறவு கடல்நீரேரியின் மத்திய பகுதி.

கிழக்கு: A35 வீதியின் மேற்குப் பகுதி தேராவில் ஆறுவரையிலும்

மற்றும் A35 வீதியின் கிழக்குப் பகுதி நெத்தலியாறுவரையிலும்.

தெற்கு: நெத்தலியாற்றின் வழியே கல்மடுக் குளத்தின் மத்தி பகுதியிலிருந்து இரணைமடு மத்திய பகுதி வரையிலான பகுதிகள் (இராமனாதபுரம் குடியேற்றத் திட்டத்தின் 7ஆம் யூனிற் முடிவுகள்வரையிலும்).

மேற்கு: குடமுருட்டி ஆறுவழியே, பூநகரி வீதி 05ஆம் மைல் கல்லிலிருந்து (குமபுர எல்லை வரை கமறிக் குடாவீதி வரையிலும் அதனுடன் இணைந்த ஆனையிறவு கடல்நீர்ஏரி மத்தி வரையிலுமான பகுதிகளின் எல்லைகள் விளங்கின.

மொத்தப் பரப்பளவாக அண்ணளவாக 210 சதுர கிலோமீற்றர் உடைய பிரதேசமாக விளங்கியது.

4. பல்வேறு காலகட்டங்களில் சேவையாற்றிய உதவி அரசாங்க அதிபர்களும் சேவைக் காலங்களும்:-

எமது தனி உதவி அரசாங்க அதிபர் பணிமனை ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது 1ஆவது உதவி அரசாங்க அதிபராக திரு.க.சந்திரராசா அவர்கள் பொறுப்பேற்றதனைத் தொடர்ந்து இன்று வரை அப்பதவியினை ஏழ்வர் அலங்கரித்துள்ளனர்.

- 1) திரு. க. சந்திரராஜா 1989.05.03-1989.12
- 2) திரு. சதா. தனபாலசிங்கம் 1989.12-1992
- 3) செல்வி தெ. து. விஜயலட்சுமி: 1999-1993
- 4) திரு. இ. ஐயாத்துரை 1993-1994

5) செல்வி கு. அன்னமயில் 1994-1997

6) திரு. பி. கா. மத்தியாஸ் 1998-2003.12

7) திரு. S. சிவசொருபநாதபிள்ளை
1993.12-2004.09.07

8) திரு. சி. சத்தியசீலன் 2004.09.08 இருந்து தற்போதுவரை

5) பிரதேசத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் :-

1. இலங்கையின் இரண்டு பிரதான தொழிற்சாலைகள் எமது பிரிவில் அமைக்கப்பட்டு ஆயிரக்கணக்கான மக்களுக்கு வேலையாய்ப்பு வழங்கியது.

1. பரந்தன் இரசாயனக் கூட்டுத் தாபனம்.

2. ஆனையிறவு உப்பளம்.

2. 1982ஆம் ஆண்டுகாலப் பகுதியில் கௌரவ காமினி திசநாயக்கா விவசாய அமைச்சராக இருந்த காலத்தில் கண்டாவளைப் பிரதேசத்திற்குச் சிறுபோக பயிர்ச் செய்கைக்கான நீர் விநியோகத் திற்காகப் பாரிய நீர்ப்பாசன கால்வாய்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டு கல்மடு குளத்து நீரை நெத்தலியாற்று வழியாக பெரியகுளம் பகுதியூடாக வழங்கும் திட்டம் செயற்படுத்தப் பட்டது.

3. 1983 காலப் பகுதியில் ஆனையிறவு கடல்நீரேரியை நன்னீராக்கும் திட்டத்திற்காக யாழ், ஆனையிறவு கடல்நீரேரிக்கு இடையே அணைக்கட்டு (தற்போதைய A9 வீதி) கட்டப்பட்டது. இதனூடாகக் கோரக்கன்கட்டு, ஊரியான், கண்டாவளை, புன்னை நீராவி ஆகிய கிராம சேவகர் பிரிவுகளின் வடக்கு.

எல்லைப் பரப்பையண்டிய உவர் நிலங்கள் நன்னிலங்களாக மாற்ற மடைந்தன.

4. பிரதேச செயலக மட்டத்திற் பல்வேறு காலங்களில் இலங்கையின் பல்வேறு பாகங்களிலிருந்து இடம் பெயர்ந்தும், குடியிருப்பு, பொருளா தார வலுப்படுத்தும் நோக்குடனும் பிரதேசத்துக்கு வந்த மக்களிற்காகக் காடுகள் அழிக்கப் பட்டு காணிகளும் வீடுகளும் அமைக் கும் திட்டங்கள் செயற்படுத்தப் பட்டன.

- i) 1956 கல்மடுநகர் (இராமநாதபுரம்) குடியேற்றத் திட்டம்.
- ii) 1958 தர்மபுர குடியேற்றத்திட்டம் (இலங்கையில் இனக்கலவரத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்காக உருவாக்கப்பட்ட முதலாவது கிராமம்).
- iii) 1972 புண்ணைநீராவி குடியேற்றத் திட்டம்.
- iv) 1976 பிரமந்தனாறு படித்த வாலிபர் திட்டம்.
- v) 1982 இல் மயில்வாகனபுரம் குடியேற்றத்திட்டம்
- vi) 1982 குமாரசாமிபுரம் குடியேற்றத் திட்டம்.
- vii) 1990 இல் தம்பிராசபுரம் குடியேற்றத்திட்டம்.
- viii) 1994 கண்ணகி நகர் குடியேற்றத் திட்டம்.
- ix) 2005 காலப்பகுதியில் கல்லாறு சுனாமி மீள் குடியேற்றத்திட்டம்.
- x) 2011 - இந்திய வீட்டுத்திட்டம் (புளியம்பொக்கணை)

6. உதவி அரசாங்க அதிபர் பணிமனையின் இடம்பெயர்வுகள்

தனியாக உதவி அரசாங்க அதிபர் பணி மனை பிரிக்கப்பட்ட பின் வெலிக்கண்டல் சந்திக்கருகில் உள்ள கரைச்சி வடக்கு ப.நோ.கூ.சங்க நெற்களஞ்சியத்தில் (இன்றைய அமைவிடத்தில்) இயங்கிவந்த போதும், பல்வேறு காலங்களில் இடம்பெற்ற இயற்கை அனர்த்தங்கள், உள்ளூர் இடப் பெயர்வுகளினால் அமைவிடத்தை மாற்றிச் செயற்பட்டமையை அறிய முடிகின்றது.

1. 1992 காலப்பகுதியில் செல்வி து. விஜயலட்சுமி அவர்களது பயிற்சிக் காலத்தில் திரு. சதா. தனபாலசிங்கம் உதவி அரசாங்க அதிபராக இருந்தபோது முரசுமோட்டையில் காணி உத்தியோகஸ்தர்களிற்கான விடுதியில் குறிப்பிட்ட சில காலம் இயங்கியது.
2. 1994 மார்கழி காலப்பகுதியில் செல்வி. கு.அன்னமயில் அவர்கள் உதவி அரசாங்க அதிபராக இருந்த காலப்பகுதியில் மாரி வெள்ளப் பெருக்கு காரணமாக நீரில் மூழ்கி போக்குவரத்து செய்யமுடியாத நிலை காணப்படவே சுமார் 4 மாதங்களாக முரசு மோட்டை YMCA கட்டடத்தில் இயங்கியது.
3. 1996 காலப்பகுதியில் ஏற்பட்ட இடம்பெயர்வில் பரந்தனி லிருந்து முல்லை வீதியை நோக்கிய இடம் பெயர்வில் உதவி அரசாங்க அதிபர் பணிமனையும் இடம் பெயர வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது.

இதன்போது தருமபுரம் மகா வித்தியாலயத்தில் சிறிய வகுப்பறை ஒன்றில் 3 மாதமாக இயங்கிப் பின்னர் தருமபுரம் மைதானத்தில் 1996 இறுதியிலிருந்து 2002 வரையான காலங்கள் தற்காலிகத் தகரக் கொட்டகையிற் கூடாரம் அமைத்து இயங்கியது.

4. மீண்டும் 2002 சமாதான காலத்தில் வெலிக்கண்டல் பழைய ஓட்டுத் தொழிற்சாலைக் கட்டடத்திற்கு அலுவலகம் இடம்மாறப்பட்டு 2007 வரை இயங்கியது.
5. இட நெருக்கடி காரணமாக 2008 ஜனவரியில் இருந்து பணிமனை பழைய இடத்திற்கே மீண்டும் இடம்மாற்றப்பட்டது.
6. 2009 ஜனவரியில் இடம்பெற்ற வன்னி இறுதிக் கட்ட குழப்ப சூழ்நிலையில் மக்களுடன் உதவி அரசாங்க அதிபர் பணிமனையும் இடம்பெயர்ந்து தருமபுரம் பொதுவிளையாட்டு மைதானத்தில் இயங்கியது. அதன்பின்னர் தொடர்ச்சியாக மூங்கிலாற்றில் ஆவணங்களுடன் இடம்பெயர்ந்த போதும் பின்னர் அலுவலக செயற்பாடு முடங்கிய நிலை ஏற்பட்டது.
7. 2010 பெப்ரவரி மாதத்தில் கரைச்சி வடக்கு ப.நோ.கூ.சங்க கட்டடத்தின் ஒரு பகுதியில் இயங்க ஆரம்பித்து. மீள்குடியேற்றப் பணிகள் ஆரம்பமாகின. தொடர்ந்து

2010 மே மாதத்தில் தற்போதைய இடத்தில் கட்டடங்கள் திருத்தப் பட்டு அலுவலகம் மாற்றப் பட்டுள்ளது.

7) எமது பகுதியில் அமைந்து மக்களுக்கு சேவையாற்றும் நிறுவனங்கள்:-

I) கண்பாவளை உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவுக்கு உட்பட்ட பாடசாலைகள்:-

- ◇ "1AB" தர பாடசாலை ⇒ 01
- ◇ "1C" தர பாடசாலைகள் ⇒ 05
- ◇ ஏனையவை ⇒ 17 என மொத்தம் 23 பாடசாலைகளும் 33 முன்பள்ளிகளும் இயங்கிவருகின்றன.

II) வங்கிகள்:-

- ◇ இலங்கை வங்கி, பரந்தன்
- ◇ இலங்கை வங்கி, விஸ்வமடு
- ◇ மக்கள் வங்கி, பரந்தன்
- ◇ மக்கள் வங்கி விஸ்வமடு
- ◇ சனச அபிவிருத்தி வங்கி, தர்மபுரம்
- ◇ கிராமிய கூட்டுறவு வங்கி, பரந்தன்

III) ஏனைய அரசு நிறுவனங்கள்:-

- ◇ புளியம் பொக்கணை கமலநல அபிவிருத்தி நிலையம்.
- ◇ கால்நடை வைத்திய அதிகாரி பணிமனை, புளியம் பொக்கணை.
- ◇ சுகாதார வைத்திய அதிகாரி பணிமனை, கண்டாவளை.
- ◇ கால்நடை வைத்திய அதிகாரி பணிமனை, கண்டாவளை.
- ◇ கரைச்சி பிரதேசசபை உப அலுவலகம், முரசுமோட்டை

IV) பலநோக்கு கூட்டுறவு சங்கங்கள்:-

- ◇ கரைச்சி வடக்கு பலநோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கம்.

◇ கடந்தொழிலாளர் கூட்டுறவு சங்கங்கள்- 07

◇ சிக்கன கடன் வழங்கும் கூட்டுறவு சங்கம்.

◇ கால்நடைகள் வளர்ப்போர்கூட்டுறவுச் சங்கம்.

V) கிராம மட்ட அமைப்புகள்:-

◇ கிராம அபிவிருத்திச் சங்கங்கள் -27

◇ மாதர்கிராம அபிவிருத்தி சங்கங்கள்-27

◇ கமக்கார அமைப்புகள் -18

◇ முதியோர் அமைப்புகள்-15

VI) மக்களை நல்வழிப்படுத்தும் சமய தலங்கள்:-

◇ ஆலயங்கள் :- 61

◇ தேவாலயங்கள் :- 12

◇ அறநெறிகள்:-10

VII) ஏனையவை:-

◇ விளையாட்டு கழகங்கள் :- 15

◇ கலை இலக்கிய மன்றங்கள் :- 05

◇ சனசமூக நிலையங்கள் :- 05

8) அபிவிருத்தியை நோக்கி:-

இன்று கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் இரண்டாவது மக்கள்தொகை கூடிய பிரதேசமும் 16 கிராம சேவகர் பிரிவுகளையும் 7300 குடும்பங்களையும் 2300 வரையிலான நபர்களையும் கொண்ட பிரிவாக எமது செயலர் பிரிவு விளங்குகிறது. மீள குடியேறியுள்ள இப் பகுதிமக்களுக்கான அடிப்படைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்தும், வாழ்வாதார திட்டங்களுடாக அவர்களின் பொருளாதார வலிமையை உயர்த்தும் செயற்பாடுகள் அரசு திட்டங்களுடாகவும் பல்வேறு அரசு சார்பற்ற உள்ளூர், வெளிநாட்டு நிறுவனங் களுடாகவும் முன்னெடுக்கப்பட்டு வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

அபிவிருத்தியில் எம்மோடு இணைந்து பல அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள் பணியாற்றி வருகின்றன அந்த வகையில்,

UN உடைய அமைப்புகள்:-

UNHCR

UNDP

UNHabitat

Unicef

WEP

OCHA, UNPOS ஆகியவற்றுடன்

ஏனைய அமைப்புக்களாக

IOM, ZOA, DRC, CHILD Fund, GTZ, USAID people in need, CARE, Scf, Sewalanka, FAO, peace wind, forut, oxfarm, wusc, SDC, Handicap international, Helpage, Sri Lanka worldvision என்பனவும் எம்முடன் இணைந்து செயற்பட்டு வருகின்றன.

9) எதிர்நோக்கும் சவால்கள்:-

- 1) பிரதேச செயலகமாக தரமுயர்த்தப்பட வேண்டும்.
- 2) உதவி அரசாங்க அதிபர் பணிமனைக்கு நவீன வசதிகளுடன் கூடிய புதிய கட்டடம் அமைக்கப்பட வேண்டும்.
- 3) கரைச்சிப் பிரதேச சபையிலிருந்து கண்டாவளைக்கென தனியான பிரதேச சபை உருவாக்கப்பட வேண்டும்
- 4) இயங்காமல் இருக்கும் பரந்தன் இரசாயன கூட்டுத்தாபனம், ஆனையிறவு உப்பளம் என்பன மீள ஆரம்பித்து இப்பிரதேச, மாவட்ட மக்களிற்கு வேலைவாய்ப்பு வழங்கப்பட வேண்டும்.
- 5) மீளக் குடியமர்ந்த மக்களிற்கு நிரந்தர வீட்டுத்திட்டம் முழுமையாக பெற்றுக் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.
- 6) பிரதேசத்திற்கு மின்சார வசதி செய்யப்பட

வேண்டியிருப்பதுடன், அனைத்துதர கிரவல் வீதிகளும் தார் வீதிகளாக புனரமைக்கப்பட வேண்டும்.

10) முடிவாக:-

இக்கட்டுரையினூடாக எமது பிரதேச செயலர் பிரிவுபற்றிய வரலாற்றுத் தரவுகளும் பணியாற்றிய உதவி அரசாங்க அதிபர்களும் அவர்கள் சேவை காலங்களும், இடம் பெயர்வுகள், மற்றும் அபிவிருத்தி செயற்பாடுகள் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள் போன்ற

விடையங்கள் தொகுக்கப்பட்டிருந்தது. இங்கு பிரதேச செயலாளர் பிரிவின் வரலாறுகள் பற்றிய தகவல்கள் பிரதேசத்தில் சேவையாற்றி ஓய்வு பெற்ற, ஓய்வு நிலை கிராம சேவகர்கள், ஓய்வுபெற்ற உதவி அரசாங்க அதிபர்கள் மற்றும் பிரதேசத்தின் எஞ்சிய ஆவணங்களின் வழியே வரையப்பட்டுள்ளதுடன் இத்தகவல்களில் ஏதும் மாற்றங்கள் இருப்பின் அவை பற்றி எமக்கு அறியதருமிடத்து எதிர்காலத்தில் செயலகவரலாறு பூரணமாக செழுமை படுத்தப்படும் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

புகழ் பெற்றோர் ஊழினல் ...

முட்டாள்களுக்கு ஓர் குட்டை:-

விவேகானந்தர் அதிக பிரபல்யமடை யாமல் இருந்த பொழுது ஒரு முறை தென்னிந்தியாவில் ரயிலில் பிரயாணம் செய்து கொண் டிருந்தார். அதே பெட்டியிலிருந்த வெள்ளைக் காரப் போர் வீரர்கள் சந்தியாசிகளபற்றி ஆங்கிலத்தில் கேவலமாகப் பேசியவாறு இருந்தனர். விவேகானந்தர் மறுத்தேதும் பேசாது பயணத்தைத் தொடர்ந்தார். சேலம் ஸ்டேசனில் அவர் வந்த ரயில் தரித்த போது அதிகாரி ஒருவருடன் ஆங்கிலத்தில் சரணமாகப் பேசுவதைக் கண்ட போர் வீரர் களுக்கு வியப்பாக இருந்தது. தொடர்ந்து ரயில் புறப்பட்டதும் "உங்களுக்குத் தான் ஆங்கிலம் தெரிகிறதே நாங்கள் கூறியது குறித்து ஏன் மறத்தும் பேசவில்லை" என்று கேட்டனர். அதற்கு "முட்டாள்களை சந்திப் பது இது முதல் தடவையல்ல" என்றவர் ஆங்கிலத்தில் கூறியதைக் கேட்டு வாயடைத்துப் போயினர்.

முரசுமோட்டை சேற்றுக்கண்டி அம்மனின் சிங்காரச் சிரிப்பு

செல்வி க. அனந்திகா
பழைய கமம்,
முரசுமோட்டை.

பட்டுப் பாவாடை கூட்டி பதக்கங்கள், மாலை போட்டு
தாழம் பூ ஜடை பின்னி
தலை நிறையப் பூச்சூட்டி,
நாளுக்கொரு நகை செட்டு
ஆள் வைத்து அலங்கரித்து,
வருபவர்க்குப் பரிசளிக்க
வகை வகையாய்ப் பொருள் வாங்கி,
தாழம்பூ தட்டங்களில்
தாலிக்கயிறு வைத்து,
மருதாணிப் பொடியுடனே
மஞ்சள் குங்குமம் துத்து
அம்மன் முகம் பார்த்தால்
ஆனந்தம் காணோமே!
தாயின் முகத்தினிலே
தையகூடக் காணோமே!
ஏனென்று சிந்தித்தால்
சிக்கல் அறுந்தது
அட்டா!
ஏழைச் சிறார்களை ஏற்றிவைத்துப் போற்றவில்லை.
சுற்றியுள்ள போர்களில்
ஓரமாய் சில பெண்கள்
குங்குமம் வைத்தழைத்து
அப்பெண்களைக்
கூட்டி இலை போட்டு
பரிமாற பரிமாற
அம்மன் முகம் மலர்ந்ததுவே
அருள் அதிலே சார்ந்ததுவே
சின்னச் சிரிப்புக் கூட
சிங்காரமாய்த் தோன்றுகிறதே!

கண்டாவளை - பிரதேச பண்பாடு பற்றிய எண்ணக்கரு

அமரசிங்கம் கேதீஸ்வரன் Mphil(ECN)

தலைவர்,

கரைச்சி வடக்கு ப.நோ.கூ.சங்கம், பரந்தன்.

கிளிநொச்சி மாவட்டத்தின் நிர்வாகப் பிரிவுகளில் கரைச்சி கண்டாவளை ஆகிய பிரதேச செயலர் பிரிவுகளின் கலாசார பண்பாடுபற்றிய தேடலைச் செய்கின்றபோது அதில் தெளிவாக முன்வைக்கக்கூடிய இரண்டு பண்புகளை நாம் இனங்கண்டு கொள்ள முடியும். அவையாவன,

- i) சமூக அடிப்படையில் பன்மை தன்மை சார் சமூக அமைப்பு காணப்படுதல் (Pleural Societies)
- ii) நீர்ப்பாசன கலாசாரத்தை அடியொற்றி அபிவிருத்தி தூண்டப்படும் நீர்க் கலாசாரத்தினூடாக அபிவிருத்தி காணப்படுதல் ஆகியனவாகும்.

இவ்விரு பண்புகள் இன்றைய கலாசார பண்பாட்டுப் போக்காக இருந்தபோதும் வரலாற்றை தொன்மைமிக்க புராண கிராமங்களான புளியம்பொக்கணை, கண்டாவளை, புலிங்கதேவன் முறிப்பு, தட்டுவன்கொட்டி. ஊரியான் போன்ற பகுதிகளில் தென்மராட்சியிலிருந்து பயிர்ச்செய்கை நோக்கத்தோடு சென்று குடியேறி வாழ்ந்த மக்களது யாழ்ப்பாண கலாசாரப் பண்பும் இணைந்து காணப்படுகின்றது. "Manual of Vanni District 1895" என்ற நூலானது 19ஆம் நூற்றாண்டில் வன்னிப் பிரதேசத்தின் பௌதீக பொருளாதார பண்பாட்டு நிலமைகளை எடுத்துக் காட்டியுள்ளது. Lewis என்பவரால்

எழுதப்பட்ட இந் நூலானது கண்டாவளையின் புராண கிராமங்களின் குறிப்புக்களை உள்ளடக்கியுள்ளது. நீர்ப்பாசன கலாசாரத்தினூடான அபிவிருத்தியை இப்பிரதேசத்தில் நிர்ணயித்து பிரதான இரு நீர் மூலங்களாக 32மைல் கொண்ட பிரமந்தன் ஆறும் 47 சதுரமைல்களை உள்ளடக்கிய நெத்தலியாறும் கனகராயன் ஆற்றின் ஒரு சில பகுதிகளும் இருந்து வருகின்றன. 121.73 சதுர கிலோமீற்றர் நீரேந்து பரப்பையும் 30.5 கிலோமீற்றர் நீளமானதுமான நெத்தலியாறானது 1951-53 காலப்பகுதியில் மறிக்கப்பட்டுக் கல்மடுக்குளம் அமைக்கப்பட்டது. 26.5 சதுரமைல் நீரேந்தும் பிரதேசத்தைக் கொண்ட இக் குளமானது 9150 ஏக்கரடி நீரைக் கொள்திறனாகக் கொண்டதாக உள்ளது. இதேபோல் 21.7 கிலோமீற்றர் நீளமானதும் 82.88 சதுரகிலோமீற்றர் நீரேந்து பரப்பையும் கொண்ட பிரமந்தனாறு மறிக்கப்பட்டு இரண்டு குளங்கள் அமைக்கப்பட்டன. (12.5 சதுர மைல் நீரேந்துப் பிரதேசத்தையும் 3000 ஏக்கரடி நீரைக் கொள்திறனாகக் கொண்டதுமான 600 ஏக்கரடிக்கு நீர் வழங்கக்கூடிய வில்வமடுக்குளம்) 18.5 சதுர மைல் பரப்பளவை நீரேந்துப் பரப்பாகக் கொண்டதும் 1753 ஏக்கரடி நீரை கொள்திறனாகக்கொண்டதும் 800 நீர் வழங்கக்கூடியதுமான ஏக்கர்களுக்கு பிரமந்தனாறுக் குளம் இப்பிரதேச செயலர் பிரிவுக்குட்பட்ட பாரிய நீர்ப்பாசன

குளங்களாகும். இதனைவிட இப்பிரதேச செயலர் பிரிவினாவுள்ள புளியம்பொக்கணை கம நல பிரிவில் உள்ள 23 சிறிய குளங்களும் கிளிநொச்சி கமநல பிரிவால் முகாமை செய்யப்படும் 19 சிறிய குளங்களும் இராமநாதபுரம் பிரிவில் முகாமை செய்யப்படும் 08 குளங்களையும் உள்ளடக்கிய 50 சிறிய நீர்ப்பாசன குளங்கள் உள்ளன. இதில் 34 குளங்கள் செயற்பாட்டிலுள்ளதுடன் 16 குளங்கள் கைவிடப்பட்ட நிலையிலேயே உள்ளன. 15 அணைக்கட்டுக்கொண்ட குளங்களும் உள்ளதால் மொத்தமாக 65 சிறிய நீர்ப்பாசனக் குளங்களின் கீழ் 1250 ஏக்கர்கள் செய்கை பண்ணப்பட்டு வருகின்றன. அத்துடன் இரணைமடுக் குளத்தின் இடது கரை வாய்க்காலினூடாக நீர் பெற்றுக் கொள்ளும் வசதியுடைய பகுதிகளும் இங்கு காணப்படுகின்றன. கல்மடுக் குளத்தின் நீருட்டிக் குளமான பெரிய குளமானது பிரதேசத்தின் நீர் செறிவை உயர்த்துவதில் உதவி வருகிறது.

பன்மை சமூக உருவாக்க மூலங்கள்

கண்டாவளைப் பிரதேச செயலர் பிரிவில் காணப்படும் சமூகங்கள் மூன்று விதமான பண்புகளை அடியொற்றியதாகக் காணப்படுகின்றன. யாழ்ப்பாண கலாசாரத்தின் குறிப்பாகத் தென்மராட்சியின் அடியொற்றிய புராண கிராமங்களான புளியம்பொக்கணை, கண்டாவளை, புலிங்கதேவன் முறிப்பு கரவெட்டித் திடல், ஊரியான், பழைய கோரக்கன் சுட்டு மற்றும் தட்டுவன்கொட்டி போன்ற புராண கிராமங்களினது பிரிவினர் ஒரு வகையாகவும், இரணைமடுக் குளத்தினை மையமாகக் கொண்டு குடியேற்ற முறைமையின் கீழ் 1954இல் வழங்கப்பட்ட 307 குடும்பங்களைக் கொண்ட முரசுமோட்டை குடியாளர்கள் குடியேற்றத்திட்டம், 1956இல்

"வளை ஒசை" நாதம் - 01

வழங்கப்பட்ட 22 குடும்பங்களுக்கான வெலிகண்டல் பகுதியிலுள்ள மத்திய வகுப்பினர் குடியேற்றத்திட்டம், 1961இல் கிராம விஸ்தரிப்புத்திட்டத்தின் கீழ் 162 பேருக்கு உமையாள்புரத்தில் வழங்கப்பட்ட குடியேற்றத்திட்டம், 1968இல் கிராம விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின் கீழ் கோரக்கன்கட்டுப் பகுதியில் வழங்கப்பட்ட 297 பேருக்கான குடியேற்ற நிலங்கள், 1966இல் கிராம விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின் வெலிக்கண்டல் பகுதியில் வழங்கப்பட்ட 79 குடும்பங்களுக்கான குடியேற்றத்திட்டம், 1967இல் ஊரியான் வழங்கப்பட்ட 35பேருக்கான குடியேற்றத் திட்டம்; மத்திய வகுப்புத் திட்டத்தின்கீழ் 1959இல் பரந்தன் PM வீதியில் வழங்கப்பட்ட 268 பேருக்கான திட்டம், கோரக்கன்கட்டில் 1960இல் வழங்கப்பட்ட 114 பேருக்கான திட்டம், 1960 பரந்தன் வெளிப் பகுதியில் வழங்கப்பட்ட 93 பேருக்கான திட்டம் ஆகியன இரணைமடுக் குளத்தின்கீழ் வழங்கப்பட்ட குடியேற்றங்களாகும். இதனைவிட கல்மடுக் குளத்தினை ஆதாரமாகக் கொண்டு 1955இல் கண்டாவளையில் மத்திய வகுப்புத் திட்டத்தின்கீழ் வழங்கப்பட்ட 174 பேருக்கான திட்டம், கல்மடு நகரில் 1958இல் மத்திய வகுப்புத் திட்டத்தின்கீழ் 45பேருக்கு வழங்கப்பட்ட திட்டம், தருமபுரத்தில் 1958இல் 818 உயர்நில உடமையாளர்களுக்கும் 72 பேருக்குத் தாழ்நில உடமையுமாக வழங்கப்பட்ட திட்டம் ஆகியன அபிவிருத்தி செய்யப் பட்டுள்ளது. பிரமந்தனாறுக் குளத்தின்கீழ் 1974இல் படித்த வாலிபர் குடியேற்றத் திட்டத்தின்கீழ் 602 பேருக்கு வழங்கப்பட்ட திட்டம் புதிய புன்னை நீராவியில் 1971இல் 347 இளைஞர்களுக்கு இதே திட்டத்தின்கீழ் வழங்கப்பட்ட திட்டம் ஆகியன குடியேற்ற சமூகத்தை எடுத்துவந்த பொறிமுறையாகும்.

இப்பிரதேசத்தின் அடுத்து வந்துள்ள சமூகக் குழுமமாக மலையகப் பண்பாட்டை அடியொற்றி வந்துள்ள 1958இலும் 1977 மற்றும் 1983 காலப் பகுதிகளிலும் வந்து குடியேறியவர்களால் உருவாகிய தருமபுரம், சம்புக்குளம், கட்டைக்காடு, மயில்வானபுரம், கொழுந்துப் புலவு, உழவனூர் போன்ற கிராமங்களைக் குறிப்பிட முடியும். இவ்வகையில் யாழ்ப்பாணத்தின் கந்தபுராண கலாசாரத்தை அடியொற்றி இயங்கும் புராண கிராமங்களிலும் குடியேற்றக் கிராமங்களிலு முள்ளவர்களோடு இணைந்து மலையக பண்பாட்டைக் கொண்ட இந்திய தமிழ் நாட்டு கலாசாரப் பிரிவினரும் மிக அண்மையி லன்றி உருவாகிய கிராமங்களிலிருந்து இங்கேயே பிறந்துள்ள கிளிநொச்சிப் பண் பாட்டை அடியொற்றிய மூன்றாம் தலை முறையினரும் ஒருங்கிணைந்து வாழும் பன்மைச் சமூகத் தன்மையை நாம் இங்கு காண முடியும்.

இவ்வகையில் கண்டாவளை பிரதேச கலாசாரம், பண்பாடு என்பன பன்மை சமூகக் கலப்பினால் உருவாக்கப்பட்ட தனித்துவ மான பண்பாட்டுச் சாறு என்பதே எமது முடிவாகும். இதில் நீர் கலாசாரம் நெருங்கி இணைக்கப்பட்டுள்ளது. 1958இல் இருந்து

குடியேற்றமாகப் பேணிவரும் தருமபுரத்தைக் கல்மடு நீர் நனைக்காது சொல்வதும், நாகேந்திரபுரம், கலவெட்டிதிடல் பகுதி களிலும் இதுவரை இந்த நீர்பெற சட்டபூர்வ இணைப்பு இல்லை என்பதனை யும் சுட்டி எழுகின்ற சமூக முரண்பாடுகள் 2010இல் கல்மடுக் குளத்தால் மேற்கொள்ளப்பட்ட புனரமைப்பைத் தொடர்ந்து அதிகரிக்கப் பட்டுள்ள நீர் கொள்ளளவினால் நிறைவுறுத் தப்படும். கண்டாவளை சமூகத்தின் வாழ் வாதார மூலமாகவுள்ள நெற்பயிர்ச் செய்கை நீர் கலாசாரத்தின் ஒரு அடையாளமாகும். அதேபோன்று ஆனையிறவு முதல் சுண்டிக் குளம் வரையிலுமான நன்னீரும் உப்புநீரும் கொண்ட நீரேரி இப்பகுதியின் மற்றுமொரு வாழ்வாதார மூலமாகும். இந்நீரேரியின் இயற்கைத் தன்மை காரணமாக பருவகால இறால் உற்பத்தி பெருமளவில் இடம் பெறுகின்றது. கல்லாறு கரையோரம் உள்ள கிழக்குக் கடலின் நீர் சட்டபூர்வமாகக் கிடைக்குமாயின் மீன்பிடியின் மூலமும் இச் சமூகம் தன் வாழ்வை உறுதிசெய்யும். எனவே, நீர் கலாசாரமும் பன்மை சமூகமும் கொண்ட கண்டாவளைப் பிரதேசத்தின் பண்பாட்டு நிலையானது புதிய சமூக விவேகமுள்ள குழுமத்தினால் நிறைந்திருப்பது இப்பிரதேச வளர்ச்சியின் ஒரு மூல நம்பிக்கையாகும்.

உசாத்துணை நூற்பட்டியல்

- 1) க. குணராசா "பச்சிலைப்பள்ளி, கரைச்சி, பூநகரி ஆகிய பிரிவுகளின் நீர் நிலைப்பயன்பாடு" முதுகலைமாணி பட்ட ஆய்வு யாழ். பல்கலைக்கழகம், 1983.
- 2) அ.கேதீஸ்வரன் "கிளிநொச்சி மாவட்டத்தின் நீர்ப்பாசன விவசாயமும் நீர் முகாமைத்துவமும்" பொருளியல் முது மெய்யியல்மானி ஆய்வு, யாழ் பல்கலைக்கழகம், 2001.
- 3) "Manual of Vanni District" Lewis - 1895
- 4) S. Arumugam "Water Resources of Ceylon Its Utilization and development" water resource Board Colombo - 1969
- 5) District statistical hand books, District secretariat, Kilinochchi.

வடபுலத் தமிழர் பண்பாட்டில் தாய்வழிமரபின் தொன்மையும் தொடர்ச்சியும்

கர்ப்பம் தரித்தனாடன் தொடர்புடைய பண்பாட்டுப் பயில்வுகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட மானிடவியல் ஆய்வு.

சண்முகராஜா சிறிகாந்தன்,
முருகானந்த வித்தியாலய பழைய மாணவர்,
விரிவுரையாளர், சமூகவியற்றுறை,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

இலங்கையில் தமிழர் மானிடவியல் சார்ந்த ஆய்வுகள் மிகஅருந்தலாகவேயுள்ளன. அதிலும் தமிழர் இனம் மற்றும் பண்பாட்டுத் தொன்மை பற்றிய தேடல்கள் போரிற்குப் பின்னைய சமூக மேம்பாட்டில் முனைப்புப் பெற்றுவருகின்றன. (வடபுலத்) தமிழர் பண்பாட்டில் தாய்வழி மரபின் தொன்மையும் தொடர்ச்சியும் பற்றிய இவ்வாய்வானது போரிற்குப் பின்னைய இலங்கையில் இனத்துவ ஒருமைப்பாட்டிற்கும் அதே வேளை தமிழர் பண்பாட்டுத் தனித்துவத்தினைப் பேணிப்பாதுகாப்பதில் முக்கியம் பெறுகின்றது. மனிதப் பண்பாட்டு மரபுகளைப் பேணிப் பாதுகாப்பதற் சடங்குகளும் அவை சார்ந்த ஐதீகங்கள் மற்றும் கருத்து நிலைகளும் முக்கியம் பெறுகின்றன. பண்பாட்டின் அமைப்பினை, கட்டுமானத்தினை, அறிதல்வழியே உண்மையான சமூக உறவு முறைகளையும் இணைத்துச் சமூகத்தின் அமைப்பினை விளங்கிக்கொள்ள இயலுமென லெவிஸ்ரோஸ் குறிப்பிடுகின்றார்.

உலக மகா யுத்தங்களின் முடிவும் காலனித்துவத்தின் வீழ்ச்சியின் பின்னரான காலச்சூழலில் நாடுகளுக்கிடையிலான முரண் நிலைகள் குறைவடைந்து நாடுகளுக்குள்ளேயான முரண்பாடுகள் வலுப்பெற்றன. இந்நாடுகளுக்குள்ளேயான முரண்பாடுகளின் பின்புலமாகப் பண்பாட்டுக் காரணிகள் முனைப்புப் பெற்றுள்ளமையினை இந்நாடுகளின்

அனுபவங்கள் வழி அறிய முடிகின்றது. குறிப்பாக எந்தவொரு நாட்டினரும் தத்தமது பண்பாட்டுத் தனித்துவத்தினைப் பேணிப் பாதுகாப்பதில் ஆர்வமாகவுள்ளனர். இந்நிலையில் இலங்கையிற் போரிற்குப் பின்னரான சமூகமேம்பாட்டு வளர்ச்சியில், தமிழர் பண்பாட்டின் தொன்மையினையும், தனித்துவத்தினையும் பற்றி ஆய்வுசெய்தல் காலத்தின் தேவையாகும்.

சிவில் அரசியல் உரிமைகள் பற்றிய சர்வதேச சமவாயத்தின் (ICCPR) 27ஆம் உறுப்புரிமைப்படி, சிறுபான்மைக்குழு ஒன்றின் அடையாளம் (Identity) பேணப் படுதல் உறுதி செய்யப்படுகின்றது. இதன்படி சிறுபான்மைக்குழுவின் உறுப்பினர்களுக்குத் தமது பண்பாட்டு அடையாளத்தினைப் பாதுகாக்கும் உரிமையுள்ளது. மேலும், 90களில் யுனெஸ்கோ நிபுணர்குழுவின் அறிக்கையில் மக்கள் என்பதற்கான மிக முக்கியமான தகுதி நிலைகளில்; பொதுவான வரலாற்றுப் பாரம்பரியம் மற்றும் இனம் அல்லது இனக்குழு அடையாளம் ஆகியனவும் உள்ளடங்குகின்றன. இந்நிலையில் இவ்வாய்வானது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒன்றாகவுள்ளது. (நிகால் ஜயவிக்கிரம, 2008)

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும் இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் தோன்றிய மானிடவியல்

மற்றும் சமூகவியல் புலமைத்துறைகளின் வளர்ச்சியின் பின்னரே பண்பாட்டின் உட்கூறுகள் பற்றிய ஆய்வுகள் முனைப்புப் பெற்றன. இவ்வாறான ஆய்வுகள் மனித சமூகமானது தனது நிகழ்கால வாழ்வியலை நிறுவுவதற்கும்; எதிர்கால வாழ்வுக்கான இயங்கியலையும் வழிமுறையையும் அறிந்து கொள்வதற்கும்; அத்துடன் தங்களது கடந்த கால வரலாற்று மரபுகளை, முறைகளை, அமைப்புக்களை, பழக்கவழக்கங்களைத் தேடி அறிந்துகொள்வதற்கும் அவசியமாகின்றன.

இலங்கைப் பண்பாடானது மொழி மற்றும் சமயத்தின் வழியே கட்டியெழுப்பப்பட்ட ஒரு பன்மைப் பண்பாடாகும். தொல்லியல் மற்றும் தொன்மை இலக்கிய ஆதாரங்களின் வழியே இங்கு பண்டுதொட்டு மனிதர்கள் வாழ்ந்துவந்துள்ளமையினை அறியமுடிகின்றது. இலங்கைக்கு கி.மு. 483ஆம் ஆண்டளவில் விஜயனும் அவனுடைய தோழர்களும் வருவதற்கு முன்னரே தொன்மையான மக்கள் இருந்துள்ளனர் என்பதனைப் பார்க்கரின் ஆய்வுக்குறிப்புக்களிலிருந்து அறியமுடிகின்றது. (Parker 1909, தில்லைநாதன் 2005) மகாவம்சம் போன்ற இலக்கியங்களில் இலங்கையில் ஆரம்ப காலத்தில் இயக்கர், நாகர் எனும் முதுகுடியினர் வாழ்ந்துள்ளமை தொடர்பான வலுவான குறிப்புக்கள்காணப்படுகின்றன.

தொல்லியல் அகழ்வாய்வுகள் மற்றும் தொன்மை இலக்கியங்கள் வடபுலப் பண்பாட்டுத் தொன்மையினை வெளிப்படுத்துகின்றது. மேலும், தமிழகத்துடனான தொடர்பு மற்றும் காலனித்துவத்தின் வழியே யான ஏனைய உலகப் பண்பாடுகளுடனான இடைநிலைகளின் வழியே தமிழர் பண்பாட்டு

மரபுகளையும் ஏனைய பண்பாட்டு மரபுகளையும் உள்வாங்கியுள்ளமையினை உணரலாம். எனினும் "தேசவழமைச்சட்டம்" யாழ்ப்பாணப்பண்பாட்டுத் தனித்துவத்திற்குச் சான்றுபகர்கின்றது. மேலும் சரசோதி மாலை, யாழ்ப்பாண வைபவமாலை போன்ற தொன்மை இலக்கியங்களும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

பின் நவீனத்துவச் சமூகச்சூழலில் இனவரைவியல் சார்ந்த அணுகுமுறைகள், பண்பாடு பற்றிய ஆய்வுகளில் முக்கியத்துவம் பெற்றுவரும் இக்காலச் சூழலில்; இவ்வாய்வானது இனக்குழுமவியல் சார்ந்த ஆய்வு அணுகுமுறையின் வழியே மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. எனினும் தரவு சேகரிக்கும் பிரதான நுட்பமுறைகளில் வினாக்கொத்து, தனியாள் விடயக்கலை ஆய்வு மற்றும் நேர்காணல் ஆகிய ஆய்வு முறையியல்களும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

மனிதன் அலைந்து திரிந்து வேட்டையாடிய நிலையிருந்து முன்னேறிப் பயிர் செய்து நிலையாக வாழத் தொடங்கிய காலத்திலே குடும்ப அமைப்புத் தோன்றியது. தாய்வழி மற்றும் தந்தைவழிக் குடும்ப அமைப்புகள் பண்டுதொட்டு இன்றுவரை உலகப் பண்பாடுகளில் நிலவிவந்துள்ள போதும் தாய்வழிக் குடும்ப அமைப்பே உலகின் தொன்மையான குடும்ப அமைப்பாக இருந்துள்ளமை தொடர்பான கருத்து நிலையுடனேயே அதிகமான மானிடவியலாளர்கள் உடன்படுகின்றனர். "பண்பாட்டுப் படிமலர்ச்சி" பற்றி ஆய்வுசெய்த அமெரிக்க மானிடவியலாளரான ஹென்றிமார்கன் மனித சமுதாயத்தின் வளர்ச்சி நிலையானது தாய்வழிக் குடும்ப அமைப்பிலிருந்தே

ஆரம்பிக்கின்றது என்று குறிப்பிடுகின்றார். அதாவது இரத்த உறவுகள் மத்தியில் தமது தனித்தன்மையைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டுப் பாலுறவு இடம்பெற்றுள்ளன என்றும்; அதுவே பிற்பட்ட காலத் தாய்வழிக் குடும்ப அமைப்பிற்கு அடிப்படை என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். இவருடைய கருத்தினை மறுத்துரைத்த பல்வேறுபட்ட தரப்பினரது கருத்துக்களுக்கு எதிராகவும், இவருடைய கருத்தினை ஆதரிக்கும் வகையிலும் பாகோஃபின் ஆய்வு முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது.

ஆரம்ப காலத்தில் மக்களிடையே கட்டுப்பாடற்ற பாலுறவு நிலவியுள்ளது. ஒரு பெண் பல ஆண்களுடன் ஒரே காலத்திற் பாலுறவினைக் கொண்டிருந்தாள். இவ்வாறான சூழலில் பிள்ளைகள் தாயை மட்டுமே இனங்கண்டு கொண்டார்கள். இந்நிலையிற் பாலுாட்டிகளின் இனப்பெருக்கத்தில் தாய்வழியேயான அடையாளம் முதன்மை பெற்றிருந்துள்ளமையினையும் அறியமுடிகின்றது. எனவே, ஆரம்ப காலப்பகுதியில் தாய்வழி உரிமை அல்லது தாய்த் தலைமைத்துவக் குடும்பங்கள் இருந்திருக்க வேண்டும் என்பது இவரது கருத்தாகும். அதன்பின்னர் ஆண் வழியினர் அவரவர் பிள்ளைகளுக்குச் சொத்துக் கொடுக்கும் அடிப்படையில் தந்தை உரிமை கோரப்பட்டிருக்கலாம் என்ற கருத்துடன் பிரிஃபால்ட் உடன்படுகின்றார். (பக்தவத்சல பாரதி, 1990)

சங்க இலக்கியங்களிற்கூட தாய் வழிச் சமூகம் இருந்துள்ளமைக்கான மிகமுக்கியமான மாணிடவியல் ஆதாரங்கள் பலவுள்ளன. அந்த வகைகளிற் சங்ககாலக் குடும்பம் பற்றிய ஆய்வினை மேற்கொண்ட முனைவர். பக்தவத்சல பாரதி அவர்கள்

சங்ககாலத்தில் தாயகமுறை (MatrilHcal) இருந்துள்ளது என்றும், திருமணத்திற்குப் பின்பு மனைவியின் இல்லத்திற்குக் கணவன் சென்று வாழ்வதே முறையாக இருந்துள்ளது என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார். இதனைவிடச் சேய்வழி அழைத்தல் மற்றும் பேறுகாலத் தனிமை போன்ற பண்பாட்டியற் கூறுகள் இன்றும் கூடக் குறிப்பிட்ட சில பண்பாடுகளில் எஞ்சி நிலைத்த பண்பாட்டுக் கூறாக இருக்கின்றமையும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும் வடஇந்தியக் கேரோ, காசிப் பழங்குடிகள் மற்றும் தமிழகப் பழங்குடிகளான காணிக் காரர், மலைப்பண்டாரம், முத்துவர் ஊராளி போன்றன தாய்வழிக் குடும்ப அமைப்புடையனவாக உள்ளன. கேரளாவில் தரவாடு (Taravad) எனும் குடும்பமானது தாய்வழிக் குடும்ப அமைப்புக்குச் சிறந்த எடுத்துக் காட்டாக விளங்குகின்றது.

கர்ப்பம் தரித்தல் என்பது ஒருகல உயிரினம் தொடக்கம் மனிதன் வரையாகவுள்ள அனைத்து உயிரினங்கள் மத்தியில் அவற்றின் இனவிருத்திக்கான ஒரு உயிரியற் செயன்முறையாகக் காணப்பட்டாலும் மனிதர்கள் மத்தியில் இவை பண்பாட்டுக் நம்பிக்கைகளின் வழியே கட்டியெழுப்பப்படுகின்றது. இந்தவகையில் தாய்வழி மரபின் எஞ்சி நிலைத்த பண்பாட்டு கூறுகளை வடபுலத் தமிழர் பண்பாட்டிற் பின்பற்றப்படும் கர்ப்பம் தரித்தலுடன் தொடர்புடைய பண்பாட்டுப் பயில்வுகளைப் பகுப்பாய்வு செய்வதன்மூலம் வெளிக்கொணரலாம். அந்த வகையில் இப்பண்பாட்டுப் பயில்வுகள் வடபுலத் தமிழர் பண்பாட்டில் தாய்வழி மரபின் தொடர்ச்சித் தன்மையினை எமக்கு வலியுறுத்துகின்றது.

ஒவ்வொரு பண்பாட்டின் தனித்துவத்தினையும் புறவுலகுக்கு வெளிப்படுத்துபவை பண்பாட்டுப் பயில்வுகளாகும். இவை பண்பாட்டு நம்பிக்கைகளின் வழியே கட்டியெழுப்பப்பட்டிருப்பதுடன் குழுமங்களின் பண்பாட்டின் தனித்துவங்களாகவுள்ளன. சடங்குகளும், சம்பிரதாய மரபுகளுமாக விளங்கும் பண்பாட்டுப் பயில்வுகளை மனித வாழ்வின் தொன்மைத்தன்மையுடன் இணைத்து நோக்குதல் அவசியம். ஆரம்பகால மனிதவாழ்வியல் அடிப்படைத் தேவைகள் மற்றும் அச்சவுணர்வுகள் ஆகியவற்றிலிருந்து விடுபடுவதற்கு மனிதர்கள் கையாண்ட ஒரு வழிமுறையாக நம்பிக்கைகளும், சடங்குகளும் காணப்படுகின்றன. எனினும் இன்று இக்காரணங்கள் மறைந்தாலும், இவை மறையாமல் நிலைபெற்று ஒவ்வொரு சமூகத்தினரதும் பண்பாட்டுத் தனித்துவங்களாகவும், பண்பாட்டு அடையாளங்களாகவும் பேணப்படுகின்றன. மனிதவாழ்வுடன் தொடர்புபட்ட சடங்குகள் பிறப்புமுதல் இறப்புவரை வெவ்வேறுபட்ட பருவமாற்றங்களையும், வாழ்வு ஒழுங்கமைப்பினையும் உருவாக்கிவிடுகின்றன.

சமூகத்திற் பெண்ணின் ஏக்கத்தையும், அவலத்தையும் நீக்குவதற்கான ஓர் அரிய மருந்தாக நிலவுவதே தாய்மையடைதலாகும். தாய்மை என்பது பெண்களுக்கே உரித்தான இயற்கையின் கொடை. தாய்மைக்கால அனுபவமும், அதன்வழியேயான குழந்தைப் பேறும் பெண்களால் இன்றும் சொற்களால் விபரிக்க முடியாதனவாகவே காணப்படுகின்றன. குழந்தைப் பேற்றுடன் தொடர்புபட்டவகையிற் பின்பற்றப்பட்டுவரும் தமிழர் பண்பாட்டு நடைமுறைகளை இவ்வாய்வு பின்வரும் ஒழுங்கிற் பகுப்பாய்வு செய்ய முனைகின்றது. (மனோன்மணி 1984)

01. கர்ப்பம் தரித்தலின் பொருட்டு இடம் பெறும் பண்பாட்டுப் பயில்வுகள்.
02. கர்ப்ப காலங்களில் இடம்பெறும் பண்பாட்டுப் பயில்வுகள்.
03. குழந்தைப் பேற்றுடன் தொடர்புடைய பண்பாட்டு இயல்புகள்.

1. கர்ப்பம் தரித்தலின் பொருட்டு இடம்பெறும் பண்பாட்டுப் பயில்வுகள்

குழந்தையில்லாத பெண்கள் குழந்தைப்பேறு வேண்டி, பல்வேறுபட்ட பண்பாட்டுப் பயில்வுகளை மேற்கொள்கின்றனர். ஆய்வுப்புலத்தரவுகளைப் பகுப்பாய்வு செய்யும் போது இவ்வகையான பண்பாட்டுப் பயில்வுகளைப் பின்வரும் ஒழுங்கிற் பகுத்து நோக்கலாம்.

1. தோஷ பரிகாரம்:-

குழந்தைப் பேற்றின்மைக்கு மக்கள் தமது மூதாதையரின் தோஷம், கிரகதோஷம், நாகதோஷம் போன்ற தோஷங்களை நிவர்த்தி செய்வதன்மூலம் தாங்களும் குழந்தைக்குத் தாயாகலாம் எனும் வலுவான நம்பிக்கையின் அடிப்படையிற் பெண்கள் பல்வேறுபட்ட பண்பாட்டுப் பயில்களைப் பின்பற்றிவருகின்றனர். அந்தவகையில் இறந்த ஆத்மாக்களுக்குப் பிதிர்க்கடன் செய்தல், கரும்பாம்பு, செம்பாம்பு செய்து நயினாதீவு மற்றும் சீரணி நாகபூஷணி, புதூர், புளியம்பொக்களை நாகதம்பிரான் போன்ற கோயில்களுக்குச் சென்று வழிபாடு இயற்றுதல், மற்றும் பால்வார்த்தல், இவற்றினைவிடத் தத்தமது குறிப்புகளைச் சோதிடரிடம் காண்பித்துக் கிரகதோஷத்திற்கான பரிகாரம் செய்தலின் வழியே தாய்மை எனும் பேற்றினை அடையலாம் என்ற நம்பிக்கை கொண்டுள்ளனர். மாதிரிமூலம் பெறப்பட்ட தரவுகளின் அடிப்படையில் 30 வீதமானோர் குழந்தைப்

"வளை ஓசை" நாதம் - 01

பேற்றின்மைக்குத் தெய்வக் குற்றந்தான் காரணம் என்று நம்புகின்றனர். மேலும் களாவதானத்தின்போது திருமணமாகி 5 வருடங்கள் குழந்தைப்பேறு கிடைக்காத தம்பதியினர் புளியம்பொக்கணை நாகதம்பிரான் மற்றும் நயினாதீவுக்கு வந்து தங்கிச் சென்ற பின்னர் தங்களுக்குக் குழந்தைப் பாக்கியம் கிடைத்தது என்று குறிப்பிட்டுள்ளமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

1.2 மரவழிபாடு:-

திருமணப் பொருத்தத்தின்போது குழந்தைப் பாக்கியம் தொடர்பாக ஆண், பெண் இருவரும் பால்மரத்தைச் சார்ந்தோராக இருப்பது அதிகம் விரும்பப்படுகின்றது. அந்த வகையிற் குழந்தை இல்லாத பெண்கள் தத்தமது ஊரிலுள்ள கோயில் தலவிருட்சத் தினையோ அல்லது ஏனைய கோயில்களில் உள்ள வேம்பு, ஆல், அரசு போன்ற மரங்களையோ வழிபடுகின்றனர். அதாவது மரத்திற்கு நீர் ஊற்றல், மரத்தினைக் குறிப்பிட்ட நாட்கள் ஆசாரமாக வலம் வருதல், மரத்தில் நேர்த்திகட்டல், மரத்தினைத் தானமாகக் கொடுத்தல் மற்றும் மரத்தில் தொட்டில்செய்து கட்டல் போன்ற வழிபாடுகளைச் செய்கின்றனர். யாழ்ப்பாணத்தில் வல்லிபுரம் மற்றும் பொன்னாலை கிருஷ்ணன் கோயில்களில் மரத்தாலான தொட்டில் செய்து கட்டுவதன்மூலம் தமக்குக் குழந்தை கிடைக்கும் என்று நம்புகின்றனர். இதனை விட தொண்டமானாறு செல்வச் சன்னதி முருகன் ஆலயத்தின் தலவிருட்சமான பூவரசு மரத்தில் நேர்த்திகாட்ட வந்த பெண்ணு டனான கலந்துரையாடலின்போது 'இங்க நேர்த்தி கட்டினா குழந்தைப் பாக்கியம் கிடைக்குமாம்' என்று கூறிய அவரின் கருத்து ஆழமான நம்பிக்கையை வெளிக்கொணர் கின்றமையினைக் காணலாம்.

"வளை ஓசை" நாதம் - 01

1.3 விரதங்களும் நேர்த்திக்கடன் வைத்தலும்:-

'சட்டியிலிருந்தால் அகப்பையில் வரும்' என்ற கிராமத்து மக்களின் வாழ்வியற் கூற்றானது இங்கு குழந்தை இல்லாத பெண்கள் குழந்தைப்பேறு வேண்டி ஐப்பசி மாதக் கந்தசஷ்டி விரதமிருக்கின்ற பண்பாட்டு வழக்கினைப் பரவலாகக் காணலாம். இதனை விடச் செவ்வாய்க்கிழமைகளில் தூர்க்கை அம்மனுக்கு நெய்விளக்கு வைத்தும் வழிபடும் மரபும் இங்கு காணப்படுகின்றமையினை, பேராசிரியர் என். சண்முகலிங்கனின் "தூர்க்கையின் புதிய முகங்கள்" என்ற ஆய்வின் வழியே அறியமுடிகின்றது.

1.4 ஏனையவை:-

குழந்தைப்பேறு வேண்டி மக்களால் கைக்கொள்ளப்படும் மேற்குறிப்பிட்ட பண்பாட்டுப் பயிற்சிகளுக்கு அப்பால் கோயில்களுக்கு யாத்திரை செய்தல், குழந்தை யினைத் தத்தெடுத்தல், மருத்துவ ஆலோசனை பெறல் போன்றனவும் இங்கு இடம்பெறு கின்றது. எனினும் அவற்றின் அளவுநிலை குறைவானதாகவுள்ளது. மருத்துவச் சிகிச்சை பெற்ற ஒருவர் பெண் அது பலனளிக்காத நிலையில், இன்றும் கடவுள் குழந்தை தனக்குத் தருவார் எனும் நம்பிக்கையில் இருந்து வருகின்றமையும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

2. கர்ப்ப காலங்களுடன் தொடர்புபட்ட

பண்பாட்டுப் பயிற்சிகள்

உயிரியல் ரீதியான மாற்றத்தினை மக்கள் தத்தமது பண்பாட்டுத் தளத்தின் வழியே விளங்கிக் கொள்ளும் ஒன்றாகவே வாழ்க்கை வட்டச் சடங்குகள் காணப்படு கின்றமை பற்றி வான்கென்னப்பின் கருத்தின் அடிப்படையில் நோக்கும்போது கர்ப்பம் தரித்த பெண்ணின் சமூக மற்றும் உளமேம் பாட்டிற்குச் சமூக ஆதரவு இன்றிய மையாதது.

கர்ப்ப காலங்களில் இடம்பெறும் முக்கிய மான சடங்குகளில் ஒன்று "வளை காப்பு" இது வடபுலத்தில் உள்ள எல்லாச் சமூகத்தினராலும் பின்பற்றப்படாவிட்டாலும் "நாட்சரக்கு" வாங்கும் சடங்கு பொதுவானதாகக் காணப்படுகிறது. இவ்விரண்டு சடங்குகளும் பெண்ணின் தாய்வழி உறவினர்களாற் செய்யப்படுகின்றதுடன் தலைப்பிரசவம் கூடத் தாய்வீட்டில் இடம்பெறுதல் இங்கு முக்கியமானதாகக் காணப்படுகின்றது.

3. குழந்தைப் பேற்றுடன் தொடர்புடைய பண்பாட்டுப் பயில்வுகள்

குழந்தைப் பிறப்புடன் தொடர்புடைய சமூகப் பண்பாட்டுப் பயில்வுகளின் வழியே குழந்தைக்கான சமூக அங்கீகாரமானது வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. அந்த வகையிற் பின்வரும் பண்பாட்டுப் பயில்வுகள் முக்கியம் பெறுகின்றன. பெயர் வைத்தல், தொட்டிலிற் போடல், துடக்குக் கழித்தல், கோயிலுக்கு எடுத்தல், குழந்தைக்குப் பால் பருக்குதல் (சோறுகொடுத்தல்), பல்லுக் கொழுக்கட்டை கொட்டுதல் ஆகிய சடங்குகள் இடம் பெறுகின்ற அதேவேளை பிள்ளை பருவமடைதலின்போது இடம் பெறும் பூப்புச் சடங்கு செய்தல், திருமணம் செய்தல் போன்றனவும் இங்கு குழந்தையின் பிறப்பிற்குப் பின்னரான சடங்குகளாகக் கருதப்படுகின்றன.

இவ்வாறாக வடபுலத் தமிழர் பண்பாட்டிற் கர்ப்பம் தரித்தலுடன் தொடர்புடைய மேற்கூறிய சடங்குகள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

உலகமயமாக்கல், நவீனமயமாக்கல் அலைகளின் மத்தியில், வடபுலத் தமிழர் பண்பாட்டிற் பாரியமாற்றங்களை ஏற்படுத்தி, தமிழர் பண்பாட்டுமரபுகளை

முற்றுமுழுதாக மாற்றியமைக்காது பாதுகாத்தவைகள் தமிழர் பண்பாட்டினரார் பின்பற்றப்பட்டுவரும் பண்பாட்டுப் பயில்வுகள் என்றால் தவறில்லை. அந்தவகையில் இச் சடங்குகள் தமிழர் பண்பாட்டின் தொன்மைத் தன்மையினைப் பேணிவரும் எஞ்சிநிலைத்த பண்பாட்டுக் கூறுகளாக விளங்குகின்றன. இந்நிலையில் இவ்வகையான சடங்குகளினை மானிடவியற் கோட்பாடுகளின் தரிசனத்தின் வழியே நோக்கும்போது இவை தமிழர் பண்பாட்டில் எஞ்சிநிலைத்த பண்பாட்டுக் கூறான தாய்வழி மரபின் தொடர்ச்சித் தன்மையினைப் பிரதிபலிப்பனவாகவுள்ளன. அந்தவகையில் வடபுலத் தமிழர் பண்பாட்டில் தாய்வழி மரபின் தொடர்ச்சித் தன்மையினை அமைப்பியல் மற்றும் உளப்பகுப் பாய்வுக் கொள்கைகளின்படியாக நோக்கலாம்.

பண்பாடென்பது எண்ணற்ற கூறுகள் ஒருங்கிணைந்த ஓர் ஒன்றியம். அதனுள் உள்ள கூறுகள் அனைத்தும் பண்பாட்டின் இயங்கியலுக்கு அடிப்படையாக அமைவன. எனினும், இவை சமுதாயத்தின் ஒட்டு மொத்த அமைப்பினை நிலைப்படுத்துவதன் பொருட்டே ஒன்றுடன் ஒன்று இணைந்து; பல அமைப்புக்கள்வழி தொழிற்படுகின்றன என்று தொழிற்பாட்டு அமைப்பியல்வாத சிந்தனை குறிப்பிடுகின்றது. பண்பாட்டு நம்பிக்கைகளையும் இவ்வமைப்பியல் தொழிற் பாட்டுவாதக் கருத்து நிலையி னடியாக நோக்கும்போது லெவிஸ்ரோ லினுடையதும், பிராய்னுடையதும் கருத்துக்கள் ஒப்பு நோக்கத்தக்கது.

பொதுவான வடிவங்களைக் கண்டறிவதிலேயே லெவிஸ்ரோஸ் பெரிதும் ஆர்வங் காட்டினார். இவர் வெளிப்படையாகத்

தொடர்பற்றவையாகத் தோன்றும் தரவுகளுக்கிடையில் ஒருவித ஒழுங்கு நிலவுவதினைக் கண்டறிய முனைந்தார். இதன் அடியாகவே அமைப்பியல்வாதச் சிந்தனைத் தோற்றம் பெற்றது. அந்தவகையில் ஆய்வுப் பிரதேசத்திற் கர்ப்பம் தரித்தலுடன் தொடர்புடைய பண்பாட்டு நம்பிக்கைகள், பயில்வுகள் அனைத்திற்கும் பொதுவான தளம் காணப்படுகின்றமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இத்தளம் தாய்வழி மரபினைச் சார்ந்து உள்ளது எனலாம்.

இதனையே பிராய்டினுடைய உள்பகுப்பாய்வுக் கொள்கையானது மிகத் தெளிவாகக் காட்டுகின்றது. பிராய்ட் தன்னுடைய கனவுபற்றிய ஆய்வில் நன்விலி மனத்தின் விளைவுகளே கனவின் உள்ளடக்கமாகின்றதுபோல, மக்களின் பண்பாட்டு அடிக்கட்டுமானத்திற் காணப்படும் தாய்வழி மரபின் விளைவாகவே கர்ப்பகாலச் சடங்குகள் காணப்படுகின்றன என்று குறிப்பிடுகின்றார். (பக்தவத்சலபாரதி 2002)

அந்தவகையிற் கர்ப்பம் தரித்த லுடன் தொடர்புடைய பண்பாட்டுப் பயில்வுகள் மரத்தினை மையமாகக் கொண்டோ அல்லது தாய்மாமனை முன்னிலைப் படுத்தியோ காணப்படுகின்றன எடுத்துக் காட்டாக:

1. குழந்தைப் பேறுவேண்டி மேற்கொள்ளப்படும் மரவழிபாடு, (மரத்தினை வழிபடுதல். மரத்திற்கு நீர் ஊற்றுதல், மரத்தினை வலம் வருதல், மரத்தில் நேர்த்திகட்டல் மற்றும் தொட்டில் கட்டல்)
2. குழந்தையின் நஞ்சுக்கொடி கட்டுதல் அதாவது குழந்தையுடன் பிறக்கும்

தொப்புட்கொடியினைப் பால்மரங்களிற் கட்டும் மரபு (அதிகமாகத் தற்காலத்திற் பிறப்புகள் ஆஸ்பத்திரியில் இடம்பெறுவதினால் இம்மரபு குறைவடைந்து வந்துள்ளது.)

3. குழந்தைக்குத் தொட்டில் செய்தல் "பச்சை இலுப்பை வெட்டி பவளக்காற் தொட்டில் செய்து" எனும் நாட்டார்பாடல் பால்மரத்தில் தொட்டில்கட்டும் மரபினைக் காட்டுகின்றது.
4. மரத்தின் முன்னிலையில் திருமணம் செய்தல் (அரசு - அரசாணி)
5. பெண் கர்ப்பமாக உள்ள காலம் தொடக்கம் குழந்தை பிறந்து வளர்ந்து வரும் வரைக்கும் தாய்மாமனின் முக்கியத்துவம் உணரப்படுகின்றது. அதாவது நாட்சரக்கு வாங்குதல், வளைகாப்புச் செய்தல், குழந்தையைத் தொட்டிலிற் போடல், குழந்தைக்குப் பெயர் சூட்டல், குழந்தைக்குப் பால் பருக்குதல், பெண்குழந்தையாயின் பூப்புச்சடங்கு செய்தல் மற்றும் திருமணம் செய்து வைத்தல் போன்ற சடங்குகளில் தாய்மாமனின் முக்கியத்துவம் பெரிதும் காணப்படும்.

அந்தவகையிற் கர்ப்பகாலச் சடங்குகளின் வழியே தாய்வழி மரபின் தொடர்ச்சியாக மரவழிபாடும், தாய்மாமன் ஆட்சியும் இந்நம்பிக்கைகளின் உறைந்த குறியீடாக விளங்குகின்றன.

அந்தவகையிற் போரிற் குப் பின்ன ரான சமூக மேம்பாட்டிற் பண்பாட்டுத் தனித்துவத்திற்கும், பண்பாட்டின் நிலைப் பேற்றுத் தன்மைக்கும், நீடிப்புத் தன்மைக்கும் மட்டுமல்லாது ஒரு குறிப்பிட்ட இனத்தின் தொன்மைக்கும், அதனுடைய பாதுகாப்

பிற்கும் இவ்வாறான ஆய்வுகள் அவசியமாகின்றது.

உசாத்துணை நூற்பட்டியல்:-

1. பக்தவத்சல பாரதி: 'சங்ககாலக் குடும்பம்' பனுவல் - பன்னாட்டு தமிழியல் ஆய்விதழ்- இதழ்: 2-2010.
2. பக்தவத்சல பாரதி: 'பண்பாட்டு மானிடவியல்' மாணிக்கவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை. 1990.
3. பக்தவத்சல பாரதி: 'தமிழர் மானிடவியல்' மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம். 2002.
4. ஜோதிராணி க.அ., 'தமிழர் பண்பாட்டுத் தளத்தில் சடங்குகள்' தன்னாளே வெளியீடு, சென்னை. 2004.
5. கழனிபூரான், 'மண்ணின் மரபுகளும் மக்களின் நம்பிக்கைகளும்' அன்னை வெளியீடு, தஞ்சாவூர். 2008.
6. ஞானமுத்து தில்லைநாதன், 'மட்டக் களப்பு சமூக அமைப்பில் குடிமுறைமை' ஒரு சமூகவியற் பாடத்தில் முதுகலைத்

தத்துவமானிப் பட்டத்திற் காகப் பட்டப் படிப்புகள் பீடத்தினூடாக யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திற்குச் சமர்ப்பிக்கப் பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரை. 2005.

7. நிகால் ஜயவிக்கிரம, 'இலங்கையின் பன்மைப்பண்பாடும் அரசு கட்டமைப்பும்' பன்முகச் சிந்தனைகளுக்கான கூடம்., இதழ்- 8. கொழும்பு, 2008.
8. இரகுபதி, பொ. ஈழத்தமிழர் பண்பாட்டு அடையாளம் பன்முக சிந்தனைகளுக்கான கூடம், இதழ்- 8 கொழும்பு, 2008.
9. Richly H.Cropo, Cultural Anthropology understand ourselves and others, 2nd Edition, DPG the Dushni Publishing Group, Inc. U.S.A., 1990.
10. Shanmugalingam. N, New Face of Durga, Kalinga Publication, India, 2002.
11. Manonmay Sanmugadas, Bringing up a child in Jaffna Tamil Society, Gakushuin University, Vo -XXXI, 1984.

இமைகளைப் பூட்டி
விழிகளைச் சிறை வைக்காதே
பூட்டை உடைத்தெறி
நம்பிக்கை ஒளிக்கீற்று
உன் நரம்பெல்லாம் பரவட்டும்
மூட்டைப்பூச்சி கூட
மூடங்கிக் கிடப்பதில்லை
மூளை கொண்ட மனிதனே
இன்னுமா அச்சம்
சுகமே உன் சுமையாகும்
நீ சுறுசுறுப்பானால்
சுமையும் உன் சுகமாகும்.

உயிர் வாசம்

(சுறுக்கை)

தாமரைச்செல்வி

இல.75, குமரபுரம்.

பரந்தன்.

நான்கு நாட்களாக மழை விடாமல் கொட்டித் தள்ளுகின்றது. ஊவென்ற சத்தத்தோடு குளிர்காற்றும் வீசுகிறது. உடம்பில் ஊசி குத்துவது போல குத்துகிறது. அடிக்கின்ற காற்றில் தறப்பாள் கூரை பிய்த்துக் கொண்டு போய்விடுமோ என்று பயமாக இருக்கிறது. செட்டிகுளம் முகாமிலிருந்து மீள் குடியேற்றம் என்று சொந்த இடத்துக்கு வந்து பார்த்தால் இருந்த சின்னக் கல்வீடும் இருந்த இடம் தெரியாமல் அழிந்து போயிருந்தது. தகரத்தைச் சுற்றி அடைத்து மேலே தறப் பாளைப் போர்த்தி அந்த சிறு இடத்தில்தான் அவர்கள் கூடியிருந்தார்கள்.

இப்போதே கூரையிலிருந்து சிந்துகின்ற தண்ணீரில் நிலம் ஈரமாகிக் கசிந்து கொண்டிருக்கிறது. தொடர்ந்தும் இப்படி மழை பெய்துகொண்டிருந்தால் என்ன செய்வது என்ற கலக்கம் மனதுக்குள் நிரம்பிக் கொண்டது. தொண்டையை அடைத்துக்கொண்டு அழுகை வந்தது.

குடிசை மூலையில் ஈரம் இல்லாத இடத்தில் சாக்கு விரித்து அதன்மேல் பழைய சேலையை விரித்து இரண்டு பிள்ளைகளும் உறங்கிக்கொண்டிருந்தார்கள். பத்து வயதும் எட்டு வயதுமாய் இரண்டும் பெண் குழந்தைகள். அவளும் போய் அவர்களுக்கு அருகில் சுருண்டு படுத்துக்கொண்டாள். நிம்மதியாய் உறங்கி எத்தனை காலங்கள்... கடவுள் ஏன் இப்படி ஒரு நிர்க்கதியான நிலையைத்தந்தான்?

"வளை ஓசை" நாதம் - 01

இன்று மாலை பரமுவின் அம்மா வந்து வாசலில் நின்று சத்தம்போட்டுவிட்டுப் போனதுதான் மனதுக்குள் நெருடிக் கொண்டிருந்தது. பரமுவின் அம்மாவைப் பொறுத்தவரை அவள் வேண்டாத மருமகள். சரி இந்தக் குழந்தைகள் என்ன பாவம் செய்தார்கள்... இந்தக் குழந்தைகள்கூட வேண்டாதவர்களாகப் போய்விட்டார்கள்... இப்படி ஒரு கதியற்ற நிலை வரும் என்று யார் நினைத்தார்கள்.

பரமு இருந்தவரை ஒரு குறையுமில்லாமல் அவர்களை என்னமாய்த் தாங்கினான்... "இருந்தவரை" என்று நினைக்கவே நெஞ்சுக்குள் வலித்தது. இருக்கிறானா... இல்லையா... அவனுக்கு என்ன நடந்தது ... எதுவுமே தெரியவில்லை. எந்த நேரம் அவன் நினைவு வந்தாலும் கண்ணுக்குள் நீர் முட்டிக்கொண்டு வந்து நிற்கும்.

தன் வீட்டாரை எதிர்த்துக்கொண்டு அவரைக் கல்யாணம் செய்தவன். அவன் மீதும் குழந்தைகள் மீதும் பரமு உயிரையே வைத்திருந்தான். ஒரு கெட்ட பழக்கம் இல்லை, குடிப்பதில்லை, பீடியோ சிகரெட்டோ பிடிப்பதில்லை, ஊதாரித்தனமான செலவில்லை, கூலி வேலைக்குப்போய் உழைத்த காசை அவளிடம் கொண்டு வந்து தருவான். அந்தக் காசை சிக்கனமாய் செலவழித்து ஒரு குறையுமில்லாமல் நிம்மதியாய் வாழ்ந்தார்கள். இரண்டு அறையுடன் ஒரு சிறு கல்வீடு அவனது

உழைப்பில் உருவாக்க முடிந்தது. அதற்கும் மேலாக தனக்கும் இரண்டு குழந்தைகளுக்கும் சங்கிலிகூட செய்து வைத்திருந்தான். சண்டை நேரத்தில் முள்ளிவாய்க்கால்வரை ஓடியதில் அவற்றை அரைவிலை கால்விலைக்கு விற்றுத்தான் சாப்பிட்டார்கள்.

தன்னுடைய ஓயாத உழைப்பால் அவர்களைப் பார்த்துப் பார்த்து எல்லாம் செய்தவன்... குழந்தைகளுடன் அத்தனை பாசமாய் இருப்பான்.

"நாங்கதான் படிக்காமல் விட்டிட்டம் கூலிவேலையே பிழைப்பாய்ப் போச்சது. என்ற செல்வங்களையாவது வடிவாய்ப் படிப்பிக்க வேணும்" அடிக்கடி சொல்வான்.

எத்தனை எத்தனை கனவுகள்...

பிரச்சனை தொடங்கியதும் தரம்புரம், விசுவமடு, புதுக்குடியிருப்பு, வலைஞர்மடம், மாத்தளன் என்று ஒவ்வொரு இடமாய் ஓடிக் கடைசியில் முள்ளிவாய்க்காலில் தஞ்சம் புகுந்தார்கள். சாப்பிட ஒரு வழியும் இல்லாமற் போனது. காத்ததோடு தவிர மற்ற நகை யெல்லாம் விற்றுச் சாப்பிட்டு முடிந்தது. வயிறு எந்நேரமும் காந்திக் கொண்டே இருந்தது.

உயிர்ப் பயமும் பசி பட்டினியுமாக...

கடவுளே... எவ்வளவு கொடுமையான நாட்கள்... குழந்தைகள் பசியால் அழுவதைப் பார்க்கத் தாங்கமுடியவில்லை.

பரமகணகீப் போனான்,

"நான் எங்கேனும் போய்க் கொஞ்சம் அரிசி வாங்கி வாறன்..." பொறுக்கமாட்டாத வனாய் சேட்டைப் போட்டுக்கொண்டு வெளியே போனான்.

— 20 —

"கவனமப்பா ஷெல்அடி மோசமாக் கிடக்கு. கிட்டக் கிட்டச் சத்தம் கேட்குது... பயமாய் இருக்கு, பதட்டத்தோடு சொன்னாள் அவன் மனைவி "நான் கவனமாய் பார்த்து போயிட்டு வாறன், நீ பிள்ளையனைக் கவனமாய்ப் பார்த்துக்கொள். பங்கரைவிட்டு வெளியில வராதேங்கோ. "இந்தா நான் போறதும் வாறதுமாய் வந்திடுவன்" செருப்பும் இல்லாமல் வெறுங்கால்களோடு நடந்து போனவன் அதன் பிறகு வரவேயில்லை. என்ன நடந்திருக்கும் என்பதை அவளால் நினைத்தும் பார்க்க முடியவில்லை. திரும்பி வரமுடியாத அளவுக்கு அவனுக்கு என்ன நேர்ந்திருக்கும்... மனசு பதறியபடியே இருந்தது. ஷெல் அடி இடைவிடாமல் மழையாய்ப் பொழிந்து கொண்டிருந்தது, அதற்கு நடுவே எப்படியும் அவன் வருவான் வந்து விடுவான் என்று இரவுவரை கலக்கத்தோடு பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள்.

அதற்குள் சனங்கள் எல்லாம் ஏரிப்பகுதி கடந்து அந்தப் பக்கம் அள்ளப்பட்டுப்போக அவள் குழந்தைகளோடு என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் தவித்தபடி நின்றாள். அழுது அழுது அறிவு நினைவில்லாமல் கிடந்தவளை பிள்ளைகளோடு பக்கத்து வீட்டு ஆட்கள் தூக்காத குறையாய் சுமந்து கூட்டிப்போனார்கள். செட்டிகுளம் முகாமில் இருந்தபடி எப்படியும் அவன் வந்து விடுவான் என்று பார்த்துக்கொண்டேயிருந்தாள்.

என்ன நடத்திருக்கும்...

காயப்பட்டு எங்கேனும் ஆஸ்பத்திரியில் சேர்க்கப்பட்டிருப்பானோ அல்லது பிடிபட்டு ஏதாவது ஒரு சிறையில் இருப்பானோ ... அல்லது அவன் உயிருக்கு ஏதும் நடந்திருக்குமோ... என்று ஒவ்வொன்றாய்

"வளை ஓசை" நாதம் - 01

நினைத்து நினைத்து மனம் கலங்கியது. முகாமைவிட்டு வெளியே போய் ஆஸ்பத் திரியில் தேடவும் முடியவில்லை. ஆட்களிடம் விசாரிக்கவும் இயலவில்லை. அவனுக்கு என்ன நடந்திருக்கும் என்ற கேள்வியிலேயே இன்றுவரை நாள் போய்விட்டது.

கண்ணுக்கு முன்னால் இறந்துபோய் உடலைப் பார்த்து அழுதாலாவது மனதைக் கொஞ்சம் தேற்றிக்கொள்ளலாம். உயிரோடு இருக்கிறானா, இல்லையா என்று தெரியாமல் இருப்பது எவ்வளவு கொடுமை...

அவளால் படுக்க முடியவில்லை எழுந்து காலைக்கட்டிக்கொண்டு அமர்ந்தாள். வெளியே மழை விட்டபாடில்லை. அவள் கண்களிலும் மழையாய் கண்ணீர் வழிந்து கொண்டிருந்தது.

வயிற்றுக்குப் போதுமான சாப்பாடு கொடுக்கவே முடியாமல் இருக்கின்ற நிலைமையில் இந்தக் குழந்தைகளின் எதிர்காலம் எப்படி இருக்கப்போகிறதோ என்ற கவலைதான் இப்போதெல்லாம் அவள் நெஞ்சை அடைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. என்ன தொழில் செய்வது என்றே தெரிய வில்லை. சில நாட்களில் பக்கத்து வயலில் புல் பிடுங்கப்போயிருக்கிறாள். அந்த நேரங்களில் தான் கொஞ்சம் நல்ல சாப்பாடு சாப்பிட முடிகிறது. பரமு அவர்களுக்கு ஒரு குறை விட்டதில்லை. மீனும் கோழி இறைச்சியுமாய் வாங்கி வந்து போடுவான். ஒரு வினாடிகூட அவனை நினைக்காமல் இருக்க முடிய வில்லை.

முகாமுக்குள் இருந்தவரை பரமுவின் வீட்டார் அவர்களை எட்டிக்கூட பார்க்க

வில்லை. போதாதற்குத் தங்கள் பிள்ளைக்கு இந்த நிலை இவளால்தான் ஏற்பட்டது என்று திட்டி அழுது ஆர்ப்பாட்டம் செய்வதை, தெரிந்தவர்கள் வந்து சொல்லும்போது அவள் நெஞ்சே வெடித்துவிடும் போலிருந்தது. இப்போது மீள் குடியேற்றம் என்று சொந்த இடத்துக்கு வந்த பிறகும் அவர்களின் கோபம் ஆறவில்லை. இன்றைக்கு மாலையில் பரமுவின் தாய் வீட்டு வாசலில் வந்து கத்திவிட்டுப் போயிருந்தாள். அவர்கள் வார்த்தைகளால் வருத்துவதைத் தான் அவளால் தாங்கமுடியாமல் இருந்தது. நாளைக்குக் கிராமசேவகர் அலுவலகத்தில் கணவனை இழந்த பெண்களுக்கு உதவித் தொகை வழங்கப்போகிறார்கள். அதற்கு இன்றைக்கு விண்ணப்பப்படிவம் எடுத்து நிரப்பிக்கொடுக்கப் போயிருந்தாள். அதை அறிந்துதான் பரமுவின் அம்மா வந்து அந்தக் கத்துக் கத்திவிட்டுப் போயிருந்தாள்.

"என்ற பிள்ளை செத்துப்போனதை ஆர் பார்த்தது. அவன் சாகேலை; எங்கயோ உயிரோட இருக்கிறான்; அவனைச் செத்துப் போனான் என்று எழுதிக் குடுத்து காசு வேண்டப் போறியேடி... நீ நாளைக்கு விதானையிட்ட போகக்கூடாது..." அவன் குனிந்த தலை நிமராமல் குடிசை வாசலில் நின்றிருந்தான். அவளோடு ஒட்டிக்கொண்டு பயத்தில் விழித்துக்கொண்டிருந்த குழந்தை களைக்கூட பரமுவின் தாய் கவனிக்கவில்லை. "அவனை மயக்கி கலியாணம் செய்து கூட்டிப் போனாய், கடைசியில் அவனை எங்களுக்கும இல்லாமல் தேடியலையப் பண்ணியிட்டியே பாவி; பெத்த வயிறு பத்தி எரியுது. என்ற பிள்ளையைநான் எங்கெயெண்டு தேடுவன்".

அவள் எதுவுமே பேசாமல் நின்றாள், மனமும் உடம்பும் விறைத்துப்போனது போலிருந்தது. என்ன வார்த்தைகள்...

பரமுவின் தாய் தன் பாட்டில் என்ன பேசி அவளை வருத்த முடியுமோ அவ்வளவையும் பேசி விட்டுப்போய் விட்டாள். பேசிய ஒவ்வொரு வார்த்தைகளையும் நினைக்க நினைக்க நெஞ்சுக்குள் வலித்தது. எல்லா வற்றையும் இழந்து உயிர் இழப்பின் எல்லைவரை போய் விட்டு வந்தும் மனிதாபிமானத்தின் பெறுமதி பற்றி அறியாமலே போய்விட்டார்களே என்று மனசு நொந்தது.

இப்போதுதான் தங்கள் அன்பும் அரவணைப்பும் இவர்களுக்குத் தேவை என்று ஏன் நினைக்காமற் போனார்கள்...

இப்படி ஒரு நிர்க்கதியான நிலையில் தாங்கள் இருப்பதை அறிந்திருந்தால் பரமு எவ்வளவு துடித்துப்போவான், இவர்கள் சொன்ன மாதிரி எங்கேனும் உயிரோடு இருப்பானா? ஒரு நாளைக்கு வந்து முன்னால் நிற்பானா? அல்லது அரிசி வாங்குமிடத்தில் ஷெல் வீச்சில் அகப்பட்டு இறந்துபோயிருப்பானா... உடலை அடையாளம் காட்ட ஆளே இல்லாமல் அனாதை மாதிரி நடுவீதியில் கிடந்திருப்பானோ... நடுவீதியில் எத்தனை பேர் சிதறி விழுந்ததைப் பார்த்திருப்பாள். அப்படி ஒரு நிலைமைதான் அவனுக்கும் வந்திருக்குமோ... கடவுளே என்ன நடந்திருக்கும்... இருக்கிறானா..... இல்லையா... அவளுக்கு 'ஓ' என்று கத்தி அழவேண்டும் போலிருந்தது. வாயைப்

பொத்திக்கொண்டு ஐந்து நிமிஷம் விக்கி விக்கி அழுதாள். மழையும் குளிரும் சேர்ந்த அந்த இரவில் அவள் அழுகையும் மழையின் சத்தத்துக்குள் அடங்கிப்போனது. பரமுவின் அம்மாவின் ஒவ்வொரு வார்த்தைகளும் ஊசியாய்க் குத்தியது. ஆனாலும் அவளுக்குக் குழந்தைகளின் எதிர்காலம் முக்கியம் அவர்களைப் படிக்க வைக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு வயிறார உணவு கொடுக்க வேண்டும். பரமு ஆசைப்பட்டபடி எந்தக் குறையுமில்லாமல் வளர்க்க வேண்டும். அதற்குப் பணம் தேவை. பணம் இருந்தால் அதில் கோழி வாங்கி வளர்க்கலாம், பசுமாடு வளர்க்கலாம், அதன்மூலம் வருமானம் பெற்றுக்கொள்ளலாம். அவள் கண்களை அழுத்தமாகத் துடைத்துக்கொண்டாள். யார் என்ன சொன்னாலும் சொல்லட்டும்...

அவள் குழந்தைகளை அணைத்துக் கொண்டு படுத்துக்கொண்டாள்.

மறுநாள் கிராமசேவகர் அலுவலகத்தில் கணவனை இழந்த பெண்களின் நீண்ட வரிசையில் அவளும் போய் நின்று கொண்டாள்.

மனசு மட்டும் ஆறமாட்டாமல் தவித்துக் கொண்டிருந்தது. பரமுவுக்கு என்ன நடந்திருக்கும்..... இருக்கிறானா..... இல்லையா.....?

1950 ஆம் ஆண்டுக்கு முன் கண்டாவளைக் கிராமம் சிறப்புப் பார்வை

சி. வீரசிங்கம்
கிராமசேவகர்(ஓய்வுநிலை)
கண்டாவளை.

**மக்களின் வாழ்க்கை முறையும்
பாரம் பரியங்களும்**

மக்கள் கால்நடையாகப் பயணங்களை மேற்கொண்ட காலமது. போக்குவரத்து வீதிகளோ, போக்குவரத்துச் சாதனங்களோ இல்லாத காலம் அது. இக்காலத்தில் கண்டாவளைக் கிராமம் காட்சியளித்த வரலாற்றுச் சிறப்பம்சங்களைச் சிறிது நோக்குவோமானால், கிராமத்தைச் சுற்றி வேலியொன்றுபோடப்பட்டிருந்தது. இது முள்மரங்கள், பற்றைகளினால் அமைக்கப்பட்டு இதனை "அக்கில்" வேலியென்று குறிப்பிடுவார்கள். இவ்வேலியிடுவதில் கிராமத்தில் வசிக்கின்ற மக்கள் அனைவருக்கும் பங்குண்டு. இது கிராமத்தின் எல்லைகளை வரையறை செய்வதுடன் விலங்குகளினாற் பயிர்களுக்குச் சேதம் ஏற்படாதிருக்க அக்காலத்திற் செய்யப்பட்ட முன்னேற்பாடாகும். மேலும் தத்தமது பங்கினைச் செய்யாதவர்கள் மீது சட்டநடவடிக்கைகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டுவந்தது. இரண்டு கிராமங்களை இணைக்கும் பிரதான பாதைக்குக் "கடப்பு" ஒன்று போடப்பட்டிருக்கும். மக்கள் அதனுடாக மற்றைய பகுதிக்கு அல்லது அடுத்த கிராமத்திற்குச் செல்லமுடியும். இதனைச் சங்கடம் என அழைப்பார்கள். தவிரவும் அக்காலத்தில் நீர்ப்பாசனமோ, வாய்க்கால்களோ இல்லாத போதும் மழைநீர் மேலதிகமாக ஏற்பட்டுப் பயிர்களை அழிக்காத வண்ணம் ஒரு பொருத்தமான இடத்திற் கால்வாய்களை

அமைத்து நீர்வடிந்து கடலில் செல்லக் கூடியதாக ஊர் எல்லைப் பீலி என்று குறிப்பிடப்படும் கழிவு கால்வாய்கள் அமைந்திருக்கும். இவை காலத்திற்குக் காலம் திருத்தம். செய்ய வேண்டியது கட்டாயமாகும் தவறுவோர்மீது தண்டனை விதிக்கப்படும்.

ஒருவர் தனது வீட்டிலிருந்து குறிப்பிட்ட ஒரு பகுதிக்கோ அல்லது வீதிக்கோ செல்வதற்காகத் தமது வயற்காணியில் வரம்பொன்றினை அமைத்துத் தனது போக்குவரத்தை மேற்கொள்வார். இந்த வரம்பு சற்று அகலமானதாகவும் உயரமானதாகவும் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். இதனை நடைவரம்பு என்று அழைப்பார்கள். இது அவரது காணியை ஊடறுத்துச் செல்லும். அக்காலத்தில் மாட்டு வண்டில் ஒரேயொரு போக்குவரத்துச் சாதனமாக விளங்கியது. மாடுகளையும், மாட்டு வண்டிலையும் வைத்திருக்கும் ஒருவர் வசதிபடைத்தவராகக் கருதப்பட்டார். அதிலும் ஓரளவு உண்மையிருந்தது. அப்படியான ஒருவருக்கு அதிகமான காணிகள் இருக்கும். வயல்களில் கால்நடைகளைக் கட்டி இயற்கைப் பசளையினைப் பெற்றுக் கொள்வதுடன் பல கோடி மாடுகளினால் உரிய காலத்தில் உரிய நேரத்தில் வயலை உழுது விதைத்து அதிகவிளைச்சலை அவர் பெற்றுக்கொண்டார். தனது பொருள்களை மாட்டுவண்டிகளிற் கொண்டு செல்லவோ, கொண்டு வருவதற்கோ அவரால் முடிகின்றது. ஏனையவர்கள் தலையில்

சுமந்துகொண்டு சென்றே தமது பொருள் களைப் பரிவர்த்தனை செய்யவேண்டும். அக்காலத்தில் கண்டாவளை, புளியம்பொக் கணை கிராமங்களிலிருந்து நெல் மூடையினைத் தம்தலைமீது சுமந்து மடுக்கரை, தட்டுவன்கொட்டிப் பகுதியூடாக ஆனையிற வுக்குக் கொண்டுசென்று அங்கு தரித்துச் செல்லும் கோச்சி (புகைவண்டி) மூலம் பளை, கொடிகாமம், மீசாலை என்னு மிடங்களுக்குக் கொண்டு சென்ற கதைகளை மூத்தகுடிமக்கள் கூறும்போது அவர்களின் ஆற்றல்களையும் அக்காலத்தில் மக்கள் கால்நடையாகப் பயணித்த வரலாறுகளையும் அறியமுடி கின்றது. அப்போது போக்குவரத்து வசதிகள் இருக்கவில்லை. "சைக்கிள்" வண்டியையே காண்பது அரிது. சிலவேளை ஒருவர் சைக்கிளிற் சென்றால் அப்பகுதி மக்கள் அனைவரும் தெருவுக்குவந்து புதினமாகப் பார்ப்பார்கள். இதனை ஒருபெரும் அதிசய மாகக் கருதினார்கள். 1950ஆம் ஆண்டுக் காலப்பகுதியிலே இக்கிராமத்தில் ஒரு தனியார் வானும், இ.போ.ச பேருந்தும் ஒரு நேரசேவையில் ஈடுபடுத்தப் பட்டிருந்தது. ஒரு வைத்தியசாலை, பொதுச்சந்தை, உபதபால் நிலையம், கூ.சுகிளை என்பதுடன் தனியார் கடைகளும் செயற்பட்டுவந்தன. தபாலகத்தி லிருந்து கம்பி மூலமான தொலைத்தொடர்புச் சேவை மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்தது. 1950ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் வடமராட்சி கிழக்குப் பகுதியிலிருந்து மீன், கருவாடு போன்ற கடலுணவு வகைகளைப் பெண்கள் கடகங்களிலேயே போட்டு அதனைத் தலையிற் சுமந்த வண்ணம் பல மைல்கள் நடந்து கண்டாவளை, புளியம் பொக்கணை போன்ற கிராமங்களில் விற்பனை செய்வார்கள். பணப் புழக்கம் குறைவானபடியால் இவற்றுக்கு விலையாக

நெல்லினைப் பெற்றுச் செல்வர். சிலர் மரக்கறி வகைகளையும் வெண்ணெய், நெய், தயிர், பசும்பால் போன்றவற்றையும் பெற்றுச் செல்வர். இக்காலத்தில் முழுமை யான ஒரு பண்டமாற்றுமுறை இங்கு நடைபெற்று வந்துள்ளது. அக்காலத்தில் எந்தவகையான தொழில்களும் ஒரு கூட்டு முயற்சியாகவே மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்தது. பலர் ஒருவருக் காகவும், ஒருவர் பலருக்காகவும் இணைந்து தமது வேலைகளில் ஈடுபட்டனர். அந்தவகை யில் மாட்டினால் உழவு செய்தல், சூடுமிதித் தல். வீடுவேய்தல் என்பன முக்கியமான கூட்டுத்தொழில்களாகவும் விளங்கின. ஒருவரது வயலைப் பலர் சேர்ந்து தமது மாடுகளைப்பூட்டி உழவு செய்வார். மாட்டி னால் சூடுஅடிக்கும் போதும், வீடு வேய்தலின் போதும் பலர்கூடி ஒற்றுமையாகத் தமது கருமங்களை ஆற்றி வந்தனர். ஆதிகாலத்தில் மக்கள் கூட்டாகவும் மிக ஒற்றுமையுடன் வாழ்ந்துவந்தனர்.

மாரிகாலத்தில் இங்குள்ள மக்களின் வாழ்க்கை சிறிது கஷ்டங்கள் நிறைந்ததாகவே காணப்பட்டது. மழை, வெள்ளம், ஆற்றுப் பெருக்கு என்பன இவர்களுக்கு பாதிப்பினைக் கொடுக்காமலில்லை. பாம்புக்கடி, நுளம்புக் கடியினால் மலேரியா போன்ற நோய்களும், காய்ச்சல், சளி போன்ற வியாதிகளும் ஏற்பட்டு பாதிக்கப்பட்டு வந்தனர். அப்போது வைத்திய வசதிகள் இருக்கவில்லை. இறைநம்பிக்கை யுடனேயே அவர்களின் வாழ்க்கை சென்றது. ஏதாவது நோய்கள் ஏற்பட்டால் கோவில் களையும், பூசாரிமார்களையுமே நாடிச் செல்வர். நுளம்புக்கடியிலிருந்து தம்மைப் பாதுகாக்க வேப்பிலை, வேப்பம்விதைகளை எரித்துப் புகையை உண்டுபண்ணிக்கொள்வர். விஷங்களிலிருந்து தம்மைக் காப்பாற்ற

லத்தில் ஆகமம் சாராத விழாவாகவே இருந்து வருவது குறிப்பிடப்படலானது. தம்பிரான் அவதரித்த புனித நாளை நினைவுகூரும் முகமாகவே இவ்வாலயத்தில் இத்திரு விழா இடம்பெற்று வருகின்றது.

இவ்விழா ஆரம்பமாவதற்கு ஏழுநாட்களின் முன்னதாக விளக்கு வைக்கும் நிகழ்வு இடம்பெறும். விளக்கு வைத்த பின்னர் பல மாட்டு வண்டில்கள் வரிசை, வரிசையாக மீசாலைக்குச் சென்று பூசைக்குரிய பூசைப் பொருட்களையும் ஏற்றிக் கொண்டு ஒவ்வொரு ஊர்களிலும் உள்ள ஆலயங்களின் மரவடிகளில் தங்கி அடியார்களின் காணிக்கைகளையும் ஏற்றிக் கொண்டு இறுதி நாளான உத்தரத்தன்று கோயிலை வந்தடையும். அதன் பின்னரே அடியார்கள் பொங்கல் நிகழ்வினை ஆரம்பிப்பார்கள்.

இத்தினத்தில் அடியார்கள் பிறமாவட்டங்களில் இருந்து இலட்சக் கணக்கில் வந்து நேர்த்திகளை நிறைவேற்றுவர். பாற்காவடி, ஆட்டக்காவடி, தூக்குக்காவடி

எனப் பல்வேறு வகைக் காவடிகள் வந்து சேரும், பாற்காவடி எடுப்பவர்கள் அப்பாலினைத்தம்பிரானுக்கு நிவேதனம் செய்வர்.

இப்பெரும் பொங்கலன்று தரிசிக்க வருகின்ற பக்த அடியார்களுக்கு நாகதம்பிரான் அவர்களது கண்களுக்குப் புலப்பட்டு காட்சி கொடுக்கும் அற்புதமும் இடம்பெற்று வருகின்றது. பொங்கல் நடைபெற்று முடிந்த பின் தொடர்ந்து வருகின்ற வெள்ளியில் வைரவருக்கு மடை பரவுதல் இடம்பெறும்.

இவ்வாறு அருள்மிகு நாகதம்பிரான் ஆலயத்தில் ஆகமம் சாராத வழிபாடுகளும் "பண்டமெடுக்கும் நிகழ்வும்" தனித்துவமாக இடம்பெற்று வருகின்றன. வன்னிப் பெருநிலப்பரப்பில் கிராமிய வழிபாட்டில் முக்கியம் பெற்ற ஆலயமாக அருள்மிகு நாகதம்பிரான் ஆலயம் விளங்குகின்றது என்று கூறினமிகையாகாது.

"அருள்மிகு நாகதம்பிரான் நல்லருள் நாடெங்கும் பாலிக்குக"

கிளி/முருகானந்த மகா வித்தியாலயம் அன்றும் இன்றும்

திரு. தி. வுரதன் BBA. (Hons) PGDE, SLPS-2-II

அதிபர்,

கிளி/முருகானந்த மகாவித்தியாலயம், முரசுமோட்டை

பச்சைக் கம்பளம் போர்த்தாற் போன்று அழகிய நெற்களனிகளாற் சூழப்பெற்ற மருதநிலச் சோலைகளாலான இயற்கை எழில்கொண்ட கிராமமே முரசுமோட்டை என்னும் அழகிய கிராமமாகும். இதில் மாண்புறு கலைக்கடமாய்த் திகழ்ந்து பல்வேறு மாணவச் சிற்பிகளை வெவ்வேறு உருவங்களில் வடிவமைந்துள்ளது. கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில், கண்டாவளைப் பிரதேச செயலர் பிரிவில் பெயர் பூத்த 1-AB தரத்தைச் சேர்ந்த முன்னணிப் பாடசாலையாக விளங்குவது கிளி/முருகானந்த மகாவித்தியாலயமாகும்.

இவ்வித்தியாலயமானது 1939ஆம் ஆண்டு தைத் திங்கள் 16ஆம் திகதி தைப்பூச நன்னாளிலே, அப்போதைய முரசுமோட்டை வாழ்மக்களாலும், அமரர் கணபதிப்பிள்ளை பொன்னையா என்னும் பெருமகனாலும் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அப்போது திரு.முருகேச அவர்கள் தனது தன்னலமற்ற சேவை மனப்பான்மையாலும் திரு.க. பொன்னையா வின் வேண்டுகோளை மறுக்கமுடியாத கட்டத்திலும் இங்குவந்து ஆசிரியராக கடமையேற்றார். அதன்போது 30 மாணவர்களும் 7 ஆசிரியர்களையும் மாத்திரம் கொண்டே இப்பாடசாலை இயங்கிவந்தது.

பழம்பெரும் விவசாய பூமியான இக்கிராமத்தின் நித்திலமாக விளங்கும் இவ்வித்தியாலயம் 1940ஆம் ஆண்டு இந்து

மகா சபையால் (Hindu Board) பொறுப் பேற்கப்பட்டது. காலத்துக் காலம் உள்ளூர் செல்வந்தர்களின் நிதியுதவியுடன் சிறப்பான வளர்ச்சியை அடையும் வேளையில் மாணவர் தொகையினையும் அதிகரித்துக் கொண்டது. அத்தோடு கல்விநுட்பங்களை நன்கு அறிந்த ஆசிரியர்களாலும், நிர்வாக முகாமைத்துவ நுட்பங்களை நன்கு அறிந்த அதிபர்களாலும், பெற்றோர், நலன் விரும்பிகள், பழைய மாணவர்கள் போன்றோர்களது அயராத முயற்சியினாலும் பல கல்வியியலாளர்களது வழிகாட்டல்களாலும் இப்பாடசாலையானது நல்வளர்ச்சி கண்டு பெருவிருட்சமாகத் தளைத்திருந்தது.

1963ஆம் ஆண்டு அரசாங்கத்தால் பொறுப்பேற்கப்பட்ட இவ்வித்தியாலயத்தில் க.பொ.த (சாதாரண) பரீட்சைக்குத் தோற்றிய மாணவர்கள் சிறந்தபெறுபெற்றினைப் பெற்றதன் காரணத்தால் 1980ஆம் ஆண்டில் உயர்தர கலைப்பிரிவையும், 1985 இல் உயர்தர வணிகப் பிரிவையும் நடாத்துவதற்காக கல்வி அமைச்சின் அனுமதி கிடைக்கப்பெற்றது. இதனைத் தொடர்ந்து 1992ஆம் ஆண்டில் உயர்தர கணித விஞ்ஞானப் பிரிவை ஆரம்பிக்க அனுமதி கிடைத்தது. கலைப்பிரிவு ஆரம்பிக்கப்பட்ட முதல் வருடமே மூன்று மாணவர்களைப் பல்கலைக்கழகம் அனுப்பி வைத்த பெருமையும் இப்பாடசாலைக்கே உரியது. இதனைத் தொடர்ந்துவரும் ஒவ்வொரு வருடங்களிலும் கலை, வர்த்தகப்

பிரிவுகளில் தொடர்ச்சியாக மாணவர்கள் பல்கலைக்கழக அனுமதி கிடைக்கப் பெற்றுள்ளமை இவ்வித்தியாலயத்தின் வளர்ச்சிப் பாதையை மேன்மேலும் உயர்த்திக் காட்டுகிறது.

இதனைத் தொர்ந்து 1996ஆம் ஆண்டு யூலை 26ஆம் திகதி ஏற்பட்ட இடப் பெயர்வின் பின் இப்பாடசாலை வளர்ச்சியில் பாரிய தளம்பல் நிலை ஏற்பட்டது. இவ்இடப் பெயர்வினால் எமது பாடசாலையானது கிளிநொச்சி தருமபுரம் இல. 01 அ.த.க பாடசாலையில் 7 மாதங்கள் வரை இயங்கி வந்தது. பின்னர் தருமபுரம் பரிலுக்கா தேவாலய வளாகத்தில் தனது செயற்பாட்டைச் செவ்வனே நடாத்தி வந்தது. மீண்டும் 2001ஆம் ஆண்டில் தனது சொந்த இருப்பிடத்திற்கு மீள அமர்த்தப்பட்டுச் செயற்பட்டது.

பல்வேறு இடையூறுகள் ஏற்பட்ட போதிலும் இவையாவும் மாணவரது கல்விக்குத் தடையானவை இல்லை என்று நிரூபித்துக் காட்டும் அளவிற்கு எமது உயர்தர கணித, விஞ்ஞானப் பிரிவில் உயர்வான சாதனைகளை நிலைநாட்டியுள்ளனர். 2001 ஆம் ஆண்டு கணித விஞ்ஞானப் பிரிவில் எமது பாடசாலை மாணவர்கள் மாவட்டத்தில் முதல்மூன்று நிலைகளையும் பெற்றுத் தமது சாதனைகளை நிலைநாட்டியுள்ளமை எமது பாடசாலையின் பெருமையைத் துல்லியமாகத் துலங்கவைத்துள்ளது. பாரம்பரியங்கள், பழக்கவழக்கங்கள் என்பவற்றால் புதிய உலகினுள்ளே மாணவர்களைப் புகுத்திச் சென்று கல்வி புகட்டுவதில் கலைக்கூடங்கள் கடின பணியாற்றுகின்றன என்பதற்கு எடுத்துக் காட்டாகவும், முன்னுதாரணமாகவும் எமது

வித்தியாலயம் திகழ்கிறது. இவ்வெற்றிச் சிறப்புக்களைத் துலங்கவைக்கும் வகையில் அறுபதாம் அகவை கண்ட களிப்பினால் 1999 இல் வைரவிழா ஒன்றைக் கொண்டாடியது.

இவ்வாறு ஒவ்வொரு வளர்ச்சிப் படியிலும் வெற்றிகண்டு, வீறுநடை போட்டுச் சாதனைகளை நிலைநாட்டிக் கொண்டிருக்கும் வேளையில் 2008 -2009ஆம் ஆண்டு காலப் பகுதியில் நாட்டின் அசாதாரண சூழ்நிலை காரணமாக ஏற்பட்ட இடப்பெயர்வினால் பல்வேறு இன்னல்களையும் அனுபவித்து, தாங்கொணாத் துன்பதுயரங்களால் மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள் சிதறுண்டு ஊர் பிரதேச மக்கள் இடம்பெயர, பாடசாலையும் இடம் பெயர்ந்து பின்னர் வவுனியா கல்வியியற் கல்லூரியில் தனது செயற்பாடுகளைச் செவ்வனே மேற்கொண்டு வந்தது.

மீள்குடியேற்றம் இடம்பெற்றபோது 22.04.2010ஆம் ஆண்டில் மீண்டும் தனது சொந்த இடத்திலே கால்பதித்த இவ் வித்தியாலயத்தை இதேநாளில் இருபத்தி ஓராவது அதிபராக திரு. தில்லையம்பலம் வரதன் (SLPS - 2-II) ஆகிய நான் பொறுப்பேற்றேன். அப்போது 40 மாணவர்களும் 15 ஆசிரியர்களும் மாத்திரமே இப்பாடசாலையில் இணைந்து கொண்டனர். இந்நிலையில் ஆரம்பப் பாடசாலையின் கட்டடத்தில் தரம் 1 - 13 வரையான வகுப்புக்களில் குறைந்தளவிலான மாணவர்களே கல்வி பயின்று வந்தனர். மூன்று மாதங்கள் வரை ஆரம்பப் பாடசாலையிலேயே இயங்கி வந்தது. மீள ஆரம்பித்தபோது எமது பாடசாலையின் கட்டடங்கள் இடிந்த நிலையிலும் தளபாடங்கள் இல்லாத நிலையிலும்

இருந்தன. அயலில் விட்டுச்சென்ற தளபாடங்களைத் திரட்டியே வகுப்புக்களை நடாத்தினோம். இப்பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த பெற்றோர், பழைய மாணவர்கள், நலன் விரும்பிகள் போன்றோரது உதவியுடன் 2010 யூன் மாதத்தில் சிரமதானப்பணி ஒன்றினை மேற்கொண்டதன் பிரகாரம் இடைநிலைப் பாடசாலை வளாகத்தில் செயற்பாடுகள் யாவும் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதன் பின்னர் மாணவர்தொகை படிப்படியாக அதிகரிக்கத் தொடங்கியது. தொடர்ந்து 2010 ஆகஸ்ட் மாதத்தில் கல்வி அமைச்சின் அதிகாரிகள் எமது பாடசாலைக்கு வருகை தந்து 'இசுறு' திட்டத்தின் கீழ் எமது பாடசாலையைத் தெரிவு செய்துள்ளமை எமது வித்தியாலய வளர்ச்சியின் அடுத்த கட்டம் எனலாம்.

இதனைத் தொடர்ந்து ஆயிரம் பாடசாலைத் திட்டத்தின் கீழ் எமது பாடசாலை அபிவிருத்திக்காக உள்ளீர்க்கப்பட்டுள்ளது. 2011 ஜனவரி 17ஆம் திகதி முதல் ஆரம்பப் பிரிவும் இடைநிலைப்பிரிவும் தனித்தனிப் பாடசாலைகளில் இயங்கி வருகின்றன. இப்பாடசாலையானது கோட்ட, மாவட்ட, மாகாண, தேசிய மட்டங்களில் நடைபெறும் பல்வேறு போட்டிகளில் பங்கு கொண்டு வெற்றியீட்டிப் பல சான்றிதழ்கள், பரிசில் களைக் பெற்றுச் சாதனை படைத்துள்ளது.

இப்பாடசாலைக்கு கிளி/முருகானந்தக் கல்லூரி என்னும் பெயர் சிபார்சு செய்யப் பட்டு பெயர்மாற்றம் செய்வதற்கு முன்மொழியப்பட்டுள்ளது. தற்போது இடைநிலையில் தரம் 6-13 வரை 425 மாணவர்களும் 30 ஆசிரியர்களும் கடமையாற்றி வருகின்றனர். இத்தொகையானது மேலும் எதிர்காலத்தில் அதிகரிக்கும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

எமது பாடசாலையை ஏனைய பாடசாலைகளிலிருந்து வேறுபடுத்தி, மெருகூட்ட மாணவர்களுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் சீருடை அணியும் முறையானது சிறப்பான நடைமுறையாகக் கொண்டு வரப்பட்டது வரவேற்கத்தக்க தொன்றாகும். இதைவிட எமது பாடசாலை அபிவிருத்தி நோக்கில் மனிதநேய நிதியம், அன்பே சிவம், சுவிஸ் சைவத்தமிழ்ச் சங்கம் என்பவற்றின் உதவியுடன் கணணிப் பயிற்சி வகுப்புகளை நடாத்தி வருகின்றோம். முதற் கட்டமாக 70 பேர் இதில் பயிற்சி பெறுகின்றனர். இவை அரசுசார்பற்ற உதவிகளின் ஊடாக நடைமுறைப்படுத்தப் பட்டுள்ளன. இத்தகைய பல்வேறுபட்ட உதவிகளாலும் அபிவிருத்தி கண்டுவரும் எமது வித்தியாலயமானது எதிர்காலத்தில் எமது மாவட்டத்தின் முன்னணிப் பாடசாலையாகப் புகழ்பரப்பி வளர்ந்துவரும் எனவும் எதிர் பார்க்கப்படுகிறது.

சர்வதேச சிறுவர் உரிமைகள் சமவாயத்தின் அடிப்படையில் சிறுவர்களின் பாதுகாப்பு

திருமதி தக்னார்க்கினியம் பரமேஸ்வரன்
கல்மடுநகர்
நன்னடத்தை உத்தியோகத்தர்-கண்டாவனை.

ஐக்கிய நாடுகள் சிறுவர் உரிமைகள் பற்றிய சமவாயம், 1989 நவம்பர் 20ஆம் திகதியன்று அங்கீகரிக்கப்பட்டு 1990 செப்ரெம்பர் 02 முதல் நடைமுறைக்கு வந்தது. 18 வயதுக்குட்பட்ட அனைத்து மனிதப் பிறவிகளும் பிள்ளைகள் என வரையறுத்தது. அவர்களின் மனித உரிமைகளை சிறுவர் உரிமைகள் பற்றிய சமவாயம் கருத்திற் கொண்டுள்ளது. எவ்வகையான பாரபட்சமு மின்றி சகல பிள்ளைகளுக்கும் விசேட பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள், உதவிகள் என்பவற்றைப் பெற்றுப் பயனடைதல், கல்வி மற்றும் சுகாதாரப் பராமரிப்பு போன்ற சேவைகளைப் பெற்றுக் கொள்ளல், அவர்களுடைய ஆளுமை, திறமைகள், ஆற்றல்கள் என்பன முழுமையாக பரிணமிக்க வழிவகுத்தல், மகிழ்ச்சி, அன்பு, புரிந்துணர்வு என்பன நிலவும் சூழலில் விருத்தியடைதல், மற்றும் தங்களுடைய உரிமைகள் பற்றி நன்கு அறிந்திருப்பதுடன் அவ்வுரிமைகளை அடைவதற்கு உயிர்ப்புடன் கூடிய சிறந்த அணுகு முறையில் அவர்கள் பங்குபற்றல் என்பன யாவற்றையும் உறுதி செய்தல் வேண்டுமென சமவாயம் வலியுறுத்துகின்றது.

உலகில் பிறந்துள்ள அனைத்து சிறுவர்களும் கௌரவம் மற்றும் உரிமைகளைக் கொண்டுள்ளவர்களாகவும், சுதந்திரமானவர்களாகவுமே பிறக்கின்றனர். குழந்தைப் பருவத்தை சுதந்திரமாகக் கழிக்கும்

சிறுவர்களுக்கு சமூக, பொருளாதார, அரசியல் மற்றும் கலாசார சூழ்நிலைகளுக்குக் கட்டுப்பட்டு வாழ்நேரிடுகின்றது. இவற்றின் சமநிலை சீர்குலையும்போது சிறுவர்களுக்கு கடினமானதும், கசப்பானதுமான அனுபவங்கள் ஏற்படுகின்றது. இந்நிலமையில் இவர்களைப் பாதுகாப்பது சமூகத்தினதும், அரசினதும் கடமையாகும்.

சிறுவர் பாதுகாப்பு என்பது அவர்கள் உடலியல்ரீதியாகவும், மனவெழுச்சி ரீதியாகவும், பாலியல்ரீதியாகவும், அலட்சியப்படுத்தல் போன்ற செயற்பாடுகளிலிருந்து பாதுகாத்தலாகும். அதிஷ்டவசமாக இன்று சிறுவர்கள் வளர்ந்தோர்களினாலும், சமூகத்தினாலும், விகாரப்படுத்தப்படுவதன் காரணமாக சமூகத்தில் சகப்பான அனுபவங்களைப் பெறும்நிலைமை அதிகரித்துச் செல்கின்றது.

சிறுவர்களின் பாதுகாப்பானது குடும்ப சூழலிலேயே வைக்கப்படல் வேண்டும். குடும்பமானது சமுதாயத்தின் ஆதாரமான குழுவாக இருப்பதுடன் குறிப்பாக சிறுவரின் வளர்ச்சி, நல்வாழ்வு, உயிர்வாழ்தல் ஆகியவற்றிற்கு ஏற்ற இயற்கைச் சூழலாகவும் விளங்குகின்றது. மற்றும் சிறுவர் தமது ஆளுமையை முழுமையாகவும், இசைவாகவும் விருத்தி செய்வதற்கு ஒரு குடும்பச் சூழலில் ஆனந்தமும், அன்பும் அரவணைப்பும் உள்ள சுற்றாடலில் வளரல் வேண்டும்.

சமூகத்தில் சிறுவர்கள் தனிப்பட்ட வாழ்க்கை நடத்துவதற்கு முற்றுமுழுதாக தயார்ப்படுத்தப்படவும், குறிப்பாக சமாதானம், கண்ணியம், கட்டுப்பாடு, சகிப்புத் தன்மை, சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம் ஆகிய இலட்சிய உணர்வுடன் பார்க்கப்படவேண்டும். இவையாவும் குடும்ப சூழலில் நிறைவேற்றக் கூடியதாக இருக்கும்.

தமக்குள்ள பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டிய பெற்றோர் அல்லது பாதுகாவலர் பிள்ளையின் அதியுயர் நலனை நிறைவேற்றத் தவறும் பட்சத்தில் அரசு அப்பிள்ளைகளுக்குப் போதிய பாதுகாப்பை அளிப்பதற்கு கடப்பட்டுள்ளது.

இன்று உலகினையே உலுக்கிக் கொண்டிருக்கும் சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் நடைபெற பிரதானமாக அமைவது சிறுவர் பாதுகாப்பின்மையே. சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் என்பது சிறுவர்களைத் தவறாக வழிநடத்தும் அனைத்துவித தவறுகளையும் குறிக்கும். விபரமறியாத சிறுவர் வயதில் மூத்தவர் களினால் பாலியல் வக்கிரங்களுக்கு இரையாவதே இன்று பல இடங்களில் நடந்தேறி வருகின்றது.

இன்று தொலைத்தொடர்பு சாதனங்களின் நிகழ்ச்சிகள், ஆபாச சினிமாக்கள் கையடக்கத்தொலைபேசிகள், அதிகரித்த சட்டவிரோத மதுபாவனை என்பன காரணமாக பல சிறுவர்கள் பாலியல் துஷ்பிரயோகத் திற்குள்ளாவதனை அவதானிக்க முடிகின்றது. இதில் குடும்ப உறுப்பினர், நெருங்கிய உறவினர், நண்பர்கள் என்போரினாலே பாரிய அளவில் பாலியல் துஷ்பிரயோகம் நடந்தேறி வருகிறது. இது சட்ட ரீதியில் பாரியகுற்றமாக

இருப்பினும், சமுதாய, கலாசாரத்தின் அடிப்படையில் பாதிப்புக்குள்ளாகுபவர்கள் குடும்ப கௌரவத்துக்காக மூடிமறைப்பதனால் வெகுவேகமாகப் பரவி வருகின்றது.

இந்த வகையில் ஒவ்வொரு சிறுவர்களதும் பெற்றோர், பராமரிப்பாளர் தமது பிள்ளைகளுடன் யார் என்ன விதத்தில் பழகுகின்றனர் என்பதனை அவதானிக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளனர். அத்துடன் பின்வரும் விடயங்கள் பற்றி ஒவ்வொரு பெற்றோரும் கவனமெடுப்பதன் மூலம் சிறுவர் துஷ்பிரயோகத் திலிருந்து விடுபட வழிசமைக்க முடியும்.

- ✱ பிள்ளைகளுடன் நெருக்கமான உறவினைப் பேணுதல்.
- ✱ காணும் கேள்விப்படும் குற்றங்கள் பற்றி அறிவுபுகட்டுதல்.
- ✱ பாடசாலை செல்லும்போதும், வரும் போதும் மக்கள் நடமாட்டமுள்ள பாதையினூடாக செல்ல பழக்கப்படுத்தல்.
- ✱ பிள்ளை யாருடன் பழகுகிறார் என அவதானித்தல்
- ✱ பிள்ளைகள் சென்றுவரும் இடங்களில் கவனம் செலுத்தல்.
- ✱ இருள் சூழ்வதற்குமுன்வீட்டுக்கு வருமாறு பழக்கப்படுத்தல்.
- ✱ பெற்றோர் வீட்டிலிருந்த புறப்படும்போது பிள்ளையின் பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்தல்.
- ✱ பிள்ளையில் தென்படும் மாற்றம் குறித்து உற்றுநோக்கல்.
- ✱ பாடசாலை அதிபர், ஆசிரியர்களுடன் கலந்துரையாடல்.
- ✱ நண்பர்களுடன் செல்லும் பிரயாணங்களை விசாரித்து அறிதல்.

- ✠ போதைவஸ்து, மதுபானம் பாவிக்கின் றார்களா என விசாரித்து அறிதல்.
- ✠ பிள்ளைகளின் பழக்கவழக்கங் கள், குணங்கள் முன்னுதாரணமாக இருக்க நடவடிக்கை எடுத்தல்.
- ✠ பிள்ளையின் ஆடை, உணவு என்பவற்றை கவனித்தல்.
- ✠ ஒழுக்கம் குறைந்த புதினப் பத்திரிகைகள், சுஞ்சிகைகள் உள்ளனவா என ஆராய்தல்.
- ✠ மேலதிகமாக பணத்தினை கொடுக்காமை
- ✠ பிள்ளைகளை சந்திக்க வருபவர்களை நன்கு ஆராய்தல்.
- ✠ பிள்ளைக்கு பயம், சந்தேகம் ஏற்படும் வேளையில் உடன் அருகிலுள்ள பொலிஸ்க்கு அறிவிக்கச் சொல்லி வைத்தல்.

புகழ் பெற்றோர் வாழ்நாள் ...

ஜனாதிபதிக்கே கூடு.

அமெரிக்க ஜனாதிபதி நியோசர் ரூஸ் வெல்ட் தமது குடியரசுக் கட்சிக்காகத் தேர்தல் பிரச்சாரங்களும் செய்து கொண்டிருந்தார். கூட்டத்தில் ஒருவன் எழுந்து "நான் ஜனநாயகக் கட்சியைச் சேர்ந்தவன்" என்றான். கோபத்துடன் ஜனாதிபதி "நீ ஏன் அந்தக் கட்சியில் இருக்கிறாய்" எனரூஸ் வெல்ட் கேட்டார். "என் பாட்டனார் அக்கட்சி அதனாலே நானும் இருக்கிறேன்" என்றான். "உன் பாட்டனார் கழுதையாக இருந்தால் எக்கட்சியில் இருப்பீர்? என்றதற்கு, அவன் "குடியரசுக்கட்சில் தான்" என்று கூறி ரூஸ்வெல்டின் மூக்கையே உடைத்தான் அவன்.

கண்டாவளைப் பிரதேசத்தின் பூர்வீகக் கிராமங்களின் பெயர்களும், தோற்றமும் ஓர் பார்வை

த. அமலதாஸ்
கலாசார உத்தியோகத்தர்,
கண்டாவளை.

அறிமுகம்:-

இன்றைய எமது கண்டாவளை பிரதேச செயலகத்துக்கு உட்பட்ட 16 கிராம சேவகர் பிரிவுகளிலும் சுமார் 62 வகையானவை பூர்வீக கிராமங்கள். அவற்றின் பல பெயர்கள் காரணஞ் சுட்டி வழங்கப்பட்ட இருகுறிப்பெயர்களாகவே விளங்கி வந்துள்ளன. எமது பிரதேச வாசிகளிடமும், முன்னோர்களிடமும் நிலவிவந்த இப்பெயர்களின் காரணங்கள் எதிர்காலத்திலும் அறிதல் வேண்டி ஓர் ஆவணப்படுத்தும் நோக்கில் இக்கட்டுரை அமைகிறது. இவற்றுக்கான தகவல்கள் பிரதேச முதியவர்கள், பிரதேச வாசிகள், புலமையாளர்களிடம் பெற்ற நேர்க்கணலினை அடிப்படையாகக் கொண்டே வரையப்படுகின்றது. இது பிரதேச கிராமங்களின் பெயர்கள் பற்றியறியவும், ஆராயவும் விழைகின்றவர்களுக்கு ஓர் உந்துதலாக விளங்கும் என எதிர்பார்க்கலாம்.

குமரபுரம்:-

தனி ஓர் கிராம சேவகர் பிரிவாக (KN/43) விளங்கும் இக்கிராமத்தின் பெயர் அழகிய வயல்கள், மற்றும் செழுமை மிகு பிரதேசமாகவும் குமரக் கடவுளை வழிபடும் மக்களாக அதிகம் கொண்டமைந்த குடியேற்றமாக இருந்ததனால் இப்பெயர் கிராமத்திற்கும் வழங்கப்படலாயிற்று. ஊரின் நடுவே இதை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் குமரபுரம் சிறீசுப்பிரமணியர் ஆலயம் பழமையும்

சிறப்புமிக்கதாகவும் விளங்குவதைக் காணலாம்.

பாம்புக்கமம்:-

இக்குறிச்சியானது குமரபுரம் கிராம சேவகர் பிரிவிலுள்ள பழைய கமம் என்பதே பாம்புக்கமம் எனவும், இக்காணிகள் (நெல் வயல் பிரதேசங்கள்) அதிகம் பாம்புகள் சஞ்சரிக்கும் பிரதேசமாக ஆரம்பத்தில் குடியேறிய ஊர்மக்கள் இனங்கண்டுபிடிந்தனர். இக்குறிச்சிக்கும் காரணம் சுட்டியே "பாம்பு கமம்" பாம்புகள் அதிகம் உள்ள ஊர் எனும் கரணம் சுட்டியழைத்ததுடன் அஞ்சி அவற்றை வழிபட்டும் வந்தமைக்கு இன்றும் பாம்புகமம் நாகபூசணி அம்மன் ஆலயம் அமைந்திருப்பது வலுவாகக் காரணமாகிறது.

உமையாள்புரம்:-

எமது கண்டாவளை உதவி அரசாங்க அதிபர் பணிமனையின் (KN/45) ஓர் கிராம சேவகர் பிரிவாக விளங்கும் இக்கிராம பெயர்கூட வலிதான காரணஞ் சுட்டியமைந்ததாகவே கொள்ளலாம். வன்னியை ஆண்ட கடைசி தமிழ் மன்னனான பண்டார வன்னியனுக்கு வன்னிநாச்சியார், உமை நாச்சியார் எனும் இரு பெண் சகோதரிகள் இருந்ததாகவும் அவர்களில் மூத்தவர் கோயில் வயல் (பனை) பிரதேசத்தை ஆண்டிருக்க உமைநாச்சியார் பூநகரி, குஞ்சுப் பரந்தன் உமையாள்புரம் என இன்றழைக்கப்படும்

பகுதிகளைத் தன் நிர்வாக எல்லைகளுக்குக் கீழ் ஆண்டபடியால் இப்பிரதேசம் அவ்வாறான பெயர் கொண்டழைக்கப்பட்டிருக்கலாம். மேலும் சிவனின் துணையான உமையம்மையின் ஓர் அம்சமான கண்ணகியாள் விரும்பி உறைகிற இடமாக இன்று இப்பிரதேசத்தில் கண்ணகி வழிபாடு சிறப்புப் பெறுவதும் ஓரளவு ஊரின் பெயர் எழுந்த காரணத்துடன் பொருந்துகிறமை புலனாகிறது.

இரசாயனபுரம்:-

உமையாள்புரம் கிராம சேவகர் பிரிவின் ஓர் குக்கிராமமாக விளங்கும் இப்பகுதியில் இயற்கையாகக் கிடைக்கும் கடல் நீரைக்கொண்டு குளோரின், மற்றும் வேதியற் பொருட்களைத் தயாரிக்கும் இரசாயன தொழிற்சாலை உள்ளது. சுமார் 240 ஏக்கர் விஸ்தீரணப்பகுதியைக் கொண்ட பிரதேசத்தை பிரதேசவாசிகள் இரசாயனபுரம் எனும் பெயர்வைத்து அழைத்தமை, இன்று வரை நிலைபெற்று உள்ளமையைக் கணலாம்.

விளாவோடை:-

உமையாள்புரக் கிராமத்தின் அடுத்த ஓர் "குறிச்சி விளாவோடை" ஆகும். இப்பிரதேச மக்கள் குடியேற்றம் ஏற்பட்ட காலத்தில் அதிகளவான "விளாத்தி" மரங்கள் காணப்பட்ட நெருக்கமான பிரதேசமாகக் காணப்பட்டமையால் விளாஓடை எனும் மரபு உருவாகியதென்பர்.

ஆனையிறவு:-

உதவி அரசாங்க அதிபர் பணிமனையின் KN/56 பிரிவாக விளங்கும் இக்கிராம சேவகர் பிரிவின் பெயர்கூட காரணம் தழுவி வழங்கப்பட்ட தன்மையையே அறியமுடிகிறது. யாழ்ப்பாண குடாநாட்டையும்

வன்னிப் பெருநிலப்பரப்பையும் பூகோள ரீதியாக பிரிக்கும் யாழ்குடா, ஆனையிறவு கடல் எல்லைக்கு நடுவே காணப்படும் ஒடுங்கிய நிலப்பரப்பே பண்டைக் காலத்தில் வன்னியரசர்கள் யாழ்ப்பாணத்திற்கு யானைகளை ஐரோப்பியருடனான வணிகத்திற்காக (ஆனைக்கோட்டைக்கு) கொண்டு செல்வதான பிரதான கடவையே ஆனை + இறவு (யானை + கடவு) என பின்னாளில் திரிவு பெற்றது. ஆங்கிலேயரும் அக்காரணம் சுட்டியே "Elephant Pass" என வழங்கி வந்திருந்தமை குறித்தற்குரியது.

தட்டுவன்கொட்டி:-

எமது பிரிவின் மிகவும் பூர்வீகக் கிராமங்களில் இக்கிராமமும் ஒன்றாகும். தனிக்கிராமசேவகர் பிரிவாக (KN/47) இன்று விளங்கும் இப்பிரதேசத்தின் பெயரும் யாழ்ப்பாண, கண்டி, வன்னி இராச்சியங்கள் சுயமாக இயங்கிய காலத்தில் இவற்றிற்கிடையான பிரதான தரைமார்க்கப் பாதையாக விளங்கியதே "பழைய கண்டி வீதி" என அழைக்கப்பட்ட இயக்கச்சி, ஆனையிறவு, தட்டுவன்கொட்டி, ஊரியான், முரசுமோட்டை எனும் கிராமங்களை ஊடறுக்கும் வீதியாகும். இப்பாதையில் கால்நடையாகவும், வண்டிக்களிலும் வரும் பயணிகளும் ஏனையோர்களும் இக்கிராமத் தூடாகவே தங்கி இளைப்பாறிச் செல்ல வேண்டியிருந்தது. அதனால் இவ்வழியே வரும் பயணிகள் பணையோலையால் புனைப்பட்ட தட்டுவத்தில் (ஒரு வகை பாத்திரம்) கொண்டு வந்த உணவை அப்பிரதேசத்தில் காணப்பட்ட பெரியதொரு ஆலமரத்துடன் அண்டிய மடத்தில் இருந்து உண்டுவிட்டு எறிந்து விட்டுச் செல்வர் அன்றி ஆலமர விழுதுகளில் அவற்றைக் கட்டிவிட்டுச்

செல்லும் வழக்கி ருந்தது. இவ்வாறு சென்ற வழிப் போக்கர் மீண்டும் பாதைவழி வருகிறபோது அவை காய்ந்து வெள்ளைநிறக் கொக்குகள் நிற்பது போல் தூரத்தே இவ்விடத்தை அண்மிப்பதை உணர்தவே 'அவ்விடத்தையும் தட்டுவம் கொட்டி/ தட்டுவம்கட்டி என அழைத்து நாளடைவில் "ம்" "ன்" ஆகதிரிவுற்று இப்பெயரில் அழைக்கும் மரபுருவாயிற்று.

பிள்ளைமடம்:-

தட்டுவன்கொட்டி கிராம சேவகர் பிரிவிலுள்ள குக்கிராமத்தில் இதுவும் ஒன்று. பொதுவாகவே வன்னிப்பிரதேச வாழ் மக்களின் வாழ்வியலுடன் கண்ணகியம்மன் வழிபாடும் வேருன்றித் தனித்துவம் பெறுகிறது. இக்கிராமத்தவரும் புரதான காலந் தொட்டு கண்ணகியம்மனை வழிபட்டு வந்த துடன் தமக்குப் பிறக்கும் குழந்தைக்கும், தாய்க்கும் நற்சுகம் வேண்டி "தெய்வத்துக்குப் பிள்ளையை விற்றுவாங்கும்" சடங்கு நிறைவேற்றி வந்தனர். இந்நிகழ்வு கண்ணகியம்மன் ஆலயமிருக்கும் தனிமடத்தில் (பிள்ளை மடத்தில்) நிறைவேற்றப்பட்டதால் பிள்ளைமடம் என வழங்கப்பட்டு அக்கோயிலுள்ள பிரதேசமும் பின்நாளில் பிள்ளைமடம் என்றே அழைக்கப்படலாயிற்று. குறித்த சடங்கு இன்றும் பிரதேசவாசிகளிடையே நிலைபெற்று இருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும்.

கட்டுளம்:-

தட்டுவன்கொட்டி கிராமத்தில் மேற்குப் பக்கமாக நீர்தேங்கி நிற்கும், மாரிகாலப் பருவகால குளமாகவும் உள்ள ஓர் பகுதியே இன்றய "கட்டுகுளம்" என அழைக்கப்படும் பகுதியாகும். இங்கு மாரிகாலத்துப் பறவைகள் பிரதேச வாசிகள், இளைஞர்களால் கட்டு/கண்ணி வைத்து

வேட்டையாடப் பட்டன. இவை மாரிகால சுவையான மாமிச உணவுக்கு வழிகோலியது. இப்பிரதேசத்தில் வைக்கப்படும் கண்ணிகள் பிரதேச வாசிகளுக்கு நல்உணவு வழங்குவனவாயும், பட்சிகளின் மரணப் பொறிகளாகவும் விளங்கின. இக்காரணம் குறித்தே பிரதேசமும் கட்டுக்குளம் என வழங்கப்பட்டு வந்தது. தற்காலத்தில் தரைகீழ் நீர் பாதுகாப்பைப் பேணும் வகையில் குறித்த பகுதியில் அணைகள் எழுப்பப்பட்டு நிரந்தரக்குளமாகக் கட்டப்பட்டுள்ளது. ஆயினும் குறித்த பிரதேசம் இன்றும் இப்பெயரே நிலைபெற்றுவிட்டது.

கோரக்கன்கட்டு:-

தனிக்கிராம சேவகர் பிரிவாக விளங்கும் இப்பிரதேசம் வடக்கே தட்டுவன்கொட்டி கிராம சேவகர் பிரிவையும் கிழக்கே ஊரியான் முரசுமோட்டை கிராம சேவகர் பிரிவுகளையும் தெற்கே A35 வீதிக்குச் சமாந்தரமாகவும் மேற்கே பரந்தன் உமையாள்புர கிராமசேவகர் பிரிவுகளையும் எல்லையாகக் கொண்டு விளங்கும். இக்கிராமத்தின் பெயர்கூட காரணம் கூடியே எழுந்திருப்பதைக் காணலாம்.

கோரைப்புற்கள் பற்றையாக வளர்ந்து செழித்த பிரதேசமாகக் காணப்பட்டதாலும், பிரதான முல்லை - பரந்தன் வீதியில் பிரதேச வாசிகள் புற்களை வெட்டி கட்டாக/கற்றையாகக் கட்டி விலங்குணவாக விற்பனை செய்த பகுதியாக விளங்கியதால் இப்பிரதேசம் அப்பெயர்கொண்டே அடையாளப்படுத்தப்பட்டுப் பின்னாளில் ஊரின் பெயராக நிலைபெற்றிருத்தல் வேண்டும்.

பன்றிமோட்டை:- (ஊரியான்)

ஊரியான் கிராம சேவகர் பிரிவின் (KN/49) ஓர் குறிச்சியாக விளங்கும் இப்பகுதி

யின் பெயரும் ஓர் காரணப் பெயராகவே நிலைபெற்றது. இக்கிராம சேவகர் பிரிவில் மோட்டை (நீர்க்குன்று/குட்டை) ஆகக் காணப்பட்ட பகுதியை நாடி காடுகளிலுள்ள பெருந் தொகையான பன்றிகள் நீரருந்த வருவது வழமையாயிருந்ததால் குறித்த இடத்தையும் பன்றிகள் நீரருந்தும் இடத்தை "பன்றி மோட்டை" என வழங்கிப் பின்னாளில் குறித்த குறிச்சியின் பெயராக நிலைபெறலாயிற்று.

புலிங்கதேவன்முறிப்பு:- (ஊரியான்)

வன்னியின் பல பாகங்களை யாழ்ப்பாண இராச்சியம் நிலவிய சமகாலத்தில் வன்னிமைகள் ஆண்டிருந்தனர். அவர்களின் கீழ் புலிங்கதேவன், வத்தராயன். காக்கையன் போன்ற வன்னிச் சிற்றரசர்கள் முறையே புலிங்கதேவன் முறிப்பு என்றழைக்கப்படும் பகுதியையும், உருத்துறையையும், கண்டா வளையையும் நிர்வகித்துவந்தமையை அறியலாம். அந்த வகையில் வன்னி சிற்றரசர்களில் ஒருவனாயிருந்த புலிங்கதேவனால் ஊரியான் பிரதேசத்தின் ஓர் பகுதியாக விளங்கிய புலிங்கதேவன் முறிப்பு பிரதேசத்தையும் நிர்வகித்தமை அறிய முடிகிறது. அக்காரணத் தழுவியே தற்காலத்தி லும் அழைக்கப்படும் மரபு உருவாயிற்று.

முரசுமோட்டை:-

ஆரம்பகால இலங்கையில் கண்டி, வன்னி, யாழ்ப்பாணம் என மூன்று பிரிவாக இராச்சியங்கள் சுயமாக இயங்கியதை அறிகிறோம். அதேபோல் ஐரோப்பியர் காலத்திலும் இறுதிக் காலம்வரை வன்னிமைகள் ஆட்சிசெய்து இருந்தனர். யாழ்ப்பாணத்துக்கும், கண்டிக்கும் பிரதான தரைமார்க்கம் இன்றைய காலத்தில் பழைய கண்டி வீதி என்று

அழைக்கப்படும் முரசுமோட்டைச் சந்தியூடாகச் செல்லும் பாதையேயாகும். காலாதிகாலமாகச் சிங்கள மன்னரும் பின்னர் ஐரோப்பியரின் ஆங்கிலேயரும் இவ் வீதியைத் தமது விநியோகப் பாதையாகவும் தொடர்பு களுக்கான பாதையாகவும் பாவித்து வந்த போது வன்னி மன்னர்களுடன் சண்டையிட வேண்டியிருந்தது. அக்காலத்தில் இதுபற்றி மக்களுக்கு அறிவிக்க (முரசு + அறைதல்) முரசறைந்து செய்தி சொல்லும் வழக்கை இவ்விடத்திலே நிகழ்த்தினர் ஆட்சி யாளர்கள் பிரதேச வாசிகளுக்கு முரசறைந்து செய்தி சொல்லிய இடமே இந்நாளில் முரசு மோட்டை எனலாயிற்று.

சேத்துக்கண்டி:- (முரசுமோட்டை)

முரசுமோட்டைக் கிராமத்தின் முல்லை வீதியில் (4ஆம் கட்டை) செல்லையாகடைச் சந்தியிலிருந்து தெற்காகப் பழைய கண்டி வீதியூடாகச் செல்லும் போது எதிர்ப்படும் முத்துமாரியம்மன் ஆலயத்தைச் சேர்ந்த பிரதேசமே "சேத்துக் கண்டி" பிரதேசமாகும். இப்பிரதேச நிலத்தின் தன்மை மிகவும் இறுக்கமான களித்தன்மையுடைய சேற்று நிலம் அதிகம் காணப்படுகிறது. சேறுமண்டிக் காணப்பட்டதால் (மண்டி/நிறைந்து) சேற்று மண்டி என்பது காலவழக்கோட்டத்தில் "ம" தி ரிந்து சேத்து கண்டி யாகி ஊருக்கே வழங்கப்பட்டு வரலைக் காணலாம்.

கண்டாவணை:-

ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலப் பரப்பில் (கி.பி 1860 காலம்) ஹென்றி எனப்பட்ட ஆங்கிலேயத் தளபதி ஒருவன் ஆனையிறவு வாடியில் தங்கியிருந்து வேட்டையாடும் பொருட்டு ஊரியான் ஊடாகப் படைபரிவாரங்களுடன் அடர்ந்த காட்டிடையே வந்ததாகவும் இன்றைய "வெளிக்கண்டல்"

சந்தியிலே பன்றி ஒன்று வெளிப்பட்டதாகவும், அவ்வாறு வெளிப்பட்ட பன்றிகைக் கண்ட வீரர்கள் சுற்றிவழைத்த இடமே இன்றைய "கண்டாவளை" பிரதேசம் (கண்ட + வளை) ஆகவும்; அவ்வாறு வளைத்த பன்றி தம்பியோடியபோது துரத்திச் சுட்ட இடமே "பன்றி சுட்டான்" என அழைக்கப்படும் பகுதியாகவும் வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

தருமபுரம்:-

1958 ஆம் ஆண்டு இனக் கலவரகால கட்டத்தில் இலங்கையின் மொனராகலை, அனுராதபுரம், திஸ்மாதகம போன்ற பகுதிகளில் இருந்து விரட்டப்பட்ட தமிழர்கள் கண்டாவளைப் பிரதேசத்தில் தங்கவைக்கப்பட்டு இன்றைய "தருமபுரம்" பகுதியில் அவர்களிற்குத் தருமமாக அரச காணிகள் வழங்கப்பட்டுக் குறித்த குடியேற்றம் உருவாக்கப்பட்டமையால் அவ்விடம் "தருமபுரம்" எனும் பெயர்பெறலாயிற்று.

புளியம்பொக்கணை:-

வன்னிப் பிரதேசத்தின் பல பகுதிகள் குடியேற்றங்கள் உருவாகியபோது பெரும் காடுகளாகவே இருந்தன. தனிக்கிராம சேவகர் பிரிவாக விளங்கும் இக்கிராமத்தில் பாரிய புளியமரமொன்று பொக்கணை (கோறை/பொந்து/துவாரம்) உடையதாக இருந்ததனால் இவ்விடமும் புளியம் பொக்கணை எனக் காரண நிமிர்த்தம் அழைக்கும் மரபுருவாயிற்று. ஆயினும் இந்நாளில் அவ்வாறான புளியமரம் ஏதும் இருப்பதைக் காணமுடியாதுள்ளது.

கலவெட்டிதீல்:- (புளியம்பொக்கணை)

புளியம்பொக்கணைக் கிராம சேவகர் பிரிவில் இன்றைய கிடாப்பொக்கணை குளத்துக்கு அணித்தாக உள்ளபிரதேசமே

இதுவாகும். இப்பிரதேசத்தில் ஆதியில் திகழிகள் (சிவவழிபாட்டுக்குரிய கற்பூரம் கொழுத்தப் பயன்படுத்தப்படும் பாத்திர வகை கல்லால் செய்யப்படுவது) மட்பாண்டங்கள் செய்யும் வளைஞர் இருந்திருத்தல் வேண்டும். இப்பகுதி பின்னாளில் கலவோடுகள் பல நிறைந்த வெளியாகக் காணப்பட்டமையால் (கல + ஓட்டு + திடல்) கலவோட்டுதிடல் பின்னாளில் கலவெட்டிதிடலாற்று என்பர்.

பத்தன்மோட்டை:- (கண்டாவளை)

கண்டாவளைப் பிரதேசத்தில் இன்றைய பத்தன்மோட்டை முருகன் ஆலயத்தை அண்டிய குறிச்சியைச் சுற்றி முருக பக்தர்கள் நிறைந்து வாழ்ந்த பகுதியாக இருந்தமையால் பின்நாளில் குறிச்சிக்கும் வழங்கலாயிற்று.

செல்லவாரிப்பிட்டி:- (கண்டாவளை)

கண்டவாளையின் இன்றைய வாசிக சாலை அமைந்துள்ள பிரதேச குறிச்சியை அண்டிய பகுதியில் செல்வந்தர்கள் நிறைந்து வாழ்ந்தமையிலும் வறியவர்களுக்கு வாரி வழங்கும் தனவான்களாகவும் இப்பிரதேசத்தில் வசித்தவர்கள் விளங்கியிருந்தமையினால் ஏனைய பிரதேசத்தவர்கள் அவ்விடத்தையும் அப்பொருளுடன் தொடர்புபடும் வகையில் "செல்லவாரிப் பிட்டி" என அழைக்கும் மரபு வலுப் பெறலாயிற்று.

பிரமந்தளாறு:-

தனிக் கிராம சேவகர் பிரிவாக விளங்கும் இப்பிரதேசத்தின் பெயர்கூட வலுவான காரணம் தழுவியே ஏற்பட்டது என்கின்றனர். இங்கு விஸ்வமடுக் குளத்திலிருந்து வெளியேறும் நீரானது ஆறாகி மாணிக்கபுரம், குமாரசாமிபுரம், விஸ்வமடு

போன்ற பிரதேசங்களின் மண்களை நீரால் கொண்டுவந்து பிரமந்தன் பிரதேசத்தில் நிரவியதால் பிறதேசத்து மண்கள் வந்து சேர்ந்த இடமாகி ஊரிற்பெயரும் பிறமண் ஆறு என்பது பிரமந்தனாறு என மருவலாயிற்று என்பர் ஒரு சாரார்.

இதைவிடப் பிறிதோர் காரணத் தையும் பிரதேச வாசிகள் குறிப்பிடுகின்றனர். "பிரமன்" எனும் ஓர் சிற்றரசன் இப் பிரதேசத்தை ஆண்டதாகவும் இவனது கோட்டையின் சிதைவுகள் இன்றைய குளத்தடிச் சுற்றாகப் பிள்ளையார் ஆலயத்தின் வடபுறத்தே செங்கற்களாக உள்ளதையும் சான்றாகக் குறிப்பிடுவர். எவ்வாறெனினும் இது குறித்த மேலதிக தொல்லியல் ஆய்வுகள் அவசியமாகின்றன.

முடிவுரை:-

எமது பிரதேசத்தில் பல இடங்களின் பெயர்கள் அதிகமாகக் காரணம் சுட்டியே

அமைந்து உள்ளமையை இங்குகண்டோம். ஆயினும் இவை முதலாந்தரத் தரவுகளாக பிரதேச வாசிகளுடன் நேர்காணலிலிருந்தும், முதியோர்களிடமிருந்தும் பெற்ற தகவல் களுடாகவே தொகுக்கப்படுகிறது. இது சார்ந்த மொழியியல், மானிடவியல் ஆய்வுகள் துறைசார் ஆர்வலர்களால் மேலும் நகர்த்தப் படுகின்றபோது புதிய செய்திகளும் சுவாரசிய மான உண்மைகளும் எமக்குக் கிடைக்கும் என எதிர்பார்க்கலாம். வன்னிப் பகுதியில் முற்றாக ஏற்பட்ட 2008 கால இடம்பெயர்வுகள் பிரதேச ரீதியில் எழுந்த பல படைப்பாக்கங் கள், நூல்கள் போன்றவற்றை இல்லாதழித்து விட்ட துன்பியலால் மேற்கோள்களின் துணைகொண்டு குறித்த கட்டுரையை நகர்த்த முடியாமை துர்அதிஷ்டமே. ஆயினும் இது இனிவரும் துறைசார் ஆய்வுகளுக்கு அடிப்படையாக அமையும் என நம்பலாம்.

நேர்காணல்

01. திரு. சி. பரமதாஸ், கிராமசேவகர், புளியம்பொக்கணை.
02. திரு. மா. சின்னத்தம்பி, ஓய்வுபெற்ற கிராம சேவகர்.
03. திரு. சந்திரன், கிராமசேவகர், பிரமந்தனாறு.
04. திரு. இராஜரட்ணம், கிராம சேவகர், புதிய புன்னை நீராவி.
05. திரு. க. பாலேஸ்வரன், கூகை மாவடி, கண்டாவளை.

அலுவலகங்களில் ஐந்து "S" (5S) நடை முறை

சி. பத்மசிறி B.A.

கிராம அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்
பிரதேச செயலகம், கண்டாவளை.

▲ வினைதிறன் மிகு செயற்பாட்டை அலுவலகத்தில் ஏற்படுத்துவதற்காக முதலில் யப்பானிய அலுவலங்களில் அறிமுகப் படுத்தப்பட்ட ஒரு முகாமை எண்ணக் கருவே இதுவாகும். இதனை உற்பத்தி திறனை அதிகரித்தலுக்கான நுட்பமுறை

என்று குறிப்பிடலாம். இதில் ஐந்து ஒழுங்குகளும் "S" எனும் ஆங்கில எழுத்தில் ஆரம்பிக்கும் ஜப்பானிய பதத்தில் ஆரம்பிப்பதால் "5S" என இவ் நுட்பத்தை முகாமைத்துறையில் அழைக்கப்பட்டு பிரபல்யமாயிற்று முறையே:

ஆங்கிலப்பதம்	மூலபதம் (யப்பான் மொழி)	பதவிளக்கம்
1) sort →	seiri (செய்ரி)	⇒ பிரித்தெடுத்தல் / தரப்படுத்தல்
2) systemage →	seiton (செய்ரொன்)	⇒ ஒழுங்காக வைத்தல்
3) shine →	seiso (செய்சோ)	⇒ தூய்மை பேணல்
4) standardize →	seiketus (செய்கிறுசு)	⇒ நியமம் பேணல்
5) Sustain →	Shitsuke (செய்சுகி)	⇒ நற்பழக்கங்கள் பேணல்

என்றவாறு இவை அலுவலங்களில் நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றன. இவை அலுவலகத்தின் உற்பத்தி திறனை அதிகரிக்கவும் நிறுவனத்தின் ஆரோக்கியத்தினையும் (Good bill) அதிகரிக்கின்றமைக்கு துணைபுரிகின்றன. இல் "5S" முறையினை அலுவலங்கள், பொது அமைப்புக்கள், ஏன் வீடுகளில்கூட நடைமுறைப்படுத்துவதனுடாக நல்லதோர் மாற்றத்தை காணலாம்.

(உற்பத்தி திறனையும் அவற்றின் தரத்தையும் அதிகரிக்க முடியும்)

நன்மைகள் :-

(Benefits of "5S" procedure)

- 1) ஒவ்வோர் தனிமனிதன்/ஊழியனும் இவ் முறையை தன் வேலையின் போதும் வாழ்விலும் நடைமுறைப்படுத்தலாம்
- 2) ஊழியர்களை ஆரோக்கியம் ஏற்படும் வகையில் ஊக்கப்படுத்தும்
- 3) உற்பத்தித் திறனை நிறுவனத்தில் அதிகரிக்கும்

01. Sort (செய்ரி) பிரித்தெடுத்தல்

பெறும் அடைவுகள் :-

- அ) தேவை இல்லாதவற்றை (பொருள், நபர்) நீக்குதல்
- ஆ) இடத்தைச் சேமித்தல்

நோக்கங்கள் :- (5S)

- 1) Developing team works (குழு வேலையை கட்டிஎழுப்பலாம்)
- 2) Develop to leadership (தலைமைத்துவ பண்பை அதிகரிக்கலாம்)
- 3) Increase of product skill & quality

இ) களஞ்சிய மட்டத்தை குறைத்தல்
(தேவையுடன்)

ஈ) நல்ல ஓர் தளத்தை உருவாக்கல்
(களநிலை)

உ) மூலதனத்தை பெருக்கல் (தேவை
யற்றதைவிற்பல்/ஏலம் விடல் ஊடாக)

அலுவலகங்களில்/வீடுகளில் பொருட்கள்
நிறைவதற்கான காரணங்களாக எம்மிடையே
காணப்படும் சேர்க்கும் கலாசாரமும் முக்கிய
மாகிறது. மேலும் வேலைகளைத்
திட்டமிடாது செய்தல், திட்டங்களில் திடீர்,
திடீர் என மாற்றிக் கொள்ளல் (முதலாவது
செயற்பாட்டால் ஏற்படுவது) கட்டுப்
பாடற்ற வகையில் இருப்புகளைப் பேணுதல்
என்பவற்றாலும் முகாமையில் தவறான
கட்டளைகள் / எண்ணங்களாலும்
ஏற்படுவதைக் காணலாம்.

அமல்படுத்தும் விதம்:

(பொருட்களை வகைப்படுத்திக் கொள்ளல்)

அ) அலுவலகம் / வீடுகளில் தேவையற்ற
(பொருட்களை முற்றாக நீக்கல்)

ஆ) தற்போது தேவையற்றதும் பின் தேவைப்
படக்கூடியதுமான பொருட்களை ஒதுக்க
மாக/ தூரத்திற்கு நகர்த்தல் (விளக்குமாறு,
பழைய கோவைகள், உபகரண இரும்பு
பொருட்கள், தளபாடங்கள்)

இ) நாளாந்தம் அவசியமற்றதும் அரிதாக
தேவைப்படுவதுமானவற்றை தூரத்தே
களஞ்சியப்படுதல் (பழைய கோவை,
அலங்காரப் பொருட்கள்)

ஈ) தினமும் அவசியமானவற்றை அண்
மையில் நகர்த்தல் (Action files, etc)
என்றவாறு பொருட்களை வகைப்
படுத்தலாம்.

நன்மைகள்:-

- 1) குறிப்பிடத்தக்களவான இடத்தை மீதப்
படுத்த முடியும்.
- 2) இடநெருக்கடியால் ஏற்படும் விபத்துக்
களைத் தவிர்க்க முடியும்.
- 3) சிறப்பான களஞ்சியக் கட்டுப்பாட்டைப்
பேண முடியும்.

02. Systemaze (செய்ரோன்)

ஒழுங்காக்கவந்தல்

பெறப்படும் அடைவுகள்:-

- 1) வேலைகளில் அதிக நேரத்தைத்
தேடுதலில் கழிக்கும் தன்மையைக்
குறைக்கலாம்
- 2) சேமித்து வைப்பதற்கான ஓர் சிறந்த முறை
பேணப்படும்.

அமல்படுத்தும் விதம் :-

- 1) இலக்கமிடல் (அறை / மண்டபம் /
கோவைகள்/தளபாடங்கள்)
- 2) பெயரிடல் (எல்லாவற்றிற்கும்)
- 3) இடவழிகாட்டல் / குறியீடுகள் தரல்
(உள்ளே/வெளியே)
- 4) அலுவலர்களின் கதவின் உள்ளே அல்லது
வெளியே இருப்பிலுள்ள கோவை விபரம்
ஒட்டப்படல்.
- 5) உபகரணங்களைப் பொருத்தமான
இடங்களில் ஒதுக்கல்
- 6) இறப்பர் முத்திரைகளுக்கு அடையாளம்
தரல்

நன்மைகள்:-

- 1) நேரம் மீதப்படுத்தப்படும்.
- 2) இலகுவாக தேவையானவற்றைப் பெற்றுக்
கொள்ள முடியும்; அணுக முடியும்.
- 3) சிறந்த பாவனையைப் பேணலாம்.

03. Shine (செய்சோ) தூய்மை பேணல்

பெறும் அடைவுகள்:-

- 1) ஊழியர் மன, உடல் ஆரோக்கியம் உண்டாகும்.
- 2) வேலைத்தளம்/ வீட்டு சூழல் துப்பரவாகப் பேணப்படும்.
- 3) ஊழியர்களினை ஊக்கப்படுத்தும்
- 4) தவறுகளை ஏற்படுவதற்கான சூழல் சந்தர்ப்பம் தவிர்க்கப்படும்(களவு,பிற

அமுல்படுத்தும் விதம்:-

- 1) ஒழுங்கான நிகழ்ச்சி நிரலினூடாகத் துப்பரவாக்கல்செயற்பாட்டை நடைமுறைப்படுத்தல்
- 2) தனிப்பட்ட துப்பரவு கலாசாரத்தை ஊக்கிவித்தல்/ செயற்படுத்தல்
- 3) தளத்தில் வேலையை ஆரம்பிக்கு முன் 5 நிமிடமாவது சூழல் துப்பரவு பேணல்.
- 4) வாகனசாலை, தேவீர் கூடாரங்களில், மலசலகூடங்களில் துப்பரவு பேணுதல்.

நன்மைகள்:-

- 1) துப்பரவான வேலைத்தளம் உருவாகும்
- 2) விபத்துக்கள் குறையும்.
- 3) சந்தோசமான மனநிலையுடைய ஊழியர் படை காணப்படும்.
- 4) விபத்துக்கள்,தொற்றுநோய்கள்ஏற்படுவது தவிர்க்கப்படும்.

04. Standardize (செய்கிறீர்)நியமம் பேணல்.

பெறும் அடைவு:-

முதல் மூன்று "3S"களிலும் குறிப்பிட்ட செயற்பாடுகளை நியமமாக செயற்படுத்துவதே இவ் "நான்காவது S" உடைய பங்காகும்.

அமுல் படுத்தும் விதம்:-

- 1) சீரான வழிகாட்டல்
- 2) மேற்பார்வை செய்தல்
- 3) முன்மாதிரியாக செயற்படும் ஊழியரை ஊக்கப்படுத்தல்.

கிடைக்கும் நன்மைகள்:

- 1) முரண்பாடுகள் குறைவடையும்.
- 2) ஒட்டு மொத்த ஒத்துழைப்பு கிடைக்கும்.
- 3) தரமான வேலைத்தளம் பேணப்படும்.
- 4) உற்பத்தி திறன் அதிகரிக்கும்
- 5) நிறுவனத்தின்மதிப்பு (Goodwill)சமூகத்தில் அதிகரிக்கும்.

05.Sustain(செய்சுகி)நல்ல வழக்க வழக்கங் களை பேணல்.

பெறும் அடைவுகள்:-

சிறந்த வேலைத்தளத்தினைப் பேணவும், சிறப்பாக செயற்படும் ஊழியர் படையும், தளம் பற்றிய சமூகமட்டத்தில் உயர்ந்த எண்ணக்கருவையும் உருவாக்க கூடிய ஊழியர் படையை பெற்றுக் கொள்ளல்.

அமுல்படுத்தும் விதம்:-

- 1) தனியான, ஒதுக்கப்பட்ட இடங்களில் மட்டும் சாப்பிடுதல், புகைப்பிடித்தல், தேநீர் அருந்துதல்
- 2) தனி மனித துப்பரவு பேணல் (உடல், நகம், ஆடை, தலைமயிர், அலங்காரிப்பு)
- 3) சிறந்த நேர முகாமையை பின்பற்றல்

நன்மைகள்:

- 1) ஊக்கப்படுத்தப்படுவார், மனஉறுதி ஏற்படும்
- 2) நிறுவனத்தின் மதிப்பு உயரும்.

"5S"முறையை அலுவலங்களில்

அமுல்படுத்தல்

யப்பானிய நாட்டில் அலுவலக முகாமை பற்றிய "5S" நடைமுறை 100 சதவீத

வெற்றியளித்ததையிட்டு அந்த நாட்டின் நிறுவனங்களின் வினைதிறன் சடுதியாக அதிகரித்தது. ஏனைய நாடுகளும் அந்நடை முறையை பின்பற்றி சிறந்த அலுவலகத்தை பேணி வருகின்றன.

அந்தவகையில் எமது நாட்டிலும் இம் முறையை திணைக்களங்கள், பாடசாலைகள், ஏன்வீடுகளில் கூட "5s" நுட்பம்" பயன்படுத்த

ஊக்கப்படுத்தப்படல் அவசியமாகிறது. திணைக்களங்களிடையே இடம்பெறும் முகாமைத்துவ போட்டிகளின் ஊடாக அவ்வாறான சிறந்த நிறுவனங்கள் இனங்கண்டு சன்மானங்கள் வழங்கி ஊக்கப்படுத்துவதனுடாக நிறுவனம் சிறந்த அடைவை தன்னளவிலும், சமூகமட்டத்திலும் பெற்றுக் கொள்ளும்.

உசாத்துணைகள் :

1) அரச திணைக்கள தானப வேலை, அலுவலக முறைமை, நிதிமுறைமை (த. ஜெயராஜ், ந. கமலநாதன் டியிறல் பிறின்றேர்ஸ், 3வது பதிப்பு, 2007)

2) அலுவலக முகாமைத்துவம் தொடர்பான பல்வேறு கருத்தரங்குகளில் பெறப்பட்ட தகவல்கள்

தீஞ்சொற் கவிதையஞ் சோலை - தனில்

தெய்வீக நன்மணம் வீசும்

தேஞ்சொரி மாமலர் கூடி - மது

தேக்கி நடிப்பாள் எம் அன்னை.

பொழுது புலர்ந்தது யாம் செய்த தவத்தால்

புன்மை யிருட்கணம் போயின யாவும்

எழுபசும் பொற்சுடர் எங்கணும் பரவி

எழுந்து விளங்கியது அறிவெனும் இரவி

தொழுதுனை வாழ்த்தி வணங்குதற்கு இங்கு உன்

தொண்டர்பல் லாயிரர் சூழ்ந்துநிற் கின்றோம்

விழிதுயில் கின்றனை இன்னும் எம் தாயே

வியப்பிது காண் பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே!

தமிழர் பண்பாட்டு விழுமியங்களும் விஞ்ஞானச் செறிவும்

திருமதி ஜெ. வராசினி

ஆசிரியர்.

கீளப்பரியகுளம் ஐயனார் வீத்தியாயைம்.

"கல்லுக்கும், மண்ணிற்கும், சொல் விற்கும் பொருள் தந்தது எங்கள் தமிழ்." அந்த வகையில் பண்டைக்காலம் தொட்டே தனக்கென கலை, கலாசார விழுமியங்களைக் கொண்டு உலக வரலாற்றில் தனது முத்திரையைப் பதித்துள்ளது. உள்ளங்கையில் உலகத்தைக் காணும் இன்றைய விஞ்ஞான உலகத்தின் அடிப்படைவித்துக்கள் தமிழர் பண்பாட்டிலிருந்தும் தோற்றம் பெற்றதைக் காணலாம். அதில் சிலவற்றை நாம் ஆராய்ந்து நோக்குவோம்.

தமிழர் பண்பாட்டில் ஒரு மனிதன் பிறந்ததுமுதல் இறக்கும் வரை தனக்கெனத் தனித்துவமான பண்பாட்டைக் கொண்டு வாழ்கின்றமை கண்கூடு. அந்த வகையில் குழந்தை பிறந்ததும் எண்ணெய் தேய்த்து சூரிய ஒளியில் கிடத்தும் முறை காணப்படுகின்றது. இது சூரிய ஒளியிலிருந்துபெறும் விறற்றின் D தொகுப்பிற்கு ஏதுவாக அமைகின்றது, அத்தோடு பிள்ளைகளுக்கு எண்ணெய் பூசி மசாச்செய்யும்போது குழந்தையின் உடல் வலிமை அடைகின்றது. குழந்தைகள் மட்டுமல்ல "சனி நீராடு" என்ற வகையில் எமது முத்தோர் நல்லெண்ணெய் தேய்த்து ஊறவிட்டு முழுகுவதை தமது பழக்கமாகக் கொண்டனர். இது இன்று வெளிநாடுகளில் "சூரியக் குளியல்" (Sun bath) என்னும் பெயரில் கடற்கரை மணலில் சூரியஒளிபடுமாறு இருக்கும் நிலைமை

காணப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவற்றைவிட காலையில் சூரிய நமஸ்காரம் செய்து மனதை ஒருநிலைப் படுத்தித்தான் மக்கள் தொழில்களை ஆரம்பிப்பார்கள். இதைத்தான் இன்று உளவிய லாளர்கள் மனஒருமைப்பாடு என தமது ஆராய்ச்சிகளில் வெளியிடுகின்றார். ஆனால் இந்நிலை எமது முன்னோர்களிடம் பண்டைக் காலம் தொட்டே காணப்படுகின்றது.

தமிழர் தம் பண்பாட்டில் மஞ்சளுக்கு பல்வேறு முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றனர். மஞ்சள் தெளித்தல், மங்கள நிகழ்வுகளில் ஆரத்தி சுற்றிப் போடுதல், பிள்ளையார் பிடித்தல், கோலம் போடுதல் என சகல விடயங்களிலும் மஞ்சள் மகிமை பெறுகின்றது. அதனை விஞ்ஞானரீதியில் நோக்கும் போது மஞ்சளில் கிருமிகளை அளிக்கும் தன்மையுண்டு. எனவே, பலர் ஒன்றுகூடும் சந்தர்ப்பங்களில் கிருமித் தொற்றுக்கள் ஏற்படலாம். எனவே, அதனை தடுக்க இது உதவுகின்றது. அதுமட்டுமன்றி இறப்பு வீடுகளுக்கு சென்று வந்தால் மஞ்சளில் நீராடவேண்டும். பூப்புனித நீராட்டுவிழா, திருமண விழாக்களில் மஞ்சள் கலந்த பாலாலே தேய்ந்து நீராட வேண்டும். இவற்றால் அவர்களிடம் கிருமி தொற்றல் தடுக்கப்படுவதுடன் உடல் முகம் என்பன பொலிவு பெறுகின்றது. அதைத்தான் இன்று முகத்திற்கு பூசும் கிரீம் (களிம்பு), வகைகள் தயாரிக்கப் பயன்படுத்துகின்றனர்.

தமிழர் தம் பண்பாட்டில் மண் சட்டி, பாணையில் உணவு சமைப்பது ஓலைப் பெட்டிகளில் உணவு இட்டு பாதுகாப்பது என்பது ஒன்றாகும். இதன் போது உணவானது பாத்திரங்களுடன் தாக்கம் புரிந்து தேவையற்ற வாயுக்கள் சேர்வைகளை தோற்று விக்காது. இதுவொரு உலோக பாத்திரமானால் அவை உணவுடன் தாக்கமடைந்து உடலுக்கு நோய்களை ஏற்படுத்துகின்றது. ஆனால் எமது முன்னோர் உடல் ஆரோக்கியத்திற்கும் சுவைக்கும் ஏற்ற பாத்திரங்களையே முன்பு பயன்படுத்தியுள்ளனர். என்பது தெளிவாகின்றது.

நெற்றியிலே பொட்டு வைக்கும் பழக்கத்தைக் கொண்டது தமிழர் பாரம்பரியம். அதாவது நெற்றியின் நடுவே நரம்பு மண்டலங்கள் சந்திக்கின்ற இடத்திலே பொட்டு வைக்கும்போது சூரிய வெப்பம் மற்றும் ஹிப்னாடிசம் போன்ற நரம்பு வித்தைகளும் தடுக்கப்படுகின்றது. இவற்றோடு "தீர்த்தம் பருகதல்" என்னும் எமது கலாசாரத்தை நோக்கினால் ஆலயத்தில் உள்ள மூலமூர்த்தியை பால், தேன், தயிர், இளநீர் கொண்டு அபிசேகம் செய்த நீரைப் பருகதல் ஆகும். இதன்போது கடவுளின் திருவுருவம் செய்யப்பட்ட கல்லின் அல்லது செப்பில் உள்ள தாதுக்கள் சேர்ந்துவரும் நீர் ஓர் நோய் நிவாரணியாகவும் சத்து நிறைந்த தாகவும் காணப்படுகின்றது.

தமிழர் தம் வைபவங்களில் வாழை மரம் கட்டப்படும் மரபு காணப்படுகின்றது. இதன்போது மக்கள் பலர் ஒன்று கூடுவதால் அங்கே வளிமாசடைகின்றது. அதாவது வெளிச்சவாச வளியான காபனீரொட்சைட் வாயு சூழலில் அதிகரிக்கின்றது. எனவே

வாழைமரம், தோரணம், மாவிலை போன்றன கட்டுவதன் மூலம் அவ்வாயுக்கள் அகற்றப்படுகின்றன. இவற்றோடு தமிழர் வைபவங்களில் மோதகம், பஞ்சாமிர்தம், கொழுக்கட்டை, பொங்கல், பாயாசம் என்பன பிரதான இடத்தை வகிக்கின்றன. அந்த வகையில் மோதகம் அரிசிமா, பயறு, தேங்காய் பூ, சக்கரை, மிளகு, சீரகம் என்பன சேர்க்கும்போதே அவை நிறையுணவாகக் காணப்படுகின்றமை, விஞ்ஞான நிறையுணவு தத்துவத்தை கொண்டுள்ளமை காணப்படுகின்றது. அத்துடன் சமிபாடு அடைவதற்கு வாழைப்பழம், பாயாசம் என்பன வழங்கப்படுவதுடன் சுகாதார முறைப்படி வாழையிலையில் பரிமாறப்படுகின்றது. இவை எமது முன்னோர்கள் எப்போதோ கைகொள்கின்றனர். ஆனால் தற்பொழுதுதான் அவை பற்றி ஆராய்ச்சி செய்து முடிவுகளை வெளிவிடுகின்றனர்.

இன்னும் தமிழர் பண்பாட்டில் விரதம் இருக்கும் பண்பை நோக்குவோமானால் பல்வேறு உணவுகளை தொடர்ச்சியாக உண்டு வருவதனால் பல்வேறு சமிபாட்டுக் கோளாறுகள் ஏற்படுகின்றன. எனவே ஒரு நேர உணவை விடுக்கும்போது எமது உடலில் தேவையில்லாத அளவில் அல்லது அதிகளவில் சேர்ந்து வைக்கப்பட்டுள்ள கொழுப்புச் சத்துக் குறைக்கப்படுகின்றது. அத்தோடு காவடி ஆடும் மரபும் தமிழர் பண்பாட்டில் உண்டு. அதாவது முதுகில், அலகில் உள்ள நரம்புகளில் துளையிட்டு செடில் குற்றும்போது அங்கே நரம்பியல் சம்பந்தமான விவாதிகள் தவிர்க்கப்படுகின்றது. இது ஒரு அக்யூபஞ்சர் மருத்துவ முறையாகவும் காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

துளசிச்செடி மற்றும் மூலிகைப் பாவனை எமது பாரம்பரிய பண்பில் காணப் படுகின்றது. அதாவது துளசி வெளிவிடும் மணம் கொடிய பிராணிகளை அதாவது பாம்பு, பூச்சி, பூரான் என்பவற்றை அதன் எல்லையினுள் வாழவிடாது; வரவும் விடாது. அத்தோடு முடக்கொத்தான், மஞ்சள், கற்றாளை, குப்பைமேனி, வல்லாரை என்ற எண்ணற்ற மூலிகைகள் இன்றைய ஆயுள்வேத மருத்துவத்தில் வில்லைகளாக பாணிகளாக, கழிம்புகளாக வெளிவந்துள்ளமை காணக் கூடியதாக உள்ளது. இவற்றோடு வீட்டிற்கு அருகில் பாரிய மரங்களான நாவல், புளி, தேக்கு போன்ற மரங்கள் வளர்ப்ப தில்லை. ஏனெனில், அவற்றின் வேர்கள் வீட்டின் அத்திவாரத்தைத் துளைத்து வீட்டை வெடிக்கச் செய்துவிடும் என்பதால் ஆகும். அத்தோடு புளி இரவில் காபனீரொட்சைட் வாயுவை வெளிவிடுவதால் அவை சுவாசத் திற்குத் தீங்கையும் ஏற்படுத்துகின்றது.

இவற்றோடு தமிழர் புதுவீடு கட்டுவதற்காக "நிலையம் பார்த்தல்" எனும் பழக்கத்தைக் கொண்டுள்ளனர். அதாவது

வீடுகட்டும் எல்லையின் மண்ணின் தன்மை, நீர்வசதி என்பவற்றை அறிதலே இதன் பிரதான அம்சமாகும். அவைதான் பின்பு பொறியி லாளர்களை தோற்றுவித்தது.

எனவே இவை மட்டுமன்றி எண் ணற்ற விஞ்ஞான உண்மைகள் எமது தமிழர் பாரம்பரியத்தில் புதைந்து காணப்பட் டாலும் அவை மூடநம்பிக்கைகள் என்னும் போர்வையில் இன்று கைக்கொள்ளப்படாமல் ஒதுக்கப்படுகின்றன. ஆனால் அவை எமது வாழ்வியல் அம்சங்களுக்கு அடிப்படை யானவையாகவும் நோயற்ற ஆரோக்கிய சமூகத்தை தோற்றுவிப்பதற்கு ஏதுவாயும் அமைந்து காணப்பட்டமை தெள்ளத் தெளிவாக புரிகின்றது. ஆனால் இன்று பாரம்பரியங்களை தொலைத்துவிட்டு நாகரீக மோகத்தால் முகவரி இழந்தவர்களாக போய்க் கொண்டிருக்கின்றோம். ஆனால், இந்த உண்மைகளை அறிந்த மேலைத்தேயவர்கள் நமது பொருட்களையே நமக்கு பவுடராக, கிறீமாக விற்றுப் பிழைத்துக் கொள்கின்றனர். எனவே, எமது பாரம்பரிய வேர்களை சாய்க் காது அதனை விழுதெறியச் செய்வது எமது எல்லோரினதும் தலையாய கடமையாகும்.

நெஞ்சிற் கவலை நீதமும் பயிராக்கி

அஞ்சி உயிர் வாழ்தல் அறியாமை - தஞ்சமென்றே

வைய மெலாங் காக்கும் மஹாசக்தி நல்லருளை

ஐயமறப் பற்றல் அறிவு.

கண்டாவளைப் பிரதேசத்தின் விவசாய அபிவிருத்தி

திருமதி க. கேமா Dip. in Agriculture

விவசாய போதனாசிரியர், கண்டாவளை,
விவசாயத் திணைக்களம் (விவரிவாக்கம்), கிளிநொச்சி.

கண்டாவளைப் பிரதேச செயலர் பிரிவானது கிளிநொச்சி மாவட்டத்திலேயே விவசாயச் செய்கையில் முன்னோடியான ஒரு பிரதேச செயலர் பிரிவாகும். இங்கு நெற் செய்கை, மேட்டுநிலச்செய்கை என்பன சிறப்பான முறையில் செய்கை பண்ணப்பட்டு வருகின்றது.

நெற்செய்கையை எடுத்து நோக்கு கையில் பெருநீர்ப்பாசனம், சிறுநீர்ப்பாசனம், மானாவாரி ஆகிய 03 பிரிவுகளில் பயிர்ச் செய்கை மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. பெரு நீர்ப்பாசனமானது இரணைமடு, கல்மடு குளங்களினூடாக நீரைப்பெற்று செய்கை பண்ணப்படுகின்றது. நெற்செய்கைக் காணியானது கீழுள்ள விஸ்தீரணத்திற் காணப் படுகிறது.

நீர்ப்பாசன வகை	மொத்தக் காணி (Ha)	இலக்கு (Ha)
பெருநீர்ப்பாசனம்	4350.ha	2780ha
சிறிய நீர்ப்பாசனம்	23.ha	22.ha
மானாவாரி	4746ha	2800ha

கண்டாவளைப் பிரதேச செயலர் பிரிவானது 03 விவசாயப் போதனாசிரியர் பிரிவுகளாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.

01. புன்னை நீராவி விவசாயப் போதனா சிரியர் பிரிவு
02. புளியம்பொக்கனை விவசாயப் போதனா சிரியர் பிரிவு
03. முரசுமோட்டை விவசாயப் போதனா சிரியர் பிரிவு

"வளை ஒசை" நாதம் - 01

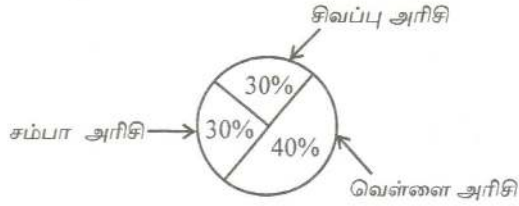
03 விவசாயம் போதனாசிரியர் பிரிவு களிலும் நெற்செய்கையும், மேட்டு நிலச் செய்கையும் செய்கை பண்ணப்படுகிறது. புன்னைநீராவிப் பகுதியில் கூடுதலான மேட்டுநிலச் செய்கையும், புளியம்பொக்கனை, முரசுமோட்டைப் பகுதிகளில் கூடுதலான நெற்செய்கையும் பெருமளவில் செய்கை பண்ணப்படுகின்றது.

கடந்த காலங்களைவிட தற்போது கூடுதலான விஸ்தீரணத்தில் நெற்பயிர்ச் செய்கை மேற்கொள்ளப்படுகிறது. அரசு, அரசுசார்பற்ற நிறுவனங்களால் இலவச விதைநெல் விநியோகிக்கப்படுகின்றமை, மற்றும் தற்போது திறந்த சந்தைவாய்ப்பு காணப்படுகின்றமை போன்ற காரணங் களாலும் நெற்செய்கையில் புதிய தொழில் நுட்ப அறிமுகங்களாலும் நெற்செய்கை இலகுபடுத்தப்பட்டமை விவசாயிகள் நெற்செய்கையை விரும்பி செய்கைபண்ண காரணங்களாக அமைகின்றன.

Eg:- ஒருங்கிணைந்த அரிவு வெட்டி குட்டிக்கும் (Combine harvester) இயந்திரம்; இதனால் கூலியாட்செலவு, நேரம் என்பன மீதப்படுத்தப்படுவ துடன் பெருமளவு வேலைச்சுமை விவசாயிகளிற்கு குறைக்கப்பட்டுள்ளது.)

நெல்லினங்களைப் பொறுத்த வரையில் விவசாயிகள் ஆரம்ப காலத்தில் சிவப்பரிசி நெல்லினை கூடுதலாக பயிரிட்டு

வந்தார்கள். தற்போது திறந்த சந்தை வாய்ப்பு நிலவுவதால் வெள்ளை அரிசி இனங்கள், சம்பா இனங்களை கூடுதலாக செய்கை பண்ணுகின்றார்கள்.

சிவப்பு அரிசி இனங்கள்	வெள்ளை அரிசி இனங்கள்	சம்பா அரிசி இனங்கள்
At 362	Bg 300	At 308
At 353	At 307	Bg 358
Bg 406	Bg 352	Bg 360
Co - 10		
Bw 361		

மேற்படி சிபார்க் செய்யப்பட்ட நெல்லினங்களை விவசாயிகள் கூடுதலாக பயிரிட்டு வருகின்றார்கள்.

குறிப்பு:- திணைக்களத்தால் சிபார்க் செய்யப் படாத "ஆட்டக்காரி" என்றழைக்கப்படும் நெல்லினம் விவசாயிகளிடையே புகழ்பெற்றுக் காணப்படுகின்றது. விவசாயிகள் இந்த நெல்லினத்தை தேடிச் சென்று விதைப்பதற்கு முயற்சிக்கிறார்கள். ஆனால், இவ்வினம் நோய்களிற்கு எதிர்ப்புத் தன்மையற்ற இலகுவில் நோய் வாய்ப்படக்கூடிய இனமாகும் அத்துடன் பெரும்போகத்துக்கு சிறிதும் பொருத்தமில்லாத இனமாகும். என்பதனை விவசாயிகள் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும்.

பசளைப் பிரயோகத்தை எடுத்து நோக்குகையில் ஆரம்ப காலத்தில் விவசாயிகள் இரசாயனப் பசளைகளை மட்டும் பயன்படுத்தி வந்தனர். தற்போது சேதனப்

பசளைகளைப் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். இரசாயனப் பசளை மட்டும் காணப்பட்ட போது விளைவு 3.5mt/ha ஆக காணப்பட்டது. பின் சேதனப் பசளைகளின் பயன்பாடு அதிகரித்ததால் 1mt விளைவுகூடி தற்போது 4.5mt/ha ஆகக் காணப்படுகின்றது. அதனுடன் விவசாயிகள் புதிய தொழில் நுட்பங்களை பின்பற்றியமையும் விளைவு கூடுவதற்கு காரணமாகும். அவையாவன.

புதிய திருத்திய இனங்களை பயிரிட்டமை

Eg:- By 406, By 358, AT 362, At 353, At 308

எதிர்ப்பினங்களை அறிமுகப்படுத்தியமை

Eg:- By 300 - எரிபந்தம், பக்ஸ்ரீயா இலை வெளிறல், By 352 - கபில நிறத் தத்திக்கு எதிர்ப்பினம், எரிபந்தம்

At 353 - எரிபந்தம், இலைவெளிறலை ஓரளவு தாங்கி வளரும்.

குறிப்பு:- பொதுவாக At வர்க்கங்கள் உவர்தன்மையை சகித்து வளரும்.

- ▲ ஒருங்கிணைந்த பீடை முகாமைத்துவம்
- ▲ களைக்கட்டுப்பாடு முகாமைத்துவம்
- ▲ நீர்ப்பரிபாலனம்
- ▲ தூய விதைநெல் முகாமைத்துவம்
- ▲ அறுவடைக்கு பின்னான தொழில்நுட்பம்
- ▲ சிபார்க் செய்யப்பட்ட சேதன, அசேதனப் பசளைப் பாவனை

சேதனப் பசளை

- I. ஏக்கரில் (At) அறுவடை செய்த வைக்கோலை அதே வயலிற்கு மீளவும் இடவேண்டும்.
- II. ஒரு ஏக்கரிற்கு 250kg கருக்கிய உமிஇடல் வேண்டும்.
- III. பசந்தாட் பசளை, மாட்டெரு என்பனவும் கிடைக்கக்கூடியளவு போடப்படுதல் வேண்டும். (1Mt/AC)

இரசாயனப் பசளை (நீர்ப்பாசனக் காணிகளிற்கு)

120 புசல் / ஏக்கர்

	யூரியா (Kg)	மும்மை சுப்பர் பொஸ்பேற் (TSP)(Kg)	மியூரியேற் பொட்டாஸ் (MOP) Kg
அடிக்கட்டுப் பசளை (விதைக்கும்போது)	5Kg	35Kg	15Kg
1ம் மேற்கட்டுப் பசளை (முளைத்து 2ம் வாரத்தின் பின்)	20Kg		
2ம் மேற்கட்டுப் பசளை (5ம் வாரத்தின் பின்)	50Kg		
3ம் மேற்கட்டுப் பசளை (7ம், 8ம் வாரத்தின் பின்)	30Kg		15Kg
	105Kg	35Kg	30Kg

4, 4½ மாத நெல்லினங்களிற்கு 3ம் மேற்கட்டுப்பசளை 10ஆம் வாரத்தின் பின் இடப்படவேண்டும்.

மானாவாரிக் காணிக்கான பசளைப் பாவனை

100 புசல் / ஏக்கர்

	யூரியா	மும்மை சுப்பர் பொஸ்பேற் (TSP)	மியூரியேற் பொட்டாஸ் (MOP) 15Kg
அடிக்கட்டுப் பசளை (விதைக்கும்போது)	5Kg	25Kg	15Kg
1ம் மேற்கட்டுப் பசளை (விதைத்து 2ம் கிழமையின் பின்)	25Kg		
2ம் மேற்கட்டுப் பசளை (விதைத்து 6 கிழமையின் பின்)	40Kg		
3ம் மேற்கட்டுப் பசளை (விதைத்து 8 கிழமையின் பின்)	20Kg		10Kg
	90Kg	25kg	25Kg

4, 4½ மாதம் வர்க்கங்களிற்கு 1,2 கிழமைகள் பிந்தி 2ம், 3ம் மேற்கட்டுப் பசளைகளை இடவும்.

140 புசல் விளைபவப்பெறுவதற்கு (140 புசல்/ஏக்கர்)

	யூரியா	மும்மை சுப்பர் பொஸ்பேற் TSP	மியூரியேற் பொட்டாஸ் MOP
அடிக்கட்டுப் பசளை (விதைக்கும்போது)	5Kg	45Kg	15Kg
1ம் மேற்கட்டுப் பசளை (விதைத்து 2ம் கிழமையின் பின்)	35Kg		
2ம் மேற்கட்டுப் பசளை (விதைத்து 6ம் கிழமையின் பின்)	55Kg		
3ம் மேற்கட்டுப் பசளை (விதைத்து 8ம் கிழமையின் பின்)	30Kg		20Kg
	125Kg	45kg	35Kg

4, 4½ மாத வர்க்கங்களிற்கு 2ம், 3ம் மேற்கட்டுப் பசளை 1,2 கிழமைகள் பிந்தி இடவும்.

குறிப்பு:- வயல் விதைக்கும்போது அடிக்கட்டுப் பசளையுடன் 2kg/ ஏக்கர் என்ற அளவில் நாகசல்பேற்று ($ZnSO_4$) இடப்படுதல் விளைவை அதிகரிக்கும்.

அறுவடையானது ஆரம்ப காலத்தில் மனித சக்தி மூலம் செய்யப்பட்டது. தற்பொழுது ஒருங்கிணைந்த சூட்டிக்கும இயந்திரம் (Combine harvester) மூலமே அறுவடை மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இதனால் அறுவடை செய்யப்படும் வைக்கோலானது

அதே வயலில் துகள்களாகப் பரவப்படுகிறது. இதனால் வயலிற்கு வைக்கோல் பசளையாகுகிறது. முன்பு மனித சக்தியால் ஏக்கர் வயலை அறுவடை செய்ய நீண்ட நாட்கள் எடுக்கும் தற்போது சில மணித்தியாலங்களில் 1 ஏக்கர் (AC) வயலை அறுவடை செய்யக்கூடியதாகவுள்ளது; செலவு குறைந்த, வேலையை இலகுவாகச் செய்து முடிக்கக்கூடியதாகவுள்ளது.

மேட்டுநிலச் செய்கையை எடுத்து நோக்குவோமானால் உபஉணவுப்பயிர், பழப்பயிர், பல்லாண்டுப் பயிர்கள் காணப்படுகின்றது. கண்டாவளைப் பிரதேசத்தில் 3530ha மேட்டுக்காணி காணப்படுகின்றது.

உபஉணவுப் பயிர் - 607ha
பழப்பயிர் - 200ha
பல்லாண்டுப் பயிர் - 2500ha

ஆகக் காணப்பட்டது. பல்லாண்டுப் பயிரானது போர்க்காலச் சூழலால் சேதமடைந்து 1250ha ஆகக் காணப்படுகிறது. தற்பொழுது மீள்நடுகையாக 830ha செய்கை பண்ணப்படுகிறது. பழப்பயிர்களும் போர்க்காலச்சூழலாலும்,

விலங்குகளினாலும் சேதமடைந்து காணப்பட்டன. தற்போது விவசாயத் திணைக்களத்தாலும் அரசசார்பற்ற நிறுவனங்களாலும் பழப்பயிர் கன்றுகள் இலவசமாகவும், மானிய அடிப்படையிலும் விவசாயிகளிற்கு வழங்கப்பட்டு மீள்நடுகை செய்யப்படுகிறது. இதனால் சேதமடைந்த பழப்பயிர்களை மீள உருவாக்கக்கூடிய வாய்ப்பு விவசாயிகளிற்குக் கிடைத்துள்ளது. அத்துடன் நாற்று மேடையாளர்களிற்கு அரசு, அரசசார்பற்ற நிறுவனங்களின் ஒத்துழைப்புடன் உதவிகளை வழங்கி பழமரக்கன்று நாற்றுகளை உற்பத்தி செய்து விற்பனை செய்யக்கூடிய வசதி வாய்ப்புக்களை, விவசாயத் திணைக்களம் செய்து கொடுத்துள்ளது. இதன் மூலமும் விவசாயிகள் பழமரக்கன்றுகளை நாற்றுமேடையாளர்களிடம் பெற்று தங்கள் காணிகளில் பழமரங்களை மீளவும் உருவாக்க முடியும்.

உபஉணவுப் பயிர்ச் செய்கைக்காக ஒதுக்கப்பட்ட குளம் பிரமந்தனாறுக்குளமாகும். இங்கு 909AC காணிக்கு நீர்ப்பாசனம் செய்யக்கூடியதாக இக்குளம் விஸ்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் விவசாயிகள் இக்காணிகளிற்குள் பல்லாண்டுப்

பயிர்களை நாட்டியதால் குறிப்பிட்ட அளவு காணிகளிற்கேயே உபஉணவுச் செய்கையை மேற்கொள்ளக்கூடியதாகவுள்ளது. இங்கு கூடுதலாக விவசாயிகள் மிளகாய், வெண்காயம், பயறு, உழுந்து, மரக்கறிப் பயிர்களையே பயிரிட்டு வருகின்றனர். இதைவிட பெரிய வெங்காயம், சோளம், எள்ளு, குரக்கன், கௌபி, நிலக்கடலை போன்ற பயிர்களையும் பயிர் செய்கிறார்கள். குறிப்பாக மயில்வாகனபுர கிராமத்தில் பெரும்போகத்தில் இப்பயிர்ச் செய்கையை ஆரம்பித்து வரும் கட்டத்தில் பயிர்களின் இடையே இந்தியன் கறிமுருங்கை விதைகளை இட்டு வளர்க்கப்படுகிறது. உபஉணவுப் பயிர் அறுவடை செய்யும் காலத்தில் இம்முருங்கை வளர்ந்து விவசாயிகளிற்கு பெரும் பயனை அளிக்கிறது. இவ்வாறு ஊடுபயிர்ச்செய்கை மூலம் ஒரே காலத்தில் 2 பயிர்களின் பயனைப்பெறக்கூடியதாகவுள்ளது.

உபஉணவுச் செய்கைக்கென விவசாயத் திணைக்களத்தாலும், அரசசார்பற்ற நிறுவனங்களாலும் தரமான விதைகள் தற்போது வழங்கப்படுகின்றன. ஆரம்ப காலத்தில் விதைகளை வாங்குவதற்கு கடினமாகவுள்ளதுடன் விலையும் அதிகமாகும். தற்போது விவசாயத் திணைக்களத்தால் சிபார்க் செய்யப்பட்ட விதைகள், இலவசமாகவும் மானிய அடிப்படையிலும் வழங்கப்பட்டு வருவதால் விவசாயிகள் உபஉணவுச் செய்கையில் கூடுதலாக ஈடுபடக்கூடியதாகவுள்ளது. அதனுடன் புதிய தொழில் நுட்பங்களை அறிமுகப்படுத்தியமையுமாகும்.

Eg:-

➤ அறுவடைக்கு பின்னான தொழில் நுட்பம்.

- சிபார்சு செய்யப்பட்ட பசளைப் பாவனை.
- சேதனைப் பசளைப் பிரயோகம் (கூட்டெரு, மாட்டெரு).
- நோய் எதிர்ப்பினங்களை பயிரிடுதல்
- விளைவுகூடிய இனங்களை பயிரிடுதல்.

போன்ற காரணங்களால் உபஉணவுப் பயிர்களின் விளைவு அதிகரிப்பாலும், திறந்த சந்தை வாய்ப்பாலும் விவசாயிகள் கூடுதலாக உபஉணவுச் செய்கையில் ஈடுபடுகிறார்கள். பிரமந்தனாறு தவிர ஏனைய கிராமங்களிலும்

மேட்டுநிலச் செய்கை செய்கைப் பண்ணப் பட்டு வருகின்றது.

விவசாயிகள் விவசாயத் திணைக்களத்துடன் இணைந்து சிபார்சு செய்யப்பட்ட இனங்கள், சிபார்சு செய்யப்பட்ட பசளைப் பாவனையை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்றும், குழலுக்கு தீமை பயக்காத உயிரியல் பீடைநாசினிகள், சேதன உரங்களைப் பயன்படுத்தி குழலுடன் இசைந்த நிலைபேறான விவசாயத்தை மேற்கொள்ள வேண்டும் எனவும் விவசாயத் திணைக்களம் வலியுறுத்துகின்றது.

நரை தோன்றும் வயதினிலே

திருமதி. குலசேகரம் விமலாவதி

பொருளாளர்,

சிரேஸ்ட பிரைக்கள் குழு, பரந்தன்.

நரை தோன்றும் வயதினிலே

திரை போல எழுந்து வந்து

உலகாளும் உத்தமரே

முதாளர் நமது சொத்தே.....

தவழ்ந்து, நடந்து,

அழுது, புரண்டு - இந்த

உலகைத் துறந்து ஓர்

வேதாந்தமாய்

உலகுக்கு உண்மையாய்

நேற்றைய இளைஞனாக!

நேற்றைய யுவதியாக! - வாழ்ந்து

இன்று

முதியவர் எனும்

முப்பு அடையாளத்துடன்

முதுசமாய் வாழ்கின்றோம்.

நரை பூத்த முகங்கள் - பலரை

கரை சேர்த்த தடங்கள்

இவையாவும் எங்கள் வழியில்

இன்றைய இளைஞர்

தேடும் வாழ்வியற் கலைகள்

நன்றி.

மயில்வாகனபுரம் கிராமத்தின் தோற்றமும் அதன் வளர்ச்சியும்

திருமதி செல்வராணி தர்மலிங்கம்

தலைவி.

மாதர் கிராம அபிவிருத்திச் சங்கம், மயில்வாகனபுரம்.

மயில்வாகனபுரம் கிராமமானது (1980) ஆயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்து என்பதாம் ஆண்டு தரம்புரம் கிராமத்தில் வந்து குடியேறிய மக்கள் தொழில் அற்றோர் காணியற்றோர் என்ற வகையில் (136) நூற்றி முப்பத்தாறு குடும்பங்கள் இவ்விடம் வந்து அடாத்தாகக் காடுகளை வெட்டி அழித்து சேனைப் பயிர்ச் செய்கை செய்து வசித்து வந்தார்கள். ஒவ்வொரு நாளும் அதிகாலை யிலே நாலா பக்கமும் மயில்கள் அகவும் சத்தம் கேட்டபடியால் இக் கிராமத்திற்கு மயில்வாகனபுரம் என்னும் பெயர் சூட்டி வாழ்ந்துவரும் காலத்தில் திரு எஸ். எஸ். சின்னத்தம்பி அவர்கள் இக் கிராமத்திற்கு கிராம சேவையாளராக நியமிக்கப்பட்டார். இவரது உறுதுணையோடு கிராமத்தின் நடுவே ஒரு முருகன் ஆலயமும் அமையப்பெற்றது மக்களின் மகிழ்ச்சிக்குரிய விடயமாகும்.

இவர்கள் எந்தவிதமான அடிப்படை வசதிகளும் இல்லாமல் ஓலைக் குடிசைக் கொட்டில்களில் வசித்து வந்தார்கள். குடிநீருக் காக அங்கங்கே சிறு மண் கிணறுகளை வெட்டிப் பயன்படுத்தினார்கள். குளிப்பதற் குக் கிராமத்தின் அருகேயுள்ள பிரமந்தனாறு குளத்தைப் பயன்படுத்தினார்கள். அப்போ தெல்லாம் பாடசாலை வசதியோ இங்கு இல்லை. எல்லா அடிப்படை வசதிகளிற்கும் அத்தியாவசிய தேவைகளிற்கும் நடையாக நடந்து விசுவமடுவிற்குச் செல்வார்கள். இப்படியாக இவர்கள் உணவுக்காகத் தங்கள் சேனையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட பயிர்களில்

ஒன்றான மரவள்ளிக்கிழங்கைக் காலை உணவாகவும் மதியம் சோறும் இரவுப் பொழுதுக்கும் மரவள்ளிக் கிழங்கை அவித்து உணவாக உண்டு வந்தார்கள். இவர்களின் வாழ்க்கை இப்படியே நகர்ந்தது. வறுமையின் நிமிர்த்தம் கூலி வேலை செய்து வாழ்ந் தார்கள். வருமானப் பற்றாக்குறையால் இவர்களின் பிள்ளைகளின் கல்வியைத் தொடர முடியாமல் இருந்தது. இவ்வாறு இருக்கையில் (1992.01.09) ஆயிரத்து தொள்ளாயிரத்து தொண்ணூற்றி இரண்டாம் ஆண்டு தைமாதம் ஒன்பதாம் திகதி கிராமத்தில் கிளி/ மயில்வாகனபுரம் அ.த.க பாடசாலை உருவாக்கப்பட்டது. இப்பாட சாலையானது தரம் ஐந்துக்குட்பட்ட பாட சாலையாகவே சிறிதாக அமைக்கப்பட்டது. இதன் பிரகாரம் கிராமம் ஓரளவுக்கு வளர்ந்து வந்ததோடு குடும்பங்களும் கூடித் கொண்டே இருந்தது. இவ்வாறாக இக் கிராம மக்கள் மிகவும் வறுமைக்கோட்டுக்குக் கீழ் வாழ்ந்து வந்தார்கள். இப்படி இவர்கள் வாழ்ந்து வரும் காலத்தில் (2005) இரண்டாயிரத்து ஐந்தாம் ஆண்டுக்குப் பின் எமது கிராமத்தைக் கண்டாவளைப் பிரதேச செயலர் திரு. சி. சத்திய சீலன் அவர்களால் நிறுவனங்களுக்குள் உள்வாங்கப்பட்டது. அதாவது சேவாலங்கா; போன்ற நிறுவனங்களும், நியாப் II திட்டக் குழுக்களும் கிராமத் திற்குள் வருகை தந்து கிராம அமைப்புக்களை உருவாக்கி அமைப்புக்கள் ஊடாகக் கிராமத்தின் வளங்களை மேம்படுத்த ஆரம்பித்தார்கள். அந்தவகையில் கிராமத்தின் குளங்களைப்

புனரமைக்கப்பட்டு விவசாயம் செய்வதற்கான வசதி வாய்ப்பினை ஏற்படுத்திக்கொடுத்தது மட்டுமல்லாமல் ஒவ்வொரு குடும்பங்களினதும் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்காக வாழ்வாதாரக் கடன் உதவி வழங்கி வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்திய பெருமையை என்றுமே மறக்க முடியாத அம்சமாகும். அத்தோடு ஆரம்பப் பள்ளியிலிருந்து பிள்ளைகளின் கல்வி ஆற்றலை உருவாக்கித் தற்போது கல்வியும் நன்கு வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றது.

இத்துடன் மட்டுமல்லாமல் கால்நடைகள் வளர்ப்பும் மேய்ச்சல் தரைகளாக குளத்தைச் சுற்றி விவசாய நிலங்களும் விளைவித்துக்கொண்டே இருக்கின்றது. கிராமத்தின் நடுவே அழகான பிள்ளையார் ஆலயமும் அதற்கு அமைவாக ஒரு பாடசாலையும் அதற்கு எதிரே மக்கள் கூடுவதற்கு ஒரு பொது நோக்கு மண்டபமும் அமைந்துள்ளமை எமக்கும் எமது கிராமத்திற்கும் கிடைத்த வரப்பிரசாதம் ஆகும். அத்தோடு மட்டுமல்லாது ஒற்றையடிப் பாதையாக இருந்த வீதிகள் யாவும் கிரவல் இடப்பட்டு புனரமைக்கப்பட்டுள்ளதோடு குளம் வான் பாயும் தண்ணீர் குறுக்கறுத்து ஓடிய பாதையில் ஒரு பாலமும் அமைக்கப்பட்டு, தற்போது போக்குவரத்து வசதியும் செய்யப்பட்டுள்ளது. அத்தோடு குடிநீர் வசதிக்காகக் கிராமத்தின் ஆங்காங்கே பொதுக்கிணறும் கட்டப்பட்டுள்ளது. இது இவ்வாறு இருக்கையில் மயில்வாகனபுரம் கிராமத்திற்கு அயல் கிராமமாகக் கொழுந்துப்புலவு கிராமம் (1995) ஆயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்துத்

தொண்ணூற்று ஐந்தாம் ஆண்டு பழமை வாய்ந்த சான்றுகள் காணப்பட்டே உருவாக்கப்பட்டது.

அச்சான்றுகளில் பெரிய அரசமரமும் பூவரசு மரங்களும் அம்மரத்தின் கீழே நாக பாம்பு புற்களும் இருக்கக் கண்டே நாகதம்பிரான் ஆலயம் கிராமத்தின் நடுவே உருவாக்கப்பட்டது. அத்தோடு மக்கள் ஒன்று கூடுவதற்கான ஒரு பொது நோக்கு மண்டபமும் அமைந்துள்ளது. தற்போது பார்ப்பவர் கண்ணைப் பறித்திடும் அளவுக்குக் கொழுந்துவிடுகின்றது, கொழுந்துப்புலவு கிராமம். இவ்வாறாக எமது கிராமத்தின் மேற்கே பிரமந்தனாறு குளமும் கிழக்கே தேராவில் ஆற்று நீரின் செழிப்புடன் ஒரு விவசாயக் கிராமமாகத் திகழ்ந்து வருகின்றது. அத்தோடு தேராவில் ஆற்று நீரை கிராமத்திற்குள் நீர்ப்பாசனம் செய்து வசதியை ஏற்படுத்திக் கொண்டால் எமது கிராமம் மேலும் வளர்ச்சி அடையும் வாய்ப்பு உண்டு. தற்போது விவசாயக் கிராமமாக இருந்தாலும் பிள்ளைகள் கல்வி கற்று பல்கலைக்கழகம், கல்வியியற் கல்லூரி எனக் கல்வி கற்று முன்னேற்றமடைந்து வருகின்றது.

கிளிநொச்சி மாவட்டத்திலே "மயில்வாகனபுரம்" எனும் ஒரு கிராமம் உள்ளதா? என மயில்வாகனபுரம் கிராமத்தைப் பற்றிப் பேசும் அளவுக்கு (286) இருநூற்றி எண்பத்தாறு குடும்பங்களுடன் படிப்படியாக வளர்ச்சி அடைந்து வருகின்றது.

நன்றி

கலாசாரமும் விதவைகள்

மறுமணமும்

செல்வி. பி. விசோதா , B.A.(Hons)

சிறுவர் உரிமை மேம்படுத்தும் உதவியாளர்,
பிரதேச செயலகம், கண்டாவளை.

அண்மைக்காலமாக கலாசாரச் சீரழிவு பற்றியே தமிழ் ஊடகங்களும் பொது மக்களும் அதிகரிசனை கொள்ளத் தொடங்கியுள்ளனர். குறிப்பாக A9பாதை திறந்து விடப்பட்டதன் பின்னரான பல்சமூக இணைவுகளின் பின்னணியில் இது என்கின்றனர்.

அறிவு, நம்பிக்கை, கலை, அறங்கள், சட்டம், வழக்கம் மற்றும் மனிதன் சமூகத்தின் உறுப்பினன் என்றவகையில் அடையப் பெற்றவைகள் அனைத்தும் கலாசாரம் இது நாட்டுக்கு நாடு காலத்திற்குக் காலம் மாறுபட்டே உள்வாங்கும் ஒன்றாகவே காணப்படுகின்றது. மக்கள் தமது வாழ்க்கையைச் சமூகமாகக் கொண்டு செல்வதற்கு எவையெல்லாம் காரணமாக அமைகின்றனவோ அவற்றைப் பின்பற்றுவார்கள். இதனால் கலாசாரங்கள் எப்பொழுதும் தூய பொருளாக எந்த இனக்குழுவிடமும் காணப்படவில்லை.

கலாசாரத்தின் செல்நெறி எப்பொழுதும் பொருளாதார நலன் சார்ந்தே உருப்பெறுகின்றது. கலாசாரத்திற்கும் குறிப்பிட்ட சமூகத்தில் நிலவும் உற்பத்தி உறவுமுறைக்கும் இடையே நெருங்கிய தொடர்புண்டு. இலங்கை, இந்தியா போன்ற நாடுகளின் சமூகக் கட்டமைப்பு என்பது அதற்கே உரிய சாதிய அடுக்கமைவுடன் தொடர்புபட்டுள்ளது. மக்கள் பொருளாதாரத்தை ஈடுவதற்காக எவ்வாறான முறையை பின்பற்றுகின்றனரோ அதுவே அந்த சமூகத்தின் கலாசாரம் ஆகிவிடுகின்றது.

உற்பத்தி உறவுமுறையில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களே அடிமைச்சமூகம், நிலப் பிரபுத்துவ சமூகம், கைத்தொழில் சமூகம் என காலத்திற்குக் காலம் உருமாற்றம் பெற்றது. இதனால், பெருளாதாரத்துறையில் ஏற்படுகின்ற வீழ்ச்சி யும் வளர்ச்சியும் கலாசாரத்தில் நேரடித்தாக்கம் செலுத்துகின்றது.

இதற்கு உதாரணமாக 1929 காலப் பகுதியில் அமெரிக்காவில் பாரிய பொருளாதார வீழ்ச்சி ஏற்பட்டிருந்தது. அப்பொழுது மக்கள் தமது அன்றாட உணவுத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யவே மிகவும் திண்டாடிய காலம் பலர் வேலையற்றவர்களாகவும் காணப்பட்டனர். அதேநேரம் ஒரு பெண்மணி தனது வாழ்க்கையைக் கொண்டு நடாத்துவதற்கே சிரமப்பட்டுக் கொண்டிருந்தாள். அந்த வேளையில் ஒரு இளைஞன் இவளிடம் வந்து எனக்கு நீ நூறு முத்தங்கள் தந்தால் நான் உனக்கு ஆயிரம் டொலர்கள் தருவேன் எனக் கூறினான். அவள் ஆரம்பத்தில் மறுத்தாள். ஆனால், அந்த நேரம் அவ்வளவு தொகைப் பணம் என்பது அவளால் நினைத்துக்கூடப் பார்க்க முடியவில்லை. தனது வறுமையால் அவளும் அந்த ஒப்பந்தத்திற்குச்சம்மதித்தாள். அந்த ஒப்பந்தத்தின்படி முத்தங்கள் கொடுத்து முடிவடையும் நேரம் வரவர இளைஞனுக்கு நடுக்கம் தொடங்கியது. இதனை அவதானித்த பெண்மணி அவளிடம் ஏன் இவ்வாறு பயந்து நடுங்குகிறாய்? என்று கேட்டாள். அதற்கு அவன் தன்னிடம் ஆயிரம் டொலர்கள் இல்லை. அதுதான் காரணம் என்றான்.

மேற்படி சம்பவம் கேட்பதற்கு நகைச் சுவையாக இருக்கலாம். ஆனால், அதற்குள்ளும் சிந்தனைக்குரிய அம்சங்கள் காணப்படுகின்றது.

அதாவது பொருளாதார வீழ்ச்சி எவ்வாறு கலாசாரத்தில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துகின்றது என்பதற்கு இதைவிட வேறு உதாரணம் காட்ட முடியாது.

எம்பிரதேச மக்கள் இன்று யுத்தத்திற்குப் பின்னரான மிகமோசமான பொருளாதாரப் பின்னடைவு நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர். ஆயிரக்கணக்கான உயிர் இழப்புக்கள், உடமை இழப்புக்கு அப்பால் மீண்டும் எழுந்து நிற்க வேண்டிய தேவை ஒரு புறம், இன்னுமொரு புறம் கணவனை இழந்த பெண்களும் அவர்களின் குழந்தைகளும். சாதாரண குடும்பங்களே அன்றாடங்காச்சிகளாகி பொருளாதார மேம்பாட்டிற்கு சிரமப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் வேளையில் இவர்களின்நிலையோ பரிதாபத்துக்குரியது.

இவர்கள் பொருளாதார மேம்பாட்டுக் காகத் தமது அபிவிருத்திப் பணிகளை முன்னெடுப்பது ஓரளவு ஆறுதல் தருகின்ற செய்தியாக உள்ளது. ஆனால் பெண்கள் இதுவரை காலமும் தனது கணவனின் பொருளாதாரப் பாதுகாப்பு பிலேயே வாழ்ந்து பழக்கப்பட்டவர்கள். அத்துடன் இங்கு முற்று முழுதாக ஒரு ஆணாதிக்க (male dominated) சமூகக் கட்டமைப்பைக் கொண்ட சமூகம். இங்கு பெண்கள் கல்வி கற்றிருந்தும் ஒரு ஆணின் துணையின்றி அவளால் சமூகத்தில் தலைநிமிர்ந்து நிற்க முடியாதுள்ளது. அப்படி நிற்க முற்பட்டவர்களை எல்லாம் வேறு கண்கொண்டு பார்க்கின்ற கொடியதான சமூகக் கட்டமைப்பு வலுவாயுள்ளது.

"வளை ஓசை" நாதம் - 01

இந்தப் பெண்கள் குழந்தை பருவம் முதல் தந்தை, சகோதரன், கணவன் என்று ஆண்வர்க்கத்தின் பராமரிப்பிலும் மேற்பார்வையிலும் வளர்க்கப்பட்டவர்கள். திருமணமான இளம் பெண்கள் திடீரெனக் கணவன் இறந்துவிட்டதும் இவர்கள் மனதளவிலும் உடலளவிலும் பாரிய இழப்பு பொன்றை எதிர்நோக்குகின்றார்கள். அடுத்து என்ன செய்வதெனத் தெரியாது விழிக்கின்றனர். இலங்கையில், பெண்களின் கல்வியறிவு வீதம் ஏனைய நாடுகளுடன் ஒப்பிடுகையில் திருப்தி அளித்ததும் குடும்பத்தின் பொருளாதாரம் என்பது பெரும்பாலும் ஆண்களின் கைகளிலேயே குவிந்து காணப்படுகின்றது.

கணவன் உயிருடன் இருக்கும் பொழுது பெண் எவ்வாறு நடந்து கொள்கிறாள் என்பது பற்றி எவரும் அக்கறை கொள்வதில்லை. ஆனால் இறந்தபின்னர் அவளின் நடவடிக்கைகள் சமூகத்தவரால் உன்னிப்பாக கவனிக்கப்படுகிறது. ஆடவர் களோடு கதைப்பது அல்லது ஆண்கள் அவளது வீட்டிற்கு சென்று நட்புறவாடுவது என்பன கணவன் இருக்கின்ற பெண்ணுக்கும் இல்லாத பெண்ணுக்கும் வேறுபட்ட கோணத்தில் சமூகத்தின் கண்களால் பார்க்கப்படுகின்றமை வேதனைக்குரியது.

ஒரு இளம் பெண் தனது கணவனை இழந்து விடுகிற போது அவளின் ஆசைகள், கனவுகள், உணர்வுகள் எல்லாம் அவளுக்குள் புதைந்து விட வேண்டும். எவ்வளவு காலம் அவளால் இப்படி வாழ முடியும் என்று கருணைக் கண்களோடு சமூகம் பார்ப்பதில்லை. அங்கு உதவிக்கு முன்வரும் ஆண்களையும் சமூகம் கொடூரம் கண்கொண்டு பார்க்கிறமை தான் மிகவும் கொடியது.

இதே யுத்தத்தில் பல ஆண்களும் தமது மனைவியை இழந்து "தபுதாரன்" ஆனார்கள். அவர்களின் மறுமணம் என்பது ஆறுமாதமோ அன்றி ஒருவருடமோ தான். அதற்குள் "பொண்டாட்டி செத்தும் புருசன் புதுமாப் பிள்ளை" இந்த ஆடவர்களுக்கு முதல் மனைவியின் குழந்தைகள் இருந்தாலும் பரவாயில்லை. அந்தக் குழந்தைகளைப் பராமரிப்பதற்கு ஒரு தாய் தேவை. எவ்வாறு ஒரு ஆண் தனித்து வாழ்வது? கட்டாயம் ஒரு பெண் துணை அவனுக்கு வேண்டும்; என்ற அனுதாபத்தில் திருமணம் நடைபெறும். ஆனால் மூத்ததாரத்தின் பிள்ளைகள் அந்தச் சிறியதாயின் கொடுமைகளுக்கு ஆளாகி படாதபாடுபட்டாலும் அது பற்றியும் கதைக்க மாட்டார்கள். "தாய் செத்தால் தகப்பன் சித்தப்பன்" என்று சொல்லிக் கொள்வார்கள். ஆனால், அதுவே ஒரு பெண்ணாக இருந்தால் அவளுக்குக் கிழம்பும் பிரச்சினைகள் பல. அதுவும் முதற் கணவனுக்குக் குழந்தைகளும் இருந்து விட்டால் சொல்லவே தேவையில்லை. மனைவி இறந்த ஆண்களைப் பெண்கள் திருமணம் செய்ய முன்வருவது போல எந்த ஆணும் கணவனை இழந்த பெண்களைத் திருமணம் செய்ய முன்வர அவன்சார் சமூகமும் சுற்றத்தவரும் முன் வருவதில்லை.

இவ்வாறான அடிப்படைவாதச் சிந்தனைகள் எல்லாம் மதங்களுக்கு ஊடாகவே வந்தன. இலக்கியங்களும் அதற்கேற்றார் போலப் பெண்களின் ஆசையே அழிவுக்குக் காரணம் என்பது போன்ற கருத்துகளை எடுத்துக் கூறியுள்ளன. இலக்கியங்கள் ஆணாதிக்கச் சிந்தனையாளர்களால் திட்டமிட்டு வடிவமைக்கப்பட்டது என்பதற்குச் சிலப்பதி காரம் மிகச் சிறந்த உதாரணம். தனது மனைவியைக் கைவிட்டு வேறு பெண்ணுடன் கணவன்

சென்றாலும் பரவாயில்லை கணவன் இறந்த பின்னர் மனைவியும் இறப்பது நியாய மாக்கப்பட்டுள்ளது.

குடும்பம் என்ற சமூக நிறுவனத்தில் ஏற்படுகின்ற உடைவு சமூகத்தின் பல தரங்களிலும் பல்வேறுபட்ட பிரச்சினைகளைத் தோற்றுவிக்கும். குறிப்பாகக் குழந்தைகளை அதிகம் பாதிக்கும். சிறுவர் ஊதியம், இளவயதுத்திருமணம், பாடசாலை இடைவிலகல், சிறுவர் துஸ்பிரயோகம், மற்றும் இளவயதுக் கர்ப்பம் என்பன அதிகரிக்கும். இதன் விழைவு சமூகத்தில் புரழ்வு நடைத்தையுடையவர்கள் உருவாக்கப்படுவார்கள்.

எனவே, இவ்வாறான பிரச்சினைகளைத் தடுப்பதற்கு எமது மேலான கலாசாரம் எவ்வாறான சமூகப்பாதுகாப்பை இந்தப் பெண்களுக்காக முன்மொழிந்துள்ளது? அல்லது அது பற்றிய கரிசனையாவது காணப்படுகிறதா என்றால் விடைகிடையாது. விதைவைகளுக்கு வாழ்வளிக்கும் மேலான காருண்ய சிந்தனையை நம் சமூகம் கற்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றமை மிக அவசியமாகிறது.

இங்கு சிலர் விதைவைகளை மணம் முடிப்பதற்காக ஆசைகாட்டி அவர்களுடன் குறிப்பிட்ட சில காலம் வாழ்ந்து விட்டுச் சென்று விடுகின்றனர். அந்த கபடத்தனம் நிறைத்த ஆடவர்களை நம்பிப் பல பெண்கள் ஏமாற்றப்படுகின்றனர். அங்கும் ஏமாற்றிய ஆணைவிட்டுவிட்டு சமூகம் பெண்மீது மாத்திரமேபழி சுமத்துகின்றது.

இன்றைய மனிதநேய சிந்தனைகளின் வளர்ச்சியால் குற்றவாளிகள் கூட அவர்களின்

சமூக, பொருளாதார, அரசியல் நிலைமை களைக் கருத்திற் கொண்டு நிரபராதிகளாகக் கணிக்குமளவிற்குச் சமுதாயங்களில் சட்டங் கள் வளர்ச்சியடைந்துள்ளன. ஆனால் விதிவசத்தால் தமது கணவனை இழந்த பெண்களே தவறு செய்வதாக சமூகத்தால் பார்க்கப்படுகிறது.

எமது அண்டைநாடான இந்தியாவில் காலணித்துவ காலத்திற்கு முன்னர் கணவன் இறந்ததும் பெண்கள் உடன்கட்டை ஏறுதல் என்பது ஈவிரக்கமற்ற கொடுமையாகக் காணப்பட்டது.

ஆனால் காலணித்துவ சிந்தனையின் பரவலின் பிரதிபலிப்பால் எம் இந்துமத

சீர்திருத்தவாதிகளின் முற்போக்கான விதவை மறுமணம், பால்யவிவாகத் தடைபோன்ற கொள்கைகளால் சமூகச் சீர்திருத்தம் எதிர் பார்க்கப் பாடுபட்ட தன்மையை அறியலாம். அவ்வழியே நாமும் இன்று விதவைகளின் மறுமணம் பற்றி முற்போக்குடன் எதிர் கொள்ளல் பற்றி சிந்திக்க வேண்டியுள்ளது. இந்த முற்போக்கான மாற்றம் என்பது ஒவ்வோர் இளைஞனும் தனிமனித சிந்தனை மாற்றத்துடன் ஆரம்பமாக வேண்டும். இவ்வாறு தனித்து ஒரு ஆணின் மாற்றம் என்பது குடும்பம், சமூகம் என அதன் தளம் விரிவடைந்து செல்ல வேண்டும். கணவனை இழந்த ஒரு பெண்ணை மறுமணம் செய்யும் ஆணை பெருமையுடன் பார்க்கும் சமூகமாக இந்த ஒட்டு மொத்த சமூகம் மாற வேண்டும்.

மாதர் தம்மை இழிவு செய்யும்
மடமை யைக்கொ ளுத்துவோம்
வைய வாழ்வு தன்னில் எந்த
வகையி னும்ந மக்குள்ளே
தாதர் என்ற நிலைமை மாறி
ஆண்க ளோடு பெண்களும்
சரிநிகர் சமானமாக
வாழ்வாம் இந்த நாட்டிலே.

சமூக அடையாளங்களாகப் பண்பாடு

செல்வி ஞானதுரை வதனரூபி, B.A (Hons),
முதியோர் உரிமைகள் மேம்பாட்டு உதவியாளர்,
பிரதேச செயலகம், கண்டாவளை.

பண்பாடு என்பது தலைமுறை தலைமுறையாக அறிவு சார்ந்த நிலையிற் கற்றுணர்ந்த நடத்தை முறைகளாகும். அடிப்படையில் தான்சார்ந்த உறவினர்களிடமிருந்தும், குழுமத்தைச் சார்ந்த ஏனையோரிடமிருந்தும் கற்றுக்கொள்வதாகும். மனிதனோடு மட்டும் தொடர்புடையதாக விளங்குவதோடு பிற உயிரினங்களிடமிருந்து மனிதனை பிரித்துக் காட்டுவதாக இதுவே விளங்குகின்ற மக்களால் ஆக்கப்பெற்ற கருவியாகும். அந்த ஊடகத்தைக் கொண்டே மக்கள் தேவைகளை நிறைவு செய்து கொள்கின்றனர்.

இத்தகைய பண்பாடானது இலக்கியம், நடனம், இசை, கோயில்கள், சடங்குகள், தொழில்கள் போன்ற சில கூறுகளை மட்டும் கொண்டிருக்காது மக்களின் நடத்தை முறைகளை கட்டுக் கோப்பான நிலையில் செயல்படுத்தும் ஒரு மிகப் பெரிய அமைப்பாக விளங்குகின்றது. மேலும் நம்பிக்கைகள், வழக்கங்கள் போன்றவையே அச்சமூகத்தைப் பல்வேறு காலகட்டங்களிலும், இடங்களிலும் அமைந்த மற்ற சமூகங்களிலிருந்தும் வேறுபடுத்திக் காட்டுகின்றது.

ஆக, பண்பாட்டினை ஒரு சமூகத்தின் ஒட்டுமொத்த உற்பத்தி மற்றும் உறவு முறை சார்ந்த தொகுதி நிலைகளாகப் பார்க்க வேண்டும். குறித்த ஒரு சமூகம் தான்வாழும்

நிலத்தின் சமூக ஒருங்கிணைவிற்கான பிரக்ஞை பூர்வமான இருப்பைக் கொண்டிருக்கும்போது அவற்றுக்கிடையேயான இயங்கியலை சமூகவியல் நோக்கில் பண்பாட்டு வட்டகைக்குள் வரையறை செய்யமுடிகின்றது. ஆகவே ஒரு சமூகம் அதன் நிலம், மற்றும் வாழ்க்கைமுறை இதற்குள் நிகழும் மாற்றங்களும் கையகப்படுத்தலுமான ஒரு பொது வெளியின் தனிமனிதனின் கூட்டு பிரக்ஞை என்பது மிகமுக்கியமானது. அவை ஏற்றுக்கொள்ளும், புறக்கணிக்கும் எல்லாமே சமூக இயங்கியலில் ஒரு பண்பாட்டை நோக்கிய சுயத்தை, அடையாளத்தை, இருப்பை உறுதி செய்து கொள்வதற்கான அவதானங்களாக மாறுகின்றன. இவையே மறுபுறம் அச்சமூகம் பற்றிய சமூக, பண்பாட்டு ஆய்வுமுறையாக மாறுவதையும் காணலாம்.

அந்த வகையில் மானிடவியல் மற்றும் சமூகவியல்துறைகளில், கலைத்துறைகளில் பண்பாடு மிகமுக்கிய ஆய்வு பொருண்மையாக வெளிக்கிளம்புகின்றது. எனவே பண்பாட்டை.

1. பொருள்சார் பண்பாடு
2. பொருள் சாரா பண்பாடு

எனும் இருபெரும் பிரிவுகளுக்குள் அடக்கமுடியும்.

பொருள்சார் பண்பாடு என்பது ஒரு சமூகத்தினது உற்பத்தியுடன் சம்பந்தப்

பெறுகிறது. மேலும் உத்தியோகத்தார்களின் சொந்த விருப்பத்தின் வேண்டுகைப் பிரகாரமும் நடைபெறுகிறது. அட்டவணைப் படுத்தப்படாத பதவிகள் உபஅலுவலகங்களிடையே தேவையின் அடிப்படையிலும், சேவையின் தன்மைக்கேற்பவும் இடமாற்றம் வழங்கப்படுகின்றன.

நிதி வளம்

உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களின் சேகரிக்கப்படும் வருமானங்கள் அரசிறை வருமானம், மூலதன வருமானம், என வகைப்படுத்தப்படுகிறது.

அரசிறை வருமானம்

சோலைவரி, அனுமதிப்பத்திரகட்டணம், வாகனங்கள், கால்நடை வரிகள் கூலி, உல்லாச வாடி சேவைக்கட்டணம், அழைப்பாணைக்கட்டணம், தண்டம் பற்பல வருமானங்கள், நிதி உதவிகள் வியாபார உரிமங்கள், வியாபார அல்லது வர்த்தக வரிகள், சொத்துவரிகள், சந்தைகள் கடைகள் குத்தகை ஒப்பந்த வருமானங்கள்.

மூலதன வருமானம்

மாகாணசபை நிதி, விசேட மூலதன நிதி, மூலதன பிரமாண நிதி, பிரமாண அடிப்படையிலான மூலதன நன்கொடை, பின்தங்கிய கிராமங்களுக்கான நிதி, பன் முகப்படுத்தப்பட்ட வரவு செலவுத்திட்ட நிதி.

உள்ளூராட்சி சபைகளின் அதிகாரங்களும் கடமைகளும்

தற்பொழுது செயற்பட்டு வரும் முறையின் கீழ் உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களின் அதிகாரங்கள் அவற்றுக்குரிய கட்டளைச் சட்டங்களில் குறித்துக் காட்டப்பட்ட வரையறைக்குள் அடங்குவனவாக உள்ளன. இந்த

நிறுவனங்களை ஒன்றுடன் ஒன்று ஒப்பிட்டுப் பார்க்குமிடத்து நகர சபைகளையும் பிரதேச சபைகளையும்விட மாநகரசபைகள் கூடிய அதிகாரங்களை அனுபவிக்கின்றன என்பது தெரிகிறது. பொதுவாகப் பார்க்குமிடத்து இந்த மூன்று வகைகளையும் சேர்ந்த உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களின் செயல் வரம்புத் திட்டம் எந்தவிடயமாய் இருந்தாலும் அதை யொட்டி சட்ட நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு அவற்றுக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. காணிகளைச் சுவீகரித்தல், ஒப்பந்தங்களில் ஈடுபடுதல், நிதி உதவி பெறுதல் செலவுகளை நடத்துதல், பொருள்களையும் உபகரணங்களையும் விலைக்கு வாங்குதல், பணியாளர்களை சேவையில் ஈடுபடுத்துதல் என்பனவும் இவ்விடயங்களில் அடங்கும். எனினும் இந்த நிறுவனத்திற்குரிய அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்துமிடத்து அவை சட்டரீதியாக அமர்த்தப்பட்ட மத்திய அரசின் உயர் உத்தியோகத்தார்களின் கட்டுப்பாட்டிற்கும் மேற்பார்வைக்கும் பரிசீலனைக்கும் அனுமதிக்கும் உட்பட்டே நடைபெறும். இந்த அதிகாரங்கள் சில நிர்வாகச் செயல் முறைகளாலும் கொள்கை சம்பந்தப்பட்ட ஏற்பாடுகள் மூலமும் கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

தற்போது வழக்கிலுள்ள முறையைப் பார்க்குமிடத்து உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களுக்குப் பூரண சுதந்திரத்தோடு கையாளக் கூடிய அதிகாரங்கள் இல்லை என்றே சொல்ல வேண்டும். இந்த நிறுவனங்கள் தமது பணித்துறையில் சுயாதீனமாக இயங்கவில்லை. உள்ளூராட்சி சபைகள் மக்களின் சுகவாழ்வுக் காகவும். அவர்களின் நன்மைக்காகவும் வசதிக்காகவும் தமது சேவையை அர்ப்பணிக்கும் என்றே எதிர்பார்க்கப்பட்டது. இந்த நோக்கங்களை முன்வைத்துப் பார்த்தால் இந்த நிறுவனங்கள் காரியங்களை ஒழுங்கு

படுத்து வதிலும் நிருவகிப்பதிலும் ஈடுபட்டிருந்ததோடு தெருக்கள், நீர் வழிந்தோடும் கால் வாய்கள், உத்தியானங்கள், நூல் நிலையங்கள், வீடமைப்பு, குப்பை கூழங்களை அகற்றுதல், பொது மலசல கூடங்களைப் பராமரித்தல், பொது மக்களுக்கு நேரும் தொல்லைகளை நீக்குதல் முதலிய பணிகளின்மூலம் பொது மக்களின் வாழ்க்கை நிலைகளை உயர்த்தி இயற்பொருள் சார்ந்த உள்ளக அமைப்பு வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதோடு அவற்றின் கடமைகள் நின்று விடுகின்றன. குறைந்த பட்சம் பிரதேச சபைகள் செயற்சட்டத்தில் அபிவிருத்தி

வேலைகளைத் தொடங்குவதற்கான ஒழுங்கு வீதிகள் சேர்க்கப்பட்டிருந்த போதிலும் உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களின் அபிவிருத்தி சம்பந்தப்பட்ட காரியங்களை அதிகம் நிறைவேற்றியதாகத் தெரியவில்லை. மேலும் பயன் தரும் வகையில் உள்ளூராட்சி நிறுவனங்கள் மூலம் நிறைவேற்றப் படக்கூடிய எத்தனையோ காரியம் இருந்த போதும் மத்திய அரசின் சட்டமோ நிர்வாகச் செயற்திட்டமோ இவற்றைப் பூர்த்தி செய்வதற்கான அங்கீகாரத்தை இந்நிறுவனங்களுக்கு அளிக்க வில்லை என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

மணமெனும் பெண்ணே! வாழிநீ கேளாய்
நின்னொடு வாழும் நெறியு நன்கறிந்திட்டேன்
இத்தனை நாட்போல் இனியுநின் னின்பமே
விரும்புவேன் நின்னை மேம்படுத்த திடவே
முயற்சிகள் புரிவேன் முத்தியுந் தேடுவேன்.

பட்டவை. அவை மறுபுறம் அவற்றின் வாழ்க்கையின் மிகமுக்கிய மூலங்களாக, பகுதிகளாக இருப்பு முறைக்குத் தேவையான பொருள்சார் உற்பத்தி முறைகளுடன் தொடர்புபட்டவை. இவற்றினுள் விவசாயத்தில் இருந்து கைத்தொழில் முறை வரைக்குமான நீண்ட வாழ்வாதார முறையுடன் சம்பந்தப்பட்டதாகப் பார்க்க முடியும். தத்தமக்கேயுரிய முறையில் உற்பத்தி செய்தல் என்பவற்றுள் ஒவ்வொரு சமூகத்திற்குச் சமூகம் வேறுபடுவதனை அவதானிக்க முடியும். இவை அவர்களினுடைய பொருள் சார் பண்பாட்டு நிலவரங்களினுடைய தொகுப்பாகப் பார்க்கமுடியும்.

பொருள்சாரா பண்பாடு என்பது குறித்த சமூகத்தின் நம்பிக்கைகள், விழுமியங்கள், சடங்குகள், ஆசாரங்கள், கருத்தியல்கள், கலை, மதம், பழக்க வழக்கங்கள் என நீண்டு செல்வதைக் காணலாம், இவை பொருள்சார் பண்பாட்டுடன் மிக இறுக்கமாக இணைந்த நிலையிலேயே உள்ளன. இந்த வகையிற் பண்பாட்டு நிலவரங்களின் தொகுதியாக இன்று அடையாளப்படுத்திக் கொள்ளக்கூடிய வற்றுள் ஒன்றாகக் கலைகள் விளங்குகின்றன.

கலை என்பது கலைஞனின் தனி உணர்வின், உள் பிரக்ஞையின் வெளிப்பாடாகும். இக்கலையானது ஒரு சமூகத்தின் வாழ்வை வெளிப்படுத்துவது. ஏனெனில் இதனுடைய உருவாக்கம் அறிவார்ந்த "இன்புறுதல்" என்பவற்றிற்கு வழிகாட்டும் விழுமியங்கள் எப்போதும் சமுதாய உறவு முறைகளினூடாக ஒருங்கிணைக்கப்படுகின்றன. தனிமனித அனுபவங்களாக வருகின்ற கலைப்படைப்புகள் கூட ஒருவகைப் பண்பாட்டு சட்டகத்தினுள் தான் நிகழ்

கின்றன. இதனாலேயே கற்பனை, உணர்ச்சி என்பன வேறுபட்டு கலைகளில் வேறுபாட்டைக் கொண்டு வருகின்றன. இலக்கிய படைப்புக்களை எடுத்துக் கொண்டால் படைப்பாளியானவன் இலக்கிய மரபுகளை, இலக்கிய வகைமைகளை வாசித்தறிந்த போதும் அவன் தான் வாழும் சமூகத்தின் பிரணையாக இருந்தே படைப்பினை எழுதத் தொடங்குகின்றான். எனவே சமூக உறவமைப்பில் அவன் வகிக்கும் பாத்திரம் என்பது பண்பாட்டுடன் ஒன்றித்ததாகவே அமைந்துள்ளது.

இவ்வாறாக பல்வேறுபட்ட பண்பாட்டு சூழல்களில் கலை பலவிதமான வடிவங்களை எடுத்து வந்துள்ளது. பண்பாடு களுக்கிடையில் இடைவெளியிருந்தாலும் கலைகள் மீது தாக்கம் செலுத்தியமையைக் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. பழங்காலக் கலை வடிவங்களை அவற்றைத் தேர்ந்துணர்தலுக்கான பண்பாடு மாறுபட்டதாக இருப்பினும் நாம் அவற்றை அடையாளங்கண்டு மதிக்கவும் செய்கின்றோம். ஆனால் அவற்றில் சில அன்னியப்பட்டவையாகவே தோன்றுகின்றன. எனினும் தற்போது கலைகள் சமூகத்தின் கூட்டுப் பண்பாட்டு வடிவங்களை நோக்கிப் பெரும்பாலும் அடித்தள மக்களின் பண்பாட்டு கலை வடிவங்களை நோக்கி ஒரு பெரும் படையெடுப்பை நடத்திக் கொண்டே இருக்கின்றன. இதன் மூலமாக அக்கலை வடிவங்களை அவற்றின் பண்பாட்டு நிலவரங்களின் தொகுதியாக அடையாளப்படுத்திக்கொள்ள முடிகின்றது.

ஆயினும் பண்பாடு என்பது தனித்து வமானதாகவோ ஒரு நிலத்திற்குள் வைத்து கட்டப்படவோ முடியாதவை. மக்களைப்

போன்றே பண்பாடும் எங்கும் பரவுகின்றது. குறித்த ஒரு சமூகத்தின் வரலாற்று எழுத்து முறையில் தூயபண்பாட்டு நிலவரத்தை உணரமுடியாது. அவை ஒரு கலப்புரு வானவையாகவும் அதேவேளை ஒன்றைஒன்று கொடுத்து வாங்குவதாகவே பார்க்கமுடியும். அதேவேளை ஒரு சமூகத்தின் நம்பிக்கையும், பழக்கவழக்கங்களும் ஏனைய சமூகத்தின் அல்லது பண்பாட்டின் ஒட்டுறவைக் கொண்டிருப்பதைக் காணலாம். ஆகவே பண்பாட்டியல் ஆய்வில் நின்று நோக்குகையில் ஒவ்வொரு சமூகத்தின் பண்பாட்டுக் கூறுகள் தனித்தும், சேர்ந்தும் பயணித்திருப்பதை அறியமுடிகின்றது. அதேவேளை இப்பண்பாடு பற்றிய ஆய்வு என்பது மிகப் பிந்திய அறிவுத் துறையாக மேற் கிளம்புவதைக் காணலாம். இவை புதிய கருத்தியல் நிலவரங்களால் உற்பத்தி செய்யப்பட்டுப் பண்பாட்டைப் பல்வேறு கிளைகளாகப் பிரிக்கின்றதோடு அவற்றை வரையறைக்குள் அடக்காமல் உடைத்தெறிந்துள்ளமையையும் அவதானிக்கக்கூடியதாகவுள்ளது.

தற்போது பண்பாட்டு தொடர்ச்சியானது சமூக அடையாளங்களுக்குள் விடுபட்டுப்போகாமல் தொடர்ந்து பேணப்படவேண்டும் என்ற நிலையிலேயே தேய்வடைந்து போகாமல் மக்களால் செயற்படுத்தப்பட்டு நாளாந்த வாழ்க்கையுடன் இணைந்து ஊடாடிச் செல்கின்றமையேயுமாகாணலாம்.

உசாத்துணை

1. பக்தவத்சல பாரதி: 2003. பண்பாட்டு மாணிடவியல், சென்னை, மணிவாசகர் பதிப்பகம்.
2. பத்வத்சல பாரதி: 2002. தமிழர் மாணிடவியல், சென்னை, மணிவாசகர் பதிப்பகம்.
3. பெரேரா சசங்க: 2005. இலங்கை சமூகத்தையும் பண்பாட்டையும் வாசித்தல் தெரிவு செய்யப்பட்ட கட்டுரைகள், 2வது தொகுதி, யாழ்ப்பாணம், கரிகணன் பிறிண்டேர்ஸ்.
4. சிந்தியா ஃப்ரீலேண்ட்: 2005. கலைக் கோட்பாடு, தமிழ்நாடு: அடையாளம்.

கண் திறந்திட வேண்டும்

காரியத்தி லுறுதி வேண்டும்

பெண் விடுதலை வேண்டும்

பெரிய கடவுள் காக்க வேண்டும்

மண் பயனுற வேண்டும்

வானகமிங்கு தென்பட வேண்டும்

உண்மை நின்றிட வேண்டும்

ஓம் ஓம் ஓம் ஓம்

எழில் மிகுந்த தேசமிது

கி. கமலாதேவி

பொருளாளர்,

மாதர் அபிவிருத்திச் சங்கம், கண்டாவளை.

கண்டவர் வியக்கும் கண்டாவளைப் பிரதேசம்
எல்லோரையும் கவரும் எழில் மிகுந்த தேசமடா
நெய்தல் நிலம் தாலாட்ட
நீள் வடிவமானது எங்கள் தேசமடா
மருத நிலத்து வயல் வெளியில்
கொத்துக் கொத்தாய் நெல் மணிகள்
குலுங்கிச் சரிக்கும் காட்சிதனை
நித்தம் நித்தம் காணும் போது
நெஞ்சு இனிதே இனிக்கு தடா
சுண்டிக் குளத்து இறாலும் நண்டும்
பாலைப் பழுத்துப் பன்றிக் கொழுப்பும்
உண்டு கழித்து உரமான மக்கள்
ஒன்றாய் வாழும் தேசமடா
வெள்ளை முத்துக் குவியலென
விளையும் ஆனையிறவு உப்பளத்தில்
அள்ளத் தினமும் தொழிலாளி
அழகாய் வாழும் வாழ்க்கையெல்லாம்
எழிலாய் எங்கள் பிரதேசம்
இனிதாய்ப் பெற்ற வளமன்றோ
கனகராயன் ஆற்றினிலே
குவியும் நல்ல மணல் எடுத்து
கல்லால் வீடு கட்டியிங்கே
களிப்புடன் மக்கள் வாழுகின்றார்
பொல்லா வினைகள் அற(வெ)வன்று
பொங்கல் வைத்து மக்களெல்லாம்
பெருமிதத்துடனே வழிபடும்
புளியம் பொக்கணை நாகதம்பிரானும்
பொறிக்கடவை அம்பாளும்
பெருங்கருணை புரிகின்ற
பொன்னானதோர் தேசமடா

வானம் உயர ஒங்கி நிற்கும்
 வளம் உயர்ந்த பனை மரங்களும்
 தீன் சுவை மா, பலா, தென்னை மரங்களும்
 எங்கும் நிறைந்த எழிலான தேசம்து
 சோடாத் தொழிற்சாலை எழுப்புகின்ற ஒலி கேட்டு
 ஒட்டமும் நடையுமாய் ஒடுகின்ற
 உத்தியோகத்தர் கூட்டம் பறந்தோடி அலையுமங்கே
 கல்மடுக்குளத்திலங்கே கரைபுரண்டு ஓடும் நீரில்
 நெல் மணிகள் அங்கே நிமிர்ந்து நின்று ஆடிடுமே
 பிரமந்தனாறு குளத்து நீரிலே நெல்லோடு சிறு தானியமும்
 சிறப்பாய் விளைந்திடுமே
 நோயுற்றுப் பாயில் கிடக்கின்றோர் பிணி தீர்க்க
 வா என்று அழைத்து வைத்தியம் செய்யும்
 தரம்புரம் வைத்தியசாலையை நாமின்று மறப்போமோ
 கமறக்குடா தொட்டு கொழுந்துப் புலவுவரை
 முல்லை நெடுஞ்சாலையருகே மிளிக்கின்ற தேசத்தில்
 என்ன வளம் இல்லையென்று எல்லோரும் வியந்திடுவார்
 என்றாலும் இடம்பெற்ற யுத்தத்தால்
 இம்மண் இழந்தவைகள் எத்தனையோ...!
 ஆனையிறவு உப்பளம் அடியோடு போனதையா
 ஊத்தைச்சோடா பற்றறி உருக்குலைந்து போனதையா
 கண்டாவளை ஒட்டுத் தொழிற்சாலை கலையிழந்து விட்டதையா
 இன்னும் இழந்தவையை எண்ணிப் பார்க்கையிலே
 எம் நெஞ்சு துடிக்குது ஐயோ ...!
 இருப்பினும் வலுவிழந்து வில்லையென்று
 சாம்பல் மேட்டிலிருந்து சதிராடும் பீனிக்ஸ் பறவைகள் போல்
 மீண்டும் எமது தேசத்தைக் கட்டியெழுப்ப
 இங்கு வரும் அதிகாரி அனைவரும்
 அயராது உழைக்கின்றனர்.

இலங்கையின் உள்ளுராட்சி மன்றங்கள்

எல்.சி. கொலிந்திரன் Mphil (PAd)

நிகழ்ச்சித்திட்ட உதவியாளர்,

உதவி அரசாங்க அதிபர் பணிமனை, கண்டாவளை.

இலங்கையின் ஆளுமையில் உள்ளுராட்சி அரசு முக்கியமான ஒரு அமைப்பாகும். சில வேளைகளில் அரசு ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பகுதியிலிருந்து மக்களின் சொந்த வாழ்வில் நாளாந்த அடிப்படைத் தேவைகளில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றது. ஒரு ஜனநாயக ஆட்சியில் அரசின் மாவட்ட, மாகாண, பிராந்திய, தேசிய அலகுகளிலும் பார்க்க உள்ளுராட்சி அரசாங்கம் சிவில் சமூகத்துக்கு நெருக்கமாகவுள்ளது. இப்படியாக நீண்ட கால அபிவிருத்தியில் பரந்தளவில் சமூகத்தின் பொருளாதார வளாச்சி, சமத்துவம், சுற்றுப்புறச் சூழல் பாதுகாப்பு, ஜனநாயக உரிமைகள், சமூகவிடுதலை என்பவற்றை நிலை நிறுத்துவதற்கு மக்களின் குரலாகவும், தேர்வாகவும் உள்ளுராட்சி அரசு பரந்த அளவில் செயல்படுகிறது.

மிகப்புரதான காலத்திலிருந்து இலங்கையில் உள்ளுராட்சி அமைப்பு இயங்கி வருகிறது. ஆயினும் தற்பொழுது நடைமுறையிலுள்ள உள்ளுராட்சி முறையானது அந்தப் பழைய மரபின் தொடர்ச்சியல்ல. அது பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் பிரித்தானியரால் இந்நாட்டுக்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட புதிய சம்பிரதாயமாகும். பிரித்தானிய மாநில ஆட்சியில் காணப்பட்ட அம்சங்கள் பல இதிலும் அடங்கியுள்ளன.

சுதந்திரத்தின் பின்னர்

நாடு சுதந்திரமடைந்த பொழுது வழங்கப்பட்ட அரசியலமைப்புச் சட்ட

மானது 1972ஆம் ஆண்டு முதற் தடவையாகத் திருத்தப்பட்டது. இது 1978ஆம் ஆண்டு மீண்டும் திருத்தப்பட்டது. 1987ஆம் ஆண்டு இந்த அரசியலமைப்புச் சட்ட 13ஆம் திருத்தம் உள்ளுராட்சி மன்றங்களில் மாற்றமொன்றை ஏற்படுத்தியது. இந்த திருத்தத்தின் விளைவாக உள்ளுராட்சி தாபனங்கள் மாகாண சபைக்குரிய விடயமாகின.

1978ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 13ஆம் திருத்தத்திற்கு முன்னர் உள்ளுராட்சி விவகாரங்கள் மத்திய அரசாங்க நேரடிக் கட்டுப்பாட்டில் நிர்வகிக்கப்பட்டு வந்தது.

உள்ளுராட்சிநிறுவனங்களின் வகைகள்

மாநகரசபை, நகரசபை, பிரதேச சபை என்பன இன்று நடைமுறையில் உள்ள மூன்று உள்ளுராட்சித் தாபன வகைகளாகும். பொதுவாகப் பெரிய நகரங்களின் நிர்வாகத்திற்கென மாநகர சபைகளும் நகரம் ஒன்றின் இயல்புகள் குறைவாகக் காணப்படும் பிரதேசங்களுக்கென நகரசபைகளும், கிராமியப் பகுதிகளுக்கென பிரதேச சபைகளும் நிறுவப்பட்டுள்ளன. எனினும் நகரமயமாக்கல் மட்டத்தில் வைத்து, உள்ளுராட்சி சபைகளைப் பிரித்துக் காட்டுதல் உறுதியாகவோ, நிரந்தரமாகவோ, செய்யப்பட்ட ஒரு செயல் அல்ல. இன்றும் நகர சபைகளை விட நகர்ப்புறப் பண்புகளைக் கொண்ட சில பிரதேச சபைகளும் காணப்படுகின்றன.

மாநகர சபைகளும், நகரசபைகளும் இந்த நாட்டில் குறிப்பிடத்தக்க காலமாக செயற்பட்டு வருகின்றன. முன்னர் நடைமுறையிலிருந்த பட்டின சபைகளுக்கும் கிராமசபைகளும் பதிலாக சக்தி வாய்ந்த உள்ளூராட்சி அலகொன்றை நிறுவுமாறு செய்த சிபார்சுக் கிணங்க நடைபெற்ற புனரமைப்பின் பயனாக 1988 ஆம் ஆண்டில் பிரதேச சபைகள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டன.

இதன் படி இலங்கையில் தற்போது 14 மாநகர சபைகளும் 37 நகரசபைகளும் 258 பிரதேசசபைகளுமாக உள்ளூராட்சி நிறுவனங்கள் 309 இயங்குகின்றன.

முகாமைத்துவம்

ஒவ்வொரு உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களும் அதற்கெனக் தெரிவாகி நியமிக்கப்பட்ட நகர முதல்வர் அல்லது தலைவர் நிறைவேற்று அதிகாராகப் பணியாற்றுவார். நகரசபை ஒன்றில் நகர ஆணையாளர் பிரதிநிறைவேற்று அதிகாரியாகவும் பிரதான நிர்வாக உத்தியோகத்தராகவும் கடமை புரியும் அதேவேளை நகரசபை செயலாளர் அந்நிறுவனத்தின் பிரதான நிர்வாக உத்தியோகத்தராகப் பணியாற்றுவார்.

உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களுள் செயற்குழு முறையை அமைப்பது சம்பந்தமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது. முழுச் சபையும் சேர்ந்து எடுக்கும் தீர்மானங்களும் உண்டு. வேறு எத்தனையோ விடயங்கள் பிரதிநிதிகளை அங்கத்தவர்களாகக் கொண்ட செயற்குழுவிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன. ஒரு உத்தியோகத்தரிடம் அல்லது செயற்குழுவிடம் அதிகாரங்கள் ஒப்படைக்கப்படுகின்றன.

ஆளணி முகாமைத்துவம்

உள்ளூராட்சி மன்றங்களின் பணிகளில் நேரடியாகச் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்ற ஒரு அம்சம் அதன் ஆளணி ஆகும். வினைத்திறனுடனானதும் முறையானது மான சேவையாற்றலுக்கு ஊடக்கமுடைய திறமையான ஆளணி ஒன்று இருத்தல் வேண்டும். இந்த வகையில் பின்வரும் ஆளணிகள் காணப்படுகின்றன.

நாடளாவிய சேவை

இலங்கை நிர்வாக சேவை II/II பொறியியல் சேவை, கணக்காளர் சேவை ஆயுள்வேத மருத்துவ உத்தியோகத்தர்.

அட்டவணைப் படுத்தப்பட்ட பதவிகள்

முகாமை உதவியாளர் (அதிகிறப்பு) தொழில் நுட்ப உத்தியோகத்தர் தரம், I உள்ளூராட்சி உதவியாளர், நிகழ்ச்சித்திட்ட உதவியாளர், முகாமை உதவியாளர் I

முகாமை உதவியாளர் II, II, I தொழில் நுட்ப உத்தியோகத்தர் சுகாதாரப் பரிசோதகர் நூலகர், வருமானப்பரிசேதகர், பாலர் பாடசாலை ஆசிரியர்

அட்டவணைப் படுத்தப்படாத பதவிகள்

வருமான மேற்பார்வையாளர், சுகாதார மேற்பார்வையாளர், காரியாலய காரிய சகாய ஆயுள்வேத மருந்தாளர், தூதுவர், காவலாளி, நூலக சேவகர், சுகாதாரத் தொழிலாளி நூலகத் தொழிலாளி, அலுவலகத் தொழிலாளி.

ஆளணி இடமாற்ற நடவடிக்கையைப் பொறுத்தவரையில் அட்டவணைப் படுத்தப்பட்ட பதவிகளுக்கான இடமாற்றங்கள் ஆனது வருடாந்த அடிப்படையில் நடை

இலங்கையில் அமைந்துள்ள உள்ளூராட்சி மன்றங்கள்

மாகாணம்	மாவட்டம்	உள்ளூராட்சி மன்றங்களின் எண்ணிக்கை				
		மாநகர	நகர	பிரதேச	மாவட்டம்	மாகாணம்
மேல் மாகாணம்	கொழும்பு	4	2	6	12	45
	கம்பகா	1	6	12	19	
	களுத்துறை	0	4	10	14	
மத்திய மாகாணம்	கண்டி	1	4	17	22	42
	மாத்தளை	1	0	11	12	
	நுவரெலியா	1	2	5	8	
தென் மாகாணம்	காலி	1	1	15	17	42
	மாத்தறை	0	2	12	14	
	அம்பாந்தோட்டை	0	2	9	11	
வடமாகாணம்	குருநாகலை	1	1	17	19	31
	புத்தளம்	0	2	10	12	
வடமத்திய மாகாணம்	அனுராதபுரம்	0	1	18	19	25
	பொலநறுவை	0	0	6	6	
ஊவா மாகாணம்	பதுளை	1	2	14	17	27
	மொனறாகலை	0	0	10	10	
சப்பிரமுவ மாகாணம்	இரத்தினபுரி	1	1	13	15	26
	கேகாலை	0	1	10	11	
வடக்கு மாகாணம்	யாழ்ப்பாணம்	1	3	12	16	32
	மன்னார்	0	0	4	4	
	வவுனியா	0	1	4	5	
	மூல்லைத் தீவு	0	0	4	4	
	கிளிநொச்சி	0	0	3	3	
கிழக்கு மாகாணம்	மட்டக்களப்பு	1	0	11	12	39
	அம்பாறை	0	1	15	16	
	திருகோணமலை	0	1	10	11	
மொத்தம்		14	37	258	309	309

வளங் கொழிக்கும் பெரியகுளம்

திருமதி. உருத்திராதேவி மோகனராசா
பெரியகுளம்

வன்னிப் பெருநிலத்தில்
பெரிய குளம்.....
எம் மகத்தான சிற்றூர்
மருதத்தின் இலக்கணத்தை
மனக்கண்ணில் பதிய வைத்து.
வளம் கொழித்து
இன்றும் தலை நிமிர்ந்து.....

காலச் சக்கரத்தால்
மாற்றங்கள் ஏராளம்
நன் செய்நிலமெல்லாம்
புன் செய்நிலமாக
அனைத்தும் தொலைத்து - இன்று
நாதியற்ற மனிதர்களாக

போனது போகட்டும் - இக்
காலச் சக்கரத்தால்
இன்னும் என்ன செய்து விட முடியும்
எம் மண் வாசனை தரும்
புத்துயிரைப் பறிக்கத் தான் முடியுமா?
அழிக்கத்தான் முடியுமா?

சொந்த மண்
ஒரு ககமான அனுபவம்
பெரு மரங்களில் மோதும் காற்று
நெற்கதிர்களில் தவழ்ந்து
தென்றலாக வருடி ...எம்மை
உன்னால் முடியும் என்று
உற்சாகப்படுத்தும்
பட்ட துன்பமெல்லாம் நொடியில்
மறந்து போகும்.

தாழ்வுறா பெரிய குளம் -தன்
தாமரை மலர்கள் முன்
எந்த நந்தவனம்
போட்டியிட்ட துணியும்;
பல விதக் குருவிகளின்
கலை நயமிது கூடுகளில் - எழும்
தெய்வீக ராகங்கள் - அவை
பெயரிடப்படாத அரிய சரணாலயங்களாய்...

கஜபாகு (மன்னன்) கருக் கொடுத்த
கண்ணகி வழிபாடு
வாசனை கெடாமல்
இன்றும் எம்முடன்....
பாரினிலே சமயங்கள் பல
பண்பட்ட எம்மூரிலே அவை ஒன்றாக

அள்ளி அள்ளி வழங்கிய
அன்ன கரங்கள்
இன்னும் குறைவில்லை- தமிழ்
விருந்தோம்பல் பண்பிற்கு
'இல்லை' என்று சொல்லத் தெரியாத
இனிய சமூகம்.....

புண்பட்ட மனங்கள்
புன்னகைக்கும் முகங்களாக
விடியல் தேடும் வாழ்வு
நம்பிக்கை இருக்கிறது
எம் வாழ்வு வளம் பெற
வீறுகொண்டு -மீண்டெழுவுவோம்.
எம் கிராமத்தாயின் துணையோடு

தமிழர் கலாசாரத்தில் நரைமுது சமுதாயம்

சு. காந்திமதி B.A. (Hons)

பிரமந்தனாறு

ஊனையும், உயிரையும் ஊட்டி உயிர்ப்பித்த பெரியோரைக் கனம் பண்ணுதல் என்பது சமய கலாசாரப் பாரம்பரியங்களில் நன்கு தோய்ந்த தமிழர் பண்பாட்டின் வலுவான தார்மீக ஒழுக்கம். பழந்தமிழர் வரலாறு தொடக்கம் கலாசாரப் பின்னணியில் முதியோர்கள் அனுட்டிக்கப்படுபவர்களாக, கௌரவத்திற்குரியவர்களாகப் பேணப்பட்டு வருகின்றனர்.

முதுமை ஒருகொடை, வரப்பிரசாதம். முதுமை என்பது மானிட வாழ்க்கையின் தவிர்க்க முடியாத படிநிலை இன்றைய இளமை நாளைய முதுமை. வாழ்க்கையின் சகல அனுபவப்பட்டறிவிலையும் பிறருக்குத் தெளிவாக உணர்த்த வல்லது முதுமை.

பண்பட்ட வழிப்பட்டது, பண்பாடு. புராதன காட்டு வாழ்க்கையில் இருந்து நாகரிக வாழ்க்கைவரை தாய், தந்தையரை மதித்தல் தமிழர் மரபின் தலையாய பண்பாகும். ஒரு சமூகத்தின் கலாசாரப் பண்பாட்டை அறிந்து கொள்வதற்கு அங்குள்ள முதியோரின் வாழ்வு நிலைமை, அவர்கள் நடத்தப்படுகின்றவிதம் என்பன கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

தலைமுறை, தலைமுறையாக முதியோர் பாதுகாக்கப்பட்டு, வணக்கத்திற்குரியவர்களாகப் பேணப்பட்டு வருகின்றனர். தமிழர் பாரம்பரிய பண்டிகைகள், விழாக்களில் முதியோரின் ஆசீர்வாதம் அவசியமாகக் கருதப்பட்டது. பெரியோரைக் காணச் செல்லுகின்றபோது கையுறைகொண்டு

செல்லுகின்ற வழக்கம் சமய அனுட்டானங்களில் முதியோர் தொடர்பான காத்திரமான பண்பாகும்.

இப்படியாகப் பாரம்பரியம் மிக்க தமிழர் கலாசாரத்தில் சிறந்து விளங்கிய முதியோரின் நிலைமை தற்காலத்தில் வருந்தத்தக்கதாக உள்ளது. சமூகத்தின் மகத்தான சேவைகளுக்குப் பின்னால் ஊன்று சக்தியாக விளங்கியவர்கள் இன்று வயோதிபர் இல்லங்களில் விடப்படுவது வேதனைக்குரியது. வயோதிபர் இல்லங்கள் எமது பண்பாடு கலாசாரப் பெருமைக்கு ஒரு சாபக்கேடாகப் பலராலும் கருதப்பட்டாலும் கலாசாரப் பிறழ்வுடைய சில இளம் தலைமுறையினரிடமிருந்து வயோதிபரைக் காக்கும் ஆலவிருட்சங்களாகவே நாம் நோக்கவேண்டியிருக்கின்றது. பிள்ளைகளின் அரவணைப்பில் ஆறுதல் காண வேண்டியவர்கள் சமுதாயத்தில் வேண்டப்படாத உறுப்பினர்களாகப் பார்க்கப்படுகின்றனர். அரசினாலும் அறநிலையங்களாலும் தக்க கௌரவம் அளிக்கப்பட்டாலும் கூட முதியோர் தொடர்பான கோரிக்கைகள் வலுப்பெற்றுள்ள இன்றைய நிலையில் இன்னமும் முதியோர் பலர் துர்நடத்தைகளுக்கு உட்படுத்தப்பட்டும், வீட்டு வேலையாட்களாகவும் பங்கமடைந்து வருகின்றனர்.

ஆழிப்பேரலை, கொடிய போர் அனர்த்தம் இன்று முதியோர் பலரை அநாதைகளாக்கியுள்ளது. உடல், உள பாதிப்பிற்குள்ளாகி அரிதாகிய மானிடப்

பிறவியை ஏக்கத்துடன் கழித்துக்கொண்டிருக்கின்றனர். இவர்கள் விடயத்தில் சமூகத் தொண்டர்கள், சமயத் தலைவர்கள், அரசு, அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள் அதிக கவனம் செலுத்துதல் மனம் கொள்ளத்தக்கது.

இன்று நாம் அனுபவிக்கும் நிகழ் காலத்தினைக் கடந்த காலத்தில் உருவாக்கிய வர்கள் நரைமுது சமுதாயத்தினர். தமது பெற்றோர் தம்முடன் வாழ்வதைப் பிள்ளைகள் உணர்வு பூர்வமாக ஏற்றுக் கொண்டாலும் விலைவாசி, வாழ்க்கைச் செலவு அதிகரிப்பு, சுயநலம் இவற்றின் காரணமாகப் பெற்றவர்களும், மற்றைய பெரியவர்களும் வேண்டப்படாத வர்களாகி விடுகின்றனர்.

தமிழர் கலாசாரத்தில் சமூகத்துடனான முதியோரின் பிணைப்பு மிக்க வலுவானது. கருணை, பாசம், அன்பு, மரியாதையுடன் பெரியோரைக் கனம் பண்ணாமை என்பது இன்று பாரதூரமான சமூகப் பிரச்சினையாக உணரப்படுகின்றது. வைத்தியசாலைகள், வழிப்பாட்டிடங்கள் போக்குவரத்து பொது இடங்கள் முதலியவற்றில் இவர்களுக்கான

உரிய கௌரவம் வழங்கப்படுவதில்லை. தமிழர் கலாசாரத்தில் உலக வாழ்க்கையில் அனுபவங்களைத் திரட்டியவர்களின் பங்கு அளப்பரியது. அனுபவம், ஆற்றல், அறிவு நிரம்பிய இவர்கள் சுயமதிப்பு, சுதந்திரம், கௌரவம் என்பவற்றுடன் வாழும் உரிமையை உறுதிசெய்தல் அனைவரதும் தார்மீகக் கடமை.

இலங்கை சனநாயக சோசலிசக் குடியரசின் 2000ஆம் ஆண்டின் 9ஆம் இலக்க முதியோரின் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கான சட்டம் "பிள்ளைகள்" அவர்களுடைய பெற்றோரைப் புறக்கணித்தல் கூடாது. அன்பு செய்தலும் அவர்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்தலும் பிள்ளைகளின் கடமையும் பொறுப்புமாதல் வேண்டும்" என ஏற்பாடு செய்கிறது.

இன்று நாம் அனுபவிக்கும் நிகழ்காலத் தினைக் கடந்த காலத்தில் உருவாக்கிய முதியோர் சமூகத்தை அதி சிறந்த பிரிவினர்க ளாக ஏற்றுக்கொள்ளவும் உரிய கௌரவத்தை வழங்குவதற்கும் நாம் தயாராக வேண்டும்.

பக்தியினாலே - இந்தப்

பாரிணி லெய்திடும் மேன்மைகள் கேளா

சித்தந் தெளியும் - இங்கு

செய்கை யனைத்திலும் செம்மை பிறந்திடும்

வித்தைகள் சேரும் - நல்ல

வீர குறவு கிடைக்கும் மனத்திடைத்

தத்துவ முண்டாம் நெஞ்சிற்

சஞ்சலம் நீங்கி உறுதி விளங்கும்.

ஒரு தப்பு தண்டனை ஆகியது

(சிறுகதை)

கா. பாலேஸ்வரன் (காசிமணியம்),

கூடை மாவடி,

கண்டாவளை.

அந்த வளாகம் என்றும் இல்லாத வாறு மிகவும் கலகலப்பாகப் களைகட்டி யிருந்தது. அலங்கரிக்கப்பட்ட மண்டபத்தில் சிட்டுக்குருவிகளாய் சிறகடித்துச் செல்லும் அந்த மாணவர்கள் மிகவும் கலகலப்பாகவும், சுறுசுறுப்பாகவும் இருந்தார்கள். அந்த மண்டபத்தை நோக்கி மக்கள் கூட்டம் அலை மோதிக்கொண்டிருந்தது. இதனைப் பார்க்கும்போது அந்த வளாகத்தில் கல்வி பயின்ற மாணவர்களின் பட்டமளிப்புவிழா என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடிந்தது. பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் தங்கள் பிரிவுகளை ஒவ்வொருவரும் மனம்விட்டுப் பகிர்ந்து கொண்டிருந்தார்கள். சிலரது முகங்களில் சோகரேகைகள் படர்ந்து இருந்தன. இத்தனை காலமும் இந்த வளாகத்தில் ஒன்றாக மகிழ்ந்து இருந்த இந்தச் சிட்டுக்கள் இன்று பரந்து விரிந்த இந்த வானில் திசை தெரியாத பறவைகளாய் வாழ்க்கை என்னும் பயணத்தைத் தொடரவிருக்கும் இந்த சிட்டுக்களின் பிரிவு என்பது உண்மையிலே ஜீரணிக்க முடியாத ஒன்றுதான். அந்த மண்டபத்தில் எங்கோ ஒரு மூலையில் ஒரு நாலுமுழுவேட்டியுடனும் அரைக்கை சேட்டுடன் துவாயைத் தோளில் தொங்கப் போட்டவாறு ஆழ்ந்த சிந்தனையில் இருந்தார்; செல்லையா. அவர் இந்த மண்டபத்திற்கு வருவதற்குக் காரணமே அவரது மகன் சுரேஸ் மருத்துவப் படிப்பை முடித்து மருத்துவராக வெளியேறப்போகிறான். அந்த விழாவில் கலந்து கொள்ளத்தான் செல்லையா அண்ணை கிராமத்திலிருந்து வந்திருந்தார்.

எத்தனையோ இன்னினியர்கள் பழைய பென்சினியர்கள், மருத்துவர்கள், வக்கில்கள் என அந்த மண்டபத்தை நிறைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இவர்களின் பிள்ளைகளோடு சுரேசும் ஒரு மருத்துவனாக வெளியேறப் போகிறானே என்பதை நினைக்கும்போது செல்லையாவுக்கு என்ருமில்லாத ஆனந்தமாக இருந்தது. தன் இலட்சியத்தில் தான் வென்று விட்டேன் என்பதை நினைக்கும்போது அவரது மனதில் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியாக இருந்தது. எனினும் இந்தக் காட்சியைக் காண்பதற்கு அவரது மனைவி ராசாத்தி இல்லையே என்பதை நினைக்கும் போது அவரது கண்களிலிருந்து நீர் வழிந்தோடியது. கண்ணில் வழிந்த நீரைத் துவாயினால் ஒற்றிக் கொண்ட செல்லையா நீண்ட ஒரு பெரு மூச்சை விட்டார். அவரின் கடந்த கால நினைவுகள் அவர் முன் படமாக ஓடியது. செல்லையாவின் ஊர் கண்டாவளை.

அது ஒரு அழகிய விவசாயக் கிராமம். பரந்த வயல்வெளி இடையிடையே மணல் ஒழுங்குகள் நீண்ட குன்றும் குழியும் நிறைந்த தார்வீதி. ஒரு நாளைக்கு ஒரு தடவைதான் பஸ் வருவது வழக்கம். ஒரு சிறிய மருத்துவமனை, அந்த மருத்துவமனையில் ஆடிக்கு ஒருக்கால் ஆவணிக்கு ஒருக்கால் மருத்துவர் வருவதுதான் வழக்கம். இந்தக் கிராமத்தில் தான் செல்லையாவின் வாழ்க்கைப் பயணம் தொடர்ந்தது. செல்லையா ஒரு துடிப்புள்ள இளைஞன். ஓரளவு படித்தவர் அவர் ராசாத்தியை விரும்பி மணம் முடித்துக்

கொண்டதனால் இந்த ஊரிலே அவரது வாழ்க்கைப் பயணத்தைத் தொடர்ந்து கொண்டிருந்தார். செல்லையா கடும் பிரயாசி அந்த மாதத்தில் மழை மப்பும்மந்தாரமுமாக இருந்தது. அந்தக் கிராமத்தில் எல்லோரும் ஏர் பூட்டி விதைப்புத் தொழிலை அமோகமாகச் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். செல்லையா வுக்கும் ராசாத்திக்கும் சுரேஸ் ஒரு வயது நிரம்பிய மகன். ராசாத்தி சுரேசைத் தன் தாயுடன் விட்டுவிட்டு மாலை வேளைகளில் செல்லையாவுடன் வந்து வயல் வேலை செய்வது வழக்கம். அன்று ராசாத்திக்குச் சுகமில்லை என்பதனால் செல்லையாவே தன்னந்தனியாகத் தனது வேலைகளைச் செய்து கொண்டிருந்தார். பொழுது செக்கலுக்கை போயும் செல்லையா மாடு அவுக்காமல் உழுதுகொண்டேயிருந்தார். தூரத்திலே யாரோ வருவதைக் கண்ட செல்லையா மாட்டை நிறுத்தவும் வேகமாக வந்த சின்னராசு, "செல்லையா அண்ணை ராசாத்தி அக்காவிற்குக் கொஞ்சம் வித்தியாச மாகக் கிடக்கு அதுதான் கூட்டிப்போக வந்தனான்" என்று சொல்லவும் சரியாக இருந்தது. கலப்பை நுகத்தை வயலிலே விட்டுவிட்டு வீட்டைநோக்கி விறுவிறுவென நடந்தார்; செல்லையா, வீட்டு முற்றத்தில் குஞ்சாச்சி, செல்லாச்சிமாயி என ஒரு கூட்டமே நின்றிருந்தது. இரண்டு நாளைக்கு முன்னம் ஆஸ்பத்திரிக்குப் போனவன்; "அவன் டாக்டருடன் ஆஸ்பத்திரிக்கு வந்தால்தானே. அவங்கள் ஆனிக்கு ஒருக்கால் ஆவணிக்கு ஒருக்கால்தானே வருவாங்கள்" என்றாள், எரிச்சலுடன் செல்லையாவின்மாயி. அவங்களுக்கும் என்னென்ன பிரச்சனையோ! ஆருக்குத் தெரியும்;

ராசாத்தியை முற்றத்தில் இருத்தி அணைத்துப்பிடித்தபடி பூசாரியார் நூல் முடிவதற்குத் தயாராக நின்று கொண்டிருந்தார். வேப்பிலை முறித்து வந்த சிங்களின் கைகளை விலக்கிவிட்டு ராசாத்தியின் தலை மேல் கைவைத்துப்பார்த்த செல்லையாவுக்கு விசயம் விபரீதமாகிவிட்டது என்பது ஓரளவு விளங்கியிருக்க வேண்டும். சிங்களின் தோளைத் தட்டிய செல்லையா; "ஓடிப்போய் சின்னக்குட்டி அண்ணயின்ரை மிசினைக் கூட்டிவா, ஆஸ்பத்திரிக்குப் போக வேணும்;" செல்லையா சொல்லி முடிக்கவும் அது உங்கை இல்லை அண்ணை மிசின் காட்டுத்தறைக்கு விதைக்கப்போட்டுது; சரி அப்படியென்றால் கிளிநொச்சிக்கு ஒரு காறைப்பிடித்துவா; நாங்கள் இடைக்கு வண்டிலிலை வந்து கொண்டிருக்கிறோம். என்றார்; செல்லையா. குழப்பாதையடா; தம்பி கண்ணைச் செருகி றாள்; உது கனகற்றை காளியின்ரை விளையாட்டு; பூசாரியார் நூலைப் போட்டும் என்றார்; அப்புக்குட்டி, அவசர அவசரமாக மாவெள்ளையையும் மயிலையையும் இழுத்துப் பூட்டிய செல்லையா ராசாத்தியை வண்டிலில் ஏற்றி உதவிக்குக் குஞ்சாச்சியையும் சின்னராசுவையும் கூட்டிக்கொண்டு வேகமாக நகரத்துவங்கினார்; ஆஸ்பத்திரிக்கு வண்டில் முரசுமோட்டையை அண்மித்ததும் சிங்களின் காறை மறித்த சின்னராசு ராசாத்தியைக் காரில் ஏற்றிக் கொண்டு புறப்பட லாயினர். ராசாத்தியை அவசர அவசரமாக பரிசோதித்த டாக்டர் இவ்வளவு நாளும் எங்கு வைத்து இருந்தீர்கள், என்று பேசிவிட்டு அவசரமாகச் சிகிச்சையில் ஈடுபட்டார். எனினும், எல்லோரையும் ஏமாற்றிவிட்டு சென்றுவிட்டாள் ராசாத்தி. செல்லையாவால் ராசாத்தியின் பிரிவைத் தாங்க முடியவில்லை.

எனினும் தனது ஒரே மகன் சுரேசைப் படிக்க வைத்து இக்கிராமத்தில் வைத்தியராக்க வேண்டும் என சபதம் எடுத்தார். அதற்காக அயராது பாடுபட்டார், தீமரென ஒலிவாங்கியின் சத்தம் கேட்டுத் தன் பழைய நினைவிலிருந்து விடுபட்ட செல்லையா அரங்கிலே பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர் பேசுவதற்கு ஆயத்தமாகிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டார். "ஒரு கூட்டுப் பறவையாக அந்த வளாகத்தில் பயின்று பட்டம் பெற்று வெளியேறும் உங்களின் சேவை இந்த நாட்டிற்குத் தேவை. உங்களில் சிலர் வெளிநாடுகள் சென்று பணிபுரிவது மனவருத்ததிற்கு உரிய விடயமாகும்." துணைவேந்தரின் பேச்சைக் கேட்ட செல்லையாவின் மனதில் இனம்புரியா ஒரு உணர்வு ஏற்பட்டது. இனிதே பட்டமளிப்பு விழா நிறைவேறியது. சுரேசைப் பின் தொடர்ந்து செல்லையா சுரேசின் தங்கியிருந்த வீட்டிற்குப் பயணமானார். இரவு முழுவதும் செல்லையாவுக்குத் தூக்கமே வரவில்லை. ஏதோ பிடிக்க முடியாத கோட்டையைப் பிடித்த ஒரு உணர்வு; அவர் மனதில்.

மறுநாள் காலை சூரியன் மிகவும் பிரகாசமாகவே உதிக்கலானான். செல்லையா விறாந்தையில் அன்றைய புதினப் பத்திரிகை பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். சுரேசின் நண்பர்கள் சுரேசோடு உள்ளுக்குள் கலகலப்பாகப் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களில் ஒருவர் செல்லையாவைப் பார்த்து, "அங்கிள் கொழும்பு பிடித்திருக்கா?" என்றான். பதிலுக்குச் செல்லையா ஓம்! தம்பி என்றார். பிடித்தால் என்ன? பிடிக்காவிட்டால் என்ன? இனி மகனுடன் கொழும்பில் தானே இருக்க வேண்டும்; செல்லையாக்கு மின்சாரம் தாக்கியதுபோல் இருந்தது. ஏன்..... தம்பி? என்றார்; செல்லையா. "மகனுக்குக் கொழும்பு

ஆஸ்பத்திரிதானே கிடைத்திருக்கு; அப்ப கொழும்பிலைதானே இருக்க வேண்டும்." இல்லைத் தம்பி! அவரை எங்கடை ஊர் ஆஸ்பத்திரியில் டாக்டர் ஆக்கத்தான் நான் படிப்பித்தனான். அவரின் சேவை எங்கே யாவது ஒரு கிராமத்து மக்களுக்குத் தான் கிடைக்க வேணும்! அதுதான் எனது ஆசை. ஐயா! உங்கடை ஆசைக்காகச் சுரேஸ் அங்கை வந்து என்ன மட்டை அடிக்கிறதோ? என்றான்; இன்னொருவன். தம்பி அப்படியென்றால் கிராமத்து வைத்தியசாலையை மூடிவிடச் சொல்லுவியளோ? பதிலுக்கு ஒருவன் சிரித்தபடியே ஐயா! சுரேஸ் எங்கள் எல்லாரையும்விட நல்ல கெட்டிக்காரன். அநியாயமாக உங்கள் பிடிவாதத்தால் அவனின் வாழ்க்கையைப் பழுதாக்கி விடாதையுங்கோ? இது வரையும் மௌனமாக எல்லாவற்றையும் பார்த்துக் கொண்டிருந்த சுரேஸ், "அப்பா கொழும்பு ஆஸ்பத்திரியில் எனக்கு வேலை யும் கிடைத்திருக்கு இங்கை இருந்தால் கொலசிப்பிலை வெளிநாட்டிற்கும் போகலாம்" என்றான். தயங்கியபடி, அதைக் கேட்டதும் செல்லையாவினால் எதுவும் பேசமுடியவில்லை. மௌனமானார். அங்கிள்! கவலைப்படாதையுங்கோ நானும் ஒரு கிராமத்தைச் சேர்ந்தவன்தான்; இங்கு வாழ்ந்து பழகின எனக்கு இனி அங்கை வாழ இயலாது என்றான் இன்னொருவன்.

நண்பர் கூட்டம் கலைந்து சென்றது. காலை உணவை முடித்துக் கொண்ட செல்லையா தன் கிராமத்திற்குப் புறப்படுவதற்கு ஆயத்தமானார். அப்பா! கிராமத்திற்குப் போகப்போறீங்களா? ஏன் இங்கு பிடிக்கவில்லையா? ஏன் புறப்படுகிறீர்கள் என்று கேட்டான் தயங்கிய குரலில், "இல்லை மகன்! இன்னும் கொஞ்சக் காலம் என்றை

ஊர் நினைவில் - ஓர் பகிர்வு

க.தே. புரட்சிதாசன்,
2ஆம் கட்டை,
கோரக்கண்கட்டு, பரந்தன்.

எனது ஊர் பற்றி எழுதவேண்டும் என நினைக்கும்போது பல விடயங்களை தவறவிட்டுவிடுவேனோ என்ற ஐயம் என் மனதில் ஆனாலும்.....

எனது அப்பா, அம்மாவின் ஊர் யாழ்ப்பாணம் தான். ஆனால் எனது பிறப்பு வளர்ப்பு எல்லாம் இந்த கண்டாவளை பிரதேச மண்ணில்தான். கண்டாவளைப் பிரதேச செயலகத்திற்குள் உள்ளடங்கும் கோரக்கண்கட்டு கிராம அலுவலர் பிரிவின் முல்லை வீதியில் எனது வீடு அமைந்துள்ளது.

1958ஆம் ஆண்டு எனது தாத்தா முரசுமோட்டைக்கு விவசாயம் செய்யும் நோக்குடன் வந்தவராம். வந்தவர் சும்மா வரவில்லை. அம்மம்மாவையும் அழைத்துக் கொண்டு வந்தார். அம்மாவிற்கு ஆரம்பத்தில் இக்கிராமம் பிடிக்கவில்லை. உடனே திரும்பி யாழ்ப்பாணம் போய்விட்டார். தனியாக விவசாயம் செய்ய ஆரம்பித்த தாத்தா விற்கு இந்தக்கிராமம் பிடித்துவிட்டது. ஒரு மாதிரியாக அம்மம்மாவை சமாதானப் படுத்திக் கொண்டு குடும்பத்தோடு முன்னர் ஊரியான் கிராம அலுவலர் பிரிவிலிருந்த முரசுமோட்டைக் கிராமத்தில் குடியேறி விட்டார்.

தாத்தாவைப்போல காடுவெட்டி விவசாயம் செய்யும் நோக்குடன் அங்கு வந்த பலர், குடும்பத்தோடு குடியேறத் தொடங்கி

விட்டார்கள். தாத்தாவின் சொந்த இடம் கரவெட்டி (யாழ்ப்பாணம்) என்பதால் கரவெட்டிச் செல்லையா என பலராலும் அழைக்கப்பட்டார். இவரைப் போல் மீசாலைச் செல்லையா, காரைதீவுக் கந்தையா என பலரும் போட்டியாக இங்கு விவசாயம் செய்து வந்தார்கள். போட்டி என்றாலும் அவர்களுடைய குடும்பத்திற்கிடையே நெருங்கிய உறவு இருந்தது. எனது பெரியம்மா விற்கும் அம்மாவிற்கும் கோரக்கண்கட்டுப் பகுதியில் காணியிருந்தபடியால் அங்கே நாங்கள் இருந்தோம் சிறுபிள்ளைகளாக.

விவசாயம் செய்யும் பருவகாலத்தில் எங்கள் வீட்டிற்கு முன்னால் மூத்தமாமா உழவு இயந்திரத்தோடு அரிவு வெட்டுவதற்காகவும், நாற்று நடுவதற்காகவும் வேலையாட்களை ஏற்றிச் செல்வதற்காக காத்திருப்பார். சிறுவனாக இருந்த நான் சிலவேளைகளில் விவசாயம் நடைபெறும் பகுதிக்கு சென்றிருக்கின்றேன். அது ஊரியான் பகுதி, விவசாயச் செய்கைக்குரிய நிலம் நிறைந்த பகுதி. எங்கள் கமத்துக்குப் பக்கத்தில் அப்பாக்குட்டி என்னும் முதியவர் குடிசை ஒன்று போட்டுக் கொண்டு தனியாக இருந்தவர். அவர் ஏன் அங்கு தனியாக இருந்தார் என்பது எனக்கு அப்போது தெரியவில்லை. நாட்கள் செல்ல அவரும் விவசாயம் செய்வதற்காக யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வந்தவர் என்பது விளங்கியது.

ஊரிலை வாழ ஆசைப்படுகிறன்; என்னைத் தடுக்காதை" என்றவாறு ஊருக்குப் புறப் படலானார்; செல்லையாவின் வரவையும் சுரேசின் வரவையும் எதிர்பார்த்து இருந்த மக்கள் சுரேசு வராததை எண்ணிப் பெரும் ஏமாற்றம் அடைந்ததோடு தங்கள் அன்றாட கடமையில் ஈடுபட்டனர். செல்லையாவும் எதையோ இழந்தவர்போல் அமைதியனார். நாட்கள் வாரங்கள் ஆகின. வாரங்கள் மாதங்களாகின, மாதங்கள் வருடங்களாகி இரண்டாண்டு உருண்டோடியது. செல்லையாவுக்கும் சுரேசுக்கும் தொலைபேசியில் தான் தொடர்பு இருந்தது. அன்றொரு நாள் மாலை நேரம் செல்லையா சுறுசுறுப்பாக வேலைசெய்து கொண்டிருந்தார். அப்போது காலில் ஏதோ கவ்வியது போல் ஓர் உணர்வு! பார்த்தார். எதுவும் கண்ணுக்குத் தென்படவில்லை. முள்ளுக் குத்தியிருக்கும் என்ற நம்பிக்கையில் செல்லையா தன் வேலையில் மும்முரமாக ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தார். பொழுது செக்கலை அண்டியதும் செல்லையா வீட்டை நோக்கி வந்தார். லேசாகத் தலை சுற்றிவது போல் ஒரு உணர்வு, தேனீர் வைக்கக் கேற்றிலை எடுத்துக் கொண்டு வந்தபோது கேற்றிலுடன் மயங்கி முற்றத்தில் விழுந்து விட்டார். எதேச்சையாக செல்லையா வின் வீட்டிற்கு வந்த அயல்வீட்டுப் பாக்கியம், செல்லையா விழுந்து கிடப்பதைக் கண்டு என்ன செல்லையாப்பா? என்று கேட்க "வெள்ளை காலிலை ஏதோ கவ்வினமாதிரிக் கிடந்தது பிள்ளை நான் பெரிதுபடுத்தல்லை இப்ப மயக்கமாகக் கிடக்குப் பிள்ளை" என்றார். தழுதழுத்த குரலில்; பாக்கியம் ஓடிச்சென்று அயலவர்களிடம் சொல்ல அயலவர்கள் எல்லோரும் ஓடி வந்தார்கள். ஒருவர் விசகடிக்குப் பார்ப்பதற்கு ஐயப்பாவை கூட்டி வந்தார். செல்லையா அண்ணைக்கு

விசகடி பார்த்த ஐயப்பா உடனடியாக ஆஸ்பத்திரிக்குக் கொண்டு போகும்படி கூறிவிட்டு அருகில் இருந்த ஒருவரைத் தட்டி, "தூதன்குறி அவ்வளவு நல்லதாய் இல்லை தம்பி, அவன் பெடியன் சுரேசுக்கு ஒருக்கால் அறிவித்து விடுங்கோ" செல்லையா மருத்துவ மனையில் சேர்க்கப்பட்டு அவசரசிகிச்சைப் பிரிவில் சிகிச்சை நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. காலம் தாமதம் ஆகிவிட்டதனால் செல்லையாவின் நிலை கவலைக்கிடமாகவே இருந்தது. எனினும் வைத்தியர்கள் விடா முயற்சி செய்து கொண்டிருந்தார்கள்.

மறுநாள் காலை சுரேஸ் வந்து விட்டான். சுரேசின் கைகளை இறுகப் பற்றிக்கொண்ட செல்லையா ஏதோ பேச முயன்றார். ஆனால் முடியவில்லை. சுரேஸ் தழுதழுத்த குரலில் பயப்படாதையுங்கோ அப்பா! நான் வந்து விட்டேன். என்று தன் தந்தையை அணைத்துக் கொண்டான். எனினும் சுரேசை தவிக்க விட்டுச் சென்று விட்டார் செல்லையா. சுரேஸ் மண்ணில் புரண்டு, புரண்டு அழுதான். நான் செய்த தப்பிற்கு எனக்கே தண்டனை கிடைத்து விட்டது. வேற்றுமொழி பேசுகின்ற டாக்டர் கள்கூட் இங்கே கடமையாற்றும் போது நாங்கள் எங்களது கிராமத்தில் வேலை செய்ய மறுப்பது எவ்வளவு தவறானது என்பதை இப்பொழுது உணர்ந்துவிட்டேன். இனி என் வாழ் நாள் முழுவதையும் கிராமத்து வைத்திய சாலைகளிலே வைத்தியம் செய்து கழிக்கப் போகிறேன் என்று கூறியவாறு ஊரின் ஆஸ்பத்திரியை நோக்கி நடந்தான் சுரேஸ். அவனை அன்போடு வரவேற்றார்கள் கிராமத்து மக்கள். அப்போது அங்கே இயற்கையான வானம் இருண்டும் தென்றல்வீசி சாரல்தூவி வரவேற்றன அவனை.

சில நேரங்களில் மூத்த மாமாவுடன் வயலுக்கு செல்லும்போது என்னை அவ்முதியவருடன் நிற்குமாறு கூறி சென்று விடுவார். நான் அவருடன் இருந்த காலங்களில் எமது கிராமத்தின் கதைகளைக் கேட்டு மகிழ்வேன். எனது தாத்தாவிற்கோ பல விவசாயக் காணிகள்; காலையில் எழுந்ததும் முழுவதையும் சுற்றிப்பார்த்துவிட்டு நீராடி முரசுமோட்டை ஸ்ரீசுப்பிரமணியர் ஆலயத்திற்குச் சென்றுவந்த பின்னரே காலை உணவு உண்ணும் வழக்கத்தை கடைசிவரை பழக்கப் படுத்தியிருந்தவர்.

பச்சைப் பசேலென நான்கு பக்கமும் வயல்கள் சூழ்ந்த வண்ணம் ஸ்ரீசுப்பிரமணியர் ஆலயம் அழகாக ஊர் நடுவே காட்சி யளிக்கும். இவ்வாலயத்தில் கொடியேற்றம் தொடங்கிவிட்டால் எங்களுக்குக் கெல்லாம் ஒரே கொண்டாட்டம்தான். இவ்வாலயத்தின் தனிச்சிறப்பு விழாவாக முருகப்பெருமான் வள்ளியம்மையை மணம் செய்து தெய்வாணையிடம் அழைத்துச் செல்லும்போது தெய்வாணைக்கும் முருகனுக்குமிடையே நடக்கும் வாக்குவாதத்தை ஊரிலிருந்த திரு. பரஞ்சோதி ஆசிரியரும் அவருடைய மனைவி யாரும் பாடல் மூலம் சுவையாக வெளிப் படுத்துவது, மறக்கமுடியாது நினைவில் இன்றும் நிற்கிறது.

கோரக்கன்கட்டு இரண்டாங்கட்டைப் பகுதியில் அமைந்துள்ள ஊற்று விநாயகர் ஆலயத்தை பிரதேசத்தவர் "யோகர் பூமி" என்றும் அழைப்பார்கள். ஏனெனில் யோகர் சுவாமிகள் கிளிநொச்சியில் விவசாயத் திணைக்களத்தில் கடமையாற்றிய காலத்தில் இந்தப் பகுதியிலே வாழ்த்தாகவும் அவரால்

இவ்வாலயம் பராமரிக்கப்பட்டு வந்ததாகவும் ஊரவர் குறிப்பிடுவது நல்லஞாபகம்.

கொழும்பிலிருந்துவரும் "யாழ்தேவி" புகையிரதம் பரந்தனில் இருந்த தரிப்பில் நிற்பது, சத்தம் கேட்பதிலிருந்து நித்திரைப் பாயிலிருந்தபடியே அறியக்கூடியதாக இருந்தது. இது கோரக்கன்கட்டுக்கு மட்டுமல்ல அயற்கிராமங்களில் வாழ் சகல அரச உத்தியோகத்தர் மற்றும் மக்களது பிரதான போக்கு வரத்து சாதனமாய் அமைந்ததை கோடி காட்டும்.

தினமும் காலை 5.00 மணிக்கு சங்குஒலி கேட்கும். அது பரந்தன் இரசாயன கூட்டுத் தாபனத்தில் வேலை செய்வோருக் கான அழைப்பு ஓசையாகும். இவ் ஒலி பிரதேசத்திலுள்ள ஏனையோரையும்கூட அதிகாலையில் எழுப்பிவிடும்.

கோரக்கன்கட்டு பகுதியிலுள்ள அந்தோனியார் வித்தியாலயத்தில் 05ஆம் ஆண்டு வரையும்தான் இருந்தது. (தற்போது தரம் 11 வரையுள்ளது) அதற்குமேல் சுற்பதாயின் ஊரியான் கிராம அலுவலர் பிரிவிலுள்ள முரசுமோட்டை முருகானந்த வித்தியாலயத்திற்கு செல்லவேண்டும். அப்போது பெரிதாக சைக்கிள் பாவனையில் இருக்கவில்லை. கிராமத்து மாணவர்கள் இணைந்து கால்நடையாகச்சென்று வருவோம். அதுவும்கூட மகிழ்ச்சியானதுதான்.

முருகானந்த வித்தியாலயத்துக்கு கற்கவென பல பிரதேசத்து மாணவர்களும் வருவார்கள். இதில் "நவஜீவனம்" என்பது

பற்றி குறிப்பிடுகிறபொழுது இது போதகர்
 "தம்பிராஜா" அவர்களால் நடாத்தப்பட்டது.
 பிரதேச வறிய, அல்லலுற்ற மாணவர்கள்,
 பிள்ளைகளின் இல்லிடம், புகலிடமேயாகும்.
 பிரதேசத்தின் கிறிஸ்தவ, இந்து மாணவர்களும்
 இணைந்து கற்ற இனிய நாட்களும், ஊர்த்
 திருவிழாக்களும் என்றும் பசுமையான

இளந்து கொண்டிருக்கும் இளமையை
 மீட்டுகின்றன.

என் இனிய ஊரில் இன்றும்
 இனிமையான அமைதியான அந்நாள்
 வாழ்வையே இன்று எதிர்பார்க்கும்; என்
 அடுத்த சந்ததியும்; வழங்கிட முடியுமா?
 என்னால் அதை.....?

வாழ்வு பெருக்கும் மதியே சக்தி
 மாநிலங் காக்கும் மதியே சக்தி
 தாழ்வு தடுக்குஞ் சதிரே சக்தி
 சஞ்சலம் நீக்கும் தவமே சக்தி
 வீழ்வு தடுக்கும் விறலே சக்தி
 விண்ணை யனக்கும் விரிவே சக்தி
 ஊழ்வினை நீக்கும் உயர்வே சக்தி
 உள்ளத் தொளிரும் விளக்கே சக்தி.

காலை இளவெயிலின் காட்சி - அவள்
 கண்ணொளி காட்டுகின்ற மாட்சி
 நீல விசும்பினிடை இரவில் - சுடர்
 நேமி யனைத்துமவள் ஆட்சி.

மலையிலே தான் பிறந்தாள் சங்கரனை மாலையிட்டாள்
 உலையிலே யூதி உலகக் கனல் வளர்ப்பாள்
 நிலையில் உயர்ந்திடுவாள் நேரே அவள் பாதம்
 தலையிலே தாங்கித் தரணிமிசை வாழ்வோமே.

THE HANDS OF HUMANITY

By: R. Selvanathan,
Teacher,
KN/ Nagenthira Vidyalayam,
Puliyampokkanai.

As you uplift human welfare;
And you lead them really somewhere
You are called humanitarian;
And you are man of humanity
As you create leniently something;
Certainly, you would attain something.
You are considered as the God;
You are compared with that Lord.
As you accomplish only evils;
You are regarded as the devils,
Plenty of flowers make the garden;
If not, life seems a burden
Trodden into the graveyard;
No one else for your guard.
Overcame with helpless weakness;
Everything was in state of mess
Hues and cries only did last;
Pains and strains were in cast.
Groups, were in merciless fighting;
People, alas! in utter struggling
Some hands were still stretching;
Some hearts were even thinking
Those hands were of humanitarians,
And those hearts were of humanity

When you were under the curb;
Their deeds only were superb;
They gave you food and shelter;
In addition to drinking water.
In the midst of killings;
Around us were the shellings.
Leading Performers favoured race;
Albeit, there's no grace,
They played only foulgame;
Nobles, only affirmed the name,
Those hearts thought of you;
Those hands stretched for you.
Their hearts were the true humane;
And their hands were of humanity.

வேதம் பொண்ணுருக் கன்னிகை யாகியே
மேன்மை செய்தமைக் காத்திடச் சொல்வதோ
சாதல் மூத்தல் கெடுக்கும் அமிழ்தமோ?
தையல் வாழ்கபல் லாண்டுபல் லாண்டிங்கே

ஆணும் பெண்ணும் நிகரெனக் கொள்வதால்
அறிவி லோங்கிஇவ் வையம் தழைக்குமாம்
புணு நல்லறத் தோடங்குப் பெண்ணுருப்
போந்து நிற்பது தாய்சிவ சக்தியாம்
நாணும் அச்சமும் நாய்கட்கு வேண்டுமாம்
ஞான நல்லறம் வீர சுதந்தரம்
பேணு நற்குடிப் பெண்ணின் குணங்களாம்
பெண்மைத் தெய்வத்தின் பேச்சுக்கள் கேட்டீரோ!

A GENERAL VIEW OF KANDAWALAI DIVISION

R.Selvanathan

Teacher, KN/ Puliampokkanai,
Nagenthira Vidyalayam.

The location of Kandawalai Division geographically, is in Kilinochchi District of Northern Province. Its boundaries one Elephant Pass Lagoon and Chundikulam coastline in the North, Piramanthanaru in the east, Kalmadu and Pannakkandy in the south and Paranthan in the West.

The territory of Kandawalai consists of several Villages and old settlements, Having fertile paddy lands, this area provides the rich harvest as its contribution to this country.

Under the administration of Hon. Mr. S.Saththiyaseelan, the Assistant Government Agent there is an anticipation among people, that there would be a gorgeous advancement in each and every aspect of living in future here.

In 1896, the popularly known Iranaimadu Reservoir was constructed by the then British rulers, A strong bridge across Kanagarayan Aru at Welikkandal also was built. At the same time the Kandawalai Maha Vidyalayam was established.

When we take into account of temples Puliyanpokkanai Nagathampiran is still in

it's grandeur even after its extremely bad damages of wartime activities. It has been worshiped by hundreds of thousands of devotees and its management is under a board of Kalaveddiththidal village folk. Needless to say the popularity of this glorious temple, because its conspicuousness is of an outstanding one in the whole Vanni Region.

On the bank of Neththali Aru, at Tharmapuram a newly constructed Amman Temple and a Vinayagar Temple are worshiped whereas at Murasumoddai well-built Amman, Murugan and Sangaranarayanan Lingeswarar Temples are found. Other Hindu Temples are at Kannagai Nagar, Paranthan and Kandawalai villages.

When we look up the sphere of educational sector, twenty three schools are now rendering their service to the students society. While Murasumoddai Murugananda M.V., Stands out for as 1AB School, Tharmapuram M.V., Paranthan M.V., Kandawalai M.V., and Piramanthanaru M.V., are seemed 1C ones. Both Puliampokkanai Nageswara and Nagendra are Vidyalayams Whereas remaining ones

are functioning as Government Tamil Mixed School. They have classes upto Grade five, Nine or Eleven according to their capabilities. The list is as follows; Mylva ganapuram GTMS., Kumarasamipuram GTMS, Punnai Neeravi GTMS, Kannaigi Nagar GTMS. Kallaru GTMS, Thambirasapuram GTMS, Tharmapuram No.1 GTMS., Kaddaikkadu GTMS., Kalmadunayagar GTMS, Ramanathapuram East GTMS, Periyakulam Iyanar GTMS., Murasumoddai GTMS., Paranthan GTMS, Umaiyalpuram GTMS., Thadduvankoddy GTMS and Elephant Pass GTMS.

The Villages Murasumoddai and Vaddakkachchi formed as the early settlements by 1950's when the magnificent Iranaimadu reservoir was developed. These village are 76' below the bund of Iranamadu of which irrigating land is more than 11000 acres in extent.

The estury, the fidal mouth of river Kanagarayan Aru that flows through Mullaitivu District and originates from the south, lies only along the coast of Bay of Bengal at Nallathanniththoduvai and Poonaitthoduvai.

In those days, before 1950, these villages Tharmapuram, Murasumoddai and Vaddakkachchi were dense forests in which ferocious wild animals like leopards, bears, elephants and cheetas were wandering about. And the violent Kanagarayan Aru

was engulfing these areas with its wild floods. Only the British men thought of carrying out the imposing project of Iranaimadu Reservoir across the wild river and not only initiated but also accomplished the project of chief importance to the exclusive Norther region of this country. They planted the tree and we could enjoy the fruits of it. We could see several streams and channels run through Kandawalai area from Iranamadu. And the cultivators are capable to acguire two harvests yearly.

Channels were dug; bund was built, project was drawn; Kindrances were conquered; And the rudiments were developed from its desolate earlier conditions.

As though, many bodies of running water are seemed in this region, a remarkable good tank named Kalmadu is in a dilapidated condition. During the last battle it was utterly destroyed, It is deplorable to say, noone is able to get the benefits of Neththali Aru that ran through Tharmapuram, Kallaru and Kalmadunagar. The people of these areas are in bad nick and without proper water supply, they have got behind now.

In Kandavalai Division, we could find a good bird sanctuary at Chundikkulam. As though it was an approved one by the government in order to safeguard the

"Fauna and flora" it cannot be compared with other more developed ones like "Kumana Bird Sanctuary" For deeaden it has been given up and in neglected atmosphere, during the winter season, we could see thousands of birds migrate to this sanctuary each year.

Paranthan chemicals was another formerly famous industry in the country. Salterns of Elephant pass were popular next to Hambantota and his harvest was used for both the consumption of public and as resources for the Paranthan Chemicals Industry. And thousands of job opportunities were provided with, by means of it however, this industry is in a deviation and had diverged from it course now.

In addition, the location of Paranthan is an ideal one to be developed as a trading spot. The popularly known two highways A9 and A35 meet at this Junction. we could remember the early days Brown and Co., tractor (UK) company, which was serving enormously to this whole area.

Another beneficial industry was also seemed at Welikkancal Junction at which our AGA office was functioning temporarily for some time. There was a tile factory named 'Jana'. Using the clay as the raw material from adjoining areas, it was running on as an asset to the region has also been given up now.

"வளை ஒசை" நாதம் - 01

Taking into consideration of the Tank Piramanthanaru it could be developed on a larger scale, like that of the then Visuvamadu Tank project which was upgraded by means of power house system under the upland cultivation scheme.

If it is done, the attainments would be of immense assistance to the villages, Piramanthanaru, Kannagi Nagar and Punnai Neeravi. Albeit, the importance of developing it however, has not been realized yet.

Also, Ooriyankulam, Periyakulam etc, are a few minor tanks that help a lot to the cultivation of the respective paddy lands.

When we look into the markets facilities, there is one at Tharmapuram with cadjan roofs. Necessarily, it is to be upgraded to good premises. At Kandawalai village, a fish market was then and the people could buy fish at cheap rates. But, aftermath the situation got its transition. A small market only seemed at Murasumoddai and its activities too have come down.

Magnificent scenic beauty lies there along the coast of chundikkulam and Elephant Pass. When the estuaries of Poonaitthoduvai and Nallathanni thoduvai are developed alongwith the Chundikkulam coastline so as to be connected with the remaining parts of the

country, and in the case of erecting a coastal highway, it would undoubtedly be of a vast opportunity to the growth of tourism industry.

High quality of prawns are available in the shallow waters of the lagoon and enough workforce is found in some villages such as Nagenthirapuram and Thadduvankoddy. And thus, fishing industry around Elephant Pass Lagoon and Chundukkulam sea coast is to be got improved. When it is taken concerns over this matter several poor families could earn their living quite lucratively.

Another view point is to be stated briefly. Hundreds of acres of paddy lands at side of Kandawalai and Welikkandal have been abandoned without cultivation for the soil has lost its fertility. In a bid to be used again as before, these given up lands are to be redeemed. A remarkable amount of harvest could be earned when these lands are transformed into fertilized ones again.

The A - 35 highway that stands for Mullai - Paranthan Road, goes through Kandawalai Division from Paranthan up to Mylvaganapuram. When it rains the road becomes muddy and when the sun shines it changes as dusty. The people really undergo discomforts caused with this road, If the work of this road not accelerated a lot of people may be affected with diseases concerned with the respiratory system. It has been felt for a long time, there seems a great dearth of technical labourers such as carpenters masons in Vanni. Neither a carpenter nor a good mason could be available so easily when it is need. To the infrastructure of the economic growth they are but an essential need. If there would be a technical institute in this area, it would be of greater assistance to give training to the apprentices dealt with there jobs. As far as the development of Kandawalai Division is concerned both the general public pertaining to the area and the respective sources are ought to work hard so far.

சென்றெல் கொண்டு
செல்வம் மலிந்து விளங்க
மானம் உள்ள தமிழனாய்
யாருக்கும் நாம்
மண்டியிடமாட்டோம் என்று
வாழ்ந்தநாளை வாஞ்சையுடன்
எழுதிடவா?

கல்வியில் சிறந்து
கலைகளில் மிகுந்து
சரித்திரம் படைத்திட்ட
நாட்களின் நினைவுகளை
மீட்டு இங்கே எழுதிடவா?

சொந்தங்களுடனே
சொர்க்கமாக வாழ்ந்த நாளை
வருணித்து எழுதிடவா?
இல்லை;
குண்டு மழை பொழிய...
உயிர்கள் குற்றயிராகத் துடிக்க
தேடி வைத்த சொத்துக்கள்

தேடுவா ரற்றுக் கிடக்க
இருப்பிடங்கள் அழிந்து போக
தேம்பித் தேம்பி அழுத நாளை
நினைந் துருகி எழுதவா? இல்லை...
வட்டுவாகல் வரைசெத்த
பிணங்களின் மேல்
சாகப் போகும் பிணங்கள்
நாங்கள் என வருந்தி
கடந்து சென்ற கதையினை- எழுதவா?
இல்லை.

முட் கம்பிவேலிக்குள் முடக்கப்பட்டு
ஒரு நேர சோற்றுக்காய்
மணிக் கணக்கில் எம் உறவுகள்
வரிசையில் காத்து நின்ற வரலாற்றை
எழுதிடவா- எதை எழுத?

இனியும் வேண்டாம் இன்னல்கள் என்று
இருகரம் கூப்பி வேண்டுகின்றேன்
இறைவனிடம் நான்.

(இக்கவிதை கண்டாவளை கலாசார விழாவை முன்னிட்டு இடம்பெற்ற
போட்டியில் கீழ்ப்பிரிவில் முதலாம் இடம்பெற்றது.)

பனை வளமும் அதன் பயன்பாடும்

ஆக்கம்
க. அன்லியா ஜெய்ஸ்ரி
தரம் 07
கீளி/முருகானந்த ம.வி.

பனையினை "கற்பகத் தரு" என்பர் வாழ்வியலுக்கு அவசியமான பல பொருட்களைத் தருவதால் எவ்வாறு அழைக்கின்றனர். இதனைக் "கற்பகம்; பஞ்சம் போக்கி" முதலிய பெயர்களாலும் அழைப்பர் "கால விலாசம்" என அழைக்கப்படும் பனை மரக்காவிய நூல் பனையின் சிறப்பினைக் கூறுகின்றது. "பனை இருந்தாலும் ஆயிரம் இறந்தாலும் ஆயிரம்" எனும் முதுமொழியும் இதன் சிறப்பைக் கூறுகிறது. இத்தகைய பனையின் முக்கியத்துவத்தையும், வளத்தையும் பயன்பாட்டையும் என்னும் உபதலைப்புக்கள் மூலம் விளக்கலாம். (பனை மரம், கலாசாரம், வரலாறு, பரம்பல்).

இலங்கைத் தமிழர்களின் வாழ்க்கை முறையானது பனையோடு இணைந்த பனைமரக் கலாசாரமாகக் கருதப்படுகின்றது. உணவு தொடக்கம் உறைவிடம்வரை பனையின் செல்வாக்கினைக் காணமுடிகின்றது. இலங்கையில் குறிப்பாக வடபகுதித் தமிழர்கள் தமிழ்மொழி சைவம் ஆகியவற்றோடு எவ்வாறு ஒன்றினைந்து வாழ்ந்தார்களோ அது போலப் பனைமரத்துடனும் பிரிக்கமுடியாத கலாசார வாழ்க்கையை மேற்கொண்டனர் பசளை இடாமலும் கிருமி நாசினி பயன்படுத்தாமலும் பெரும்பயன்தரும்மரமாகும்.

போத்துக்கீசரும் ஆங்கிலேயரும் "சீனி மரம்" என்றே பனையை அழைத்தனர். கம்போடியாவில் "சீனிபாம்" என்றே

பனையை அழைத்தனர். தென்கிழக்காசியா நோக்கி வந்த வர்த்தக, அரசியல் மத, வியாபார நோக்கமுடையோர் தென்னிந்திய கலாசாரத்தினை "பனை மரக் கலாசாரம்" எனக்கூறியதாக லியூபெயிட் பதிவு காட்டுகிறது. பனை தனது முழுமையான அமைப்பைப்பெற முளைப்பருவம், கிழங்குப் பருவம், முற்றி கிழங்குப் பருவம், பீலிப்பருவம், வடலிப் பருவம், பூத்துக்காய்க்கும் பருவம், முதலிய ஆறு பருவங்களைக்காண வேண்டும். இலங்கையின் பனையின் சராசரி உயரம் ஐம்பது தொடக்கம் அறுபது அடிகள் வரை காணப்படுகின்றது.

தென்னை மரத்தில் தோன்றும் ஒரே பாளையிலேயே ஆண், பெண் இரு பூக்களும் ஒன்றாகக் காணப்படுகின்றன. ஆனால், பனையில் ஆண்பனை, பெண்பனை என்ற பாகுபாடு இருப்பது விசேட அம்சமாகும். பெண் பனையே நுங்கினையும், பணம் பழத்தையும் தருகின்றது. பணம் பழத்தின் விதையில் இருந்தே இனப்பெருக்கம் நடைபெறுகின்றது. ஆண்பனைப் பூவும், பெண் பனைப் பூவும் காற்றின்மூலம் மகரந்தச் செயற்கையைச் செய்யும்போது தான் பெண் பனையில் காய்கள் காய்ப்பதற்கான ஏற்பாடு நடைபெறுகிறது.

பனை மர வேர் இருபது தொடக்கம் இருபத்தைந்து அடி ஆழம் உடையதால் தாவரப்பரம்பலில் காலநிலைச்சமன் பாட்டி

"வளை ஓசை" நாதம் - 01

னைப் பேணுவதோடு மண் அரிப்பைத் தடுப்பதிலும் அதன் பல்லாயிரம் சிலம்பு வேர்கள் மூலம் பயனளிக்கின்றது.

பனை வளத்தின் பயன்பாடுகளாகப் பலவற்றைக் கூறலாம். அவற்றைப் பின்வரும் அடிப்படையில் குறிப்பிடலாம். உணவுப் பயன்பாடு, உணவுப் பயன்பாட்டினை மூன்று வகையாகப் பிரிக்கலாம்.

சாறு உற்பத்திகளாகக் கள், பதனீர், பனம்பானீ, பனங்கட்டி, சீனி, கற்கண்டு, வைன், வினாகிரி, சாராயம், விஸ்கி முதலியனவும் பலகார வகைகள் உற்பத்தி செய்வதற்கும் பனம் சாறு பயன்படுகிறது.

பனம் பழத்தில் இருந்து நேரடியாக உண்பதோடு பதப்படுத்திய பனங்களி, கோடியல், ஜாம், பனாட்டு, இனிப்பு வகைகள், எசென்ஸ், சோஸ் முதலியவற்றை ஆக்கப் பனம் பழம் பயன்படுகின்றது.

பனங்கிழங்கானது பச்சைக் கிழங்கு அவித்தகிழங்கு ஒடியல், புழுக்கொடியல், ஒடியல்மா, புழுக்கொடியல்மா எனப் பல்வேறு வகையாகப் பனங்கிழங்கு பயன் படுகிறது.

உணவுசாரா பயன்பாடாகப் பனை ஓலை, கால்நடைத் தீவனமாகவும், ஓலைப் பாய், கைப்பணி பொருட்களுக்குத் தேவையான மூலப்பொருளாகவும் பசளையாகவும் பயன்படுகிறது. கங்கு மட்டைவேலி அடைப் பதற்கும் கடினமான தூரிகைகள் உற்பத்தி செய்யவும் பயன்படுகிறது. பனைமரத் தண்டில் இருந்து வீட்டுக் கானவளை, சலாகை, வீட்டுத்தளபாடம், கைவினைப் பொருட்கள் என்பனவும் தயாரிக் கப்படுகின்றது.

(இக்கட்டுரை கண்டாவளை கலாசார விழாவை முன்னிட்டு இடம்பெற்ற போட்டியில் கீழ்ப்பிரிவில் முதலாம் இடம்பெற்றது.)

"வளை ஓலை" நாதம் - 01

ஈர்க்கு வீடு மேய்வதற்கும், வேலி அடைப்பதற்கும், தூரிகை தயாரிக்கவும், கைப்பணிப் பொருட்கள் செய்யவும், அடுக்களையில் திருகனை, வெங்காயக்கூடை, ஓலைப்பாய் போன்றவை தயாரிக்கப்படும்.

பனை தோன்றிய காலத்தைக் கணிப்பிடுவது அரிது என தாவரவியலாளரும் வரலாற்று ஆசிரியரும் கூறுகின்றனர். இந்தியாவில் தோன்றிய பனைமரம் ஆபிரிக்காவிற்கும் ஏனைய தென்கிழக்காசிய நாடுகளிலும் ஏற்பட்ட நிலப்பரப்பில் எதிர்மறையான மணிக்கூட்டு நகர்வினால் சென்று பரவியது.

இவற்றை விட மேலும் பல புதுப் பொருட்கள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளன. பனம் பற்பசை, சம்போ வைத்திய மருந்து வகைகள், போன்றவற்றை குறிப்பிடலாம். அழிந்து வரும் பனை வளத்தைப் பாதுகாக்கச் சட்ட நடவடிக்கை மேற்கொள் ளப்பட்டது. ஆயிரத்துத் தொன் ளாயிரத்து எழுபத்தைந் தாம்ஆண்டு இருபத்து நான்காம் இலக்கச் சட்டம் பனையைப் பாதுகாக்கும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்கின்றன.

தொகுத்து நோக்கும் போது பனை வளம் என்பது தமிழரின் பாரிய பலமாக அமைவதைக் காணமுடிகிறது. பனையின் எதிர்காலத்தில் தமிழரின் எதிர்காலம் தங்கியுள்ளது. பனையின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து வளத்தைப் பெருக்கினால் பயனும் பெருகும், வாழ்வு வளம்பெறும். இன்றைய நவீன யுகத்திற்கு ஏற்ப பனை சார் தொழில் நுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி முன்னேறுவதே காலம் நமக்கு இட்ட கட்டளையாகும்.

தன்அறை ஜன்னல் வழியாக விரக்தியுடன் தனது பார்வையைச் செலுத்தினான். மாலை ஐந்து மணியாகவில்லை. ஆனால் அவன் உள்ளத்தைப் போல வானமும் இருண்டு கிடந்தது. வெளியே வேப்பமரம் இலைகளை உதிர்த்து இலைகள் இன்றி நின்றது. அந்த மரம்போல் தானும் எல்லா வற்றையும் இழந்து தனிமரமாக நிற்பது போன்றதொரு உணர்வு அவனில் ஏற்பட்டது. நினைவலைகள் பின்னோக்கி சுழன்று சென்றது.

கண்ணன் கல்வியில் மிகவும் சிறந்தவன் வறுமைப்பட்ட ஒரு விவசாயக் குடும்பத்தில் மூன்று சகோதரிகளுடன் பிறந்தவன். இலங்கையின் இலவசக்கல்வி காரணமாகவும், புலமைப்பரிசில் பரீட்சையில் சித்தியெய்திய காரணங்களாலும் யாழ்ப்பாணத்தின் சிறந்த பாடசாலை ஒன்றில் பல்கலைக்கழகப் புகுமுகப் பரீட்சைக்குப் படித்துக் கொண்டிருந்தான். படிப்பில் முதல் சகமாணவனாக இருந்த கண்ணன், கல்லூரி அதிபர், ஆசிரியர்களின், மாணவர்களின் அன்புக்கும், ஆதரவுக்கும் உள்ளானான்.

இந்த வேளையில் தோட்ட வேலையில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்த தந்தையாரும் உள்நாட்டுப் போரில் செல்தாக்குதலால் இறந்தார். வறுமைப்பட்ட குடும்பத்தலைவனை இழந்த கண்ணன் குடும்பம் மேலும் கஷ்டங்களை நோக்கியது. கண்ணன் மீது கல்விச் சுமையும், குடும்பச் சுமையும் ஏறிற்று. தோட்டக்காணிகளில் வேலைகளை கவனித்தல், சந்தைக்கு சென்று வருதலுடன் கல்வியிற் கவனம் செலுத்துதல் என்ற பலமுனைச் சுமைகளால் கண்ணன் செய்வது அறியாது தடுமாறி

(இச் சிறுகதை கண்டாவனை கலாசார விழாவை முன்னிட்டு இடம்பெற்ற போட்டியில் கீழ்ப்பிரிவில் முதலாம் இடம்பெற்றது.)

னான். இறுதியில் தாய், சகோதரிகளின் ஆலோசனைப்படி தோட்டக்காணி விற்றுப் பெற்ற பணத்தைப் பயன்படுத்தி வெளிநாட்டு முகவர்கள் மூலம் கனடா வந்து சேர்ந்தான். கல்வியில் பேர் ஆர்வம் இருந்தாலும், கல்விகற்றுப் பெரும் பதவி வகிப்பவர்கள் தாய் நாட்டில் வாழ்க்கைப் பேராட்டம் நடத்தும் நிலையில் உள்ளனர். பத்தாம் வகுப்பு படிக்காத பல இளைஞர்கள் வெளிநாடு சென்று பணம் சம்பாதித்துத் தங்கள் குடும்பங்களை மிகவும் செல்வாக்குடன் வைத்திருக்கின்றார்கள். அவர்களை விடத் திறமைசாலியான தன்னால் வெளிநாடு சென்று நிறைய சம்பாதித்துக் குடும்பப் பொருளாதாரத்தை உயர்த்தவும், சகோதரிகளை நன்கு வாழவைக்க முடியும் என்ற எதிர்பாப்புடன் தான் கனடா வந்து சேர்ந்தான் கண்ணன்.

அவன் எதிர்பார்த்தது போல் எதுவும் அமையவில்லை. முதலில் அவனது அகதி அந்தஸ்துக் கோரிக்கை கிடைப்பது பல வருடங்கள் தாமதித்தது. இதனால் எதிர் பார்த்து வந்தது போல் சட்டப்படி உழைக்கவோ, படிக்கவோ அந்நாட்டில் முடியவில்லை. புதிய சூழ்நிலை, காலநிலை, கலாசாரம் போன்ற காணிகளுடன் ஒன்றிக்க முடியவில்லை. மனமுறிவும் உடல் உபாதையும் ஏற்பட்டன. அவன் நம்பிக்கை தளர்ந்தது, மீண்டும் தாய் நாட்டிற்கே சென்று புதிய தொழில் செய்ய வேண்டும். அதற்கான ஆயத்தம் செய்யவேண்டுமென யோசித்தான். அப்போது பக்கத்து அறையில் வசிப்பவரின் வானொலி யில் சொர்க்கமே ஆனாலும் சொந்த ஊர் போல் வருமா? என்ற பாடல் ஒலி பரப்பாசிக் கொண்டிருந்தது.

வன்னியின் வளங்களும் கலாசாரமும்

செல்வரட்ணம் அபிராமி
தரம் 09A
பரந்தன் இந்து மகாவித்தியாலம்,

காணும் இடமில்லாம் கண்ணுக்கினிய
பச்சை நிறத்திலே பசிய வயல்களும்
சிறிய பல குளங்களும் முடி சூடா மன்னர்களாய்
நம் அவர் விவசாயிகளும்

களிப்பூட்டும் கடலலையில் கால் நனைந்து-நம்
எதிர்கால கனவுகளுக்காய் வலைவிரித்து
மீன் வளத்தின் மீதான மீனவர் தோழர்களும்
கலகலப்பாய் கழிகின்றது வன்னியின் வளப்பயன்பாடு

வறிய மக்கள் என்ற போதும் மனதளவில் ஒன்றுபட்டு
பாதிப்புக்கள் பல வந்த போதும் பகிர்ந்தளித்து மீண்டெழுந்து
நிதமும் தம்மை வருத்தி தூக்கம் தொலைத்து
காலத்தின் வேகத்திற்கேற்ப கருத்துடனே முன்னேறிடுவர்.

பாரத தேசத்தின் பண்பாட்டில் பழக்கப்பட்டு
பாவாடை தாவணியும்-இன்றிங்கே
பல்வேறு ஆடைகளும் "நீயு பசினன்று" வந்த போதும்
மாறவில்லை தமிழரின் பண்பாடு

மனதளவில் அனைவருமே ஒன்றுபட்ட உணர்வுடைய
பரத தேசத்தின் பரந்த மனம் என்ற போதும்
குறுகிய நீளங்களின் குட்டைப்பாவாடைகள் அணி வகுப்பு
இப்போது இவ் வன்னி மண்ணில் இலேசாக தலை நீட்டி
அமைதியான வாழ்விதனை அலைக்கழித்து சென்றிடுமோ?

காலத்தின் கோலமதாய் பாரிய போரின்லே
பல நஷ்டம் என்ற போதும் உயிரிழப்புக்கள் ஏராளம்
எல்லாமே ஏதோவொரு வகையில் மறக்கடிக்க நினைப்பவனாக
இன்றும் எம் மண்ணில் இனிய பொருளாதாரம் மீண்டும் எட்டிப்பார்க்கிறது.

தொழில் நுட்பங்கள் மட்டுமின்றி துறைகள் பல வந்த போதும்
கருத்துடனே அதைப் பயின்று கற்ற மாணவரும் மற்றவரும்
வன்னி மாநிலத்தின் வளங்களையும் வளர்த்திடுத்து
வானளவு புகழும் பரப்பி வையம் போற்ற
வாழ்வேனென்ற நம்பிக்கை; அனைவர் மனதிலும் பதிந்த "விதை."

(இக்கவிதை கண்டாவனை கலாசார விழாவை முன்னிட்டு இடம்பெற்ற
போட்டியில் மத்திய பிரிவில் முதலாம் இடம்பெற்றது.)

"வளை ஒசை" நாதம் - 01

— 91 —

கிராமியப் பொருளாதாரமும், நாட்டின் அபிவிருத்தியில் அதன் பங்கும்

கை. யாழினி
கீளி/தருமபுரம் மகா வித்தியாலயம்.

"கிராமங்களே நாட்டின் உயிர்நாடிகளாகும்" ஏனெனில் நாட்டிற்குத் தேவையான பொருளாதாரத்தையீட்டும் தொழிலாளிகள் கூடுதலாக கிராமப் புறங்களிலேயே வாழ்கின்றார்கள். உழைக்கும் வயதிலுள்ள உழைக்கும் படையினர் சிலநகரப்புறங்களில் கல்வி கற்பதிலும் அலுவலங்களில் பணியாற்றவதிலுமே காலத்தைக் கழிக்கின்றனர். ஆனால், கிராமப் புறங்களில் இவ்வகையினர் கல்வியறிவு குறைந்தவர்களாக காணப்பட்டாலும் சுயதொழில் முயற்சியில் ஈடுபட்டு நாட்டின் பொருளாதாரத்தில் பெருமளவு பங்களிப்பினை வழங்குகின்றனர்.

விவசாயம், மீன்பிடி போன்றன கிராம மக்களின் அத்தியாவசியமான பொருளாதார நடவடிக்கைகளாக விளங்குகின்றன. பரந்த நிலப்பரப்பைக் கொண்ட கிராமப் புறங்களில் முக்கியமான தொழிலாக விவசாயம் விளங்குகின்றது. காலத்துக்குக் காலம் விளைவிக்க கூடிய பயிர்வகைகளை இனங்கண்டு உரிய வகையில் பயிரிட்டு பெருமளவு இலாபத்தைச் சம்பாதிப்பதுடன் நகரப் புறங்களில் வாழும் மக்களினதும் உணவுத் தேவைகளை நிறைவுசெய்கின்றனர். இலங்கையை எடுத்துக் கொண்டால் தற்காலத்தில் வடபகுதி கிராமங்களிலிருந்து நெல், வெங்காயம் போன்றன நகரப் புறங்களுக்கு எடுத்துச் செல்வதைக் குறிப்பிடலாம். இதனால் வெளிநாடுகளிலிருந்து அரிசி இறக்குமதிக்குச் செலவிடுகின்ற பெருமளவு அந்நியசெலாவணி மீதப்படுத்தப்படுகின்றது.

கிராமங்களில் காய்கறிகள், பழவகைகள், தானியங்கள் போன்றன பயிரிடப் படுவதால் உணவுத் தேவையில் தன்னிறைவடைந்து வருகின்றது. இது நாட்டின் பொருளாதாரத்தில் பெருமளவு அபிவிருத்தியினை ஏற்படுத்திக் கொடுத்துள்ளது. அது மட்டுமின்றி உடனுக்குடன் சத்தான உணவுக்களினை உட்கொள்வதால் நோயற்ற வாழ்க்கையினை வாழ முடிகின்றது. மருத்துவ சேவைக்காக செலவழிக்கப்படும் பணம் மீதப்படுத்தப்படுகின்றது. பொருளாதார வளமானது உயர்வடைகின்றது.

அடுத்து கிராமங்களில் செல்வாக்குப் பெற்ற தொழிலாக கடற்தொழில் காணப்படுகின்றது. இவர்கள் சாதாரணமான மீன்பிடி வள்ளங்களையும், வலைகளையும் பயன்படுத்தி தமது தொழிலை முன்னெடுத்துச் செல்கின்றபோதும் நாட்டின் பொருளாதாரத்திற்கு கணிசமான பங்களிப்பினை ஆற்றி வருகின்றனர். மீன், இறால், நண்டு, கணவாய் முதலியவற்றினால் கிராமங்களிலும், நகரங்களிலும் மீன் உணவுத் தேவையை நிறைவு செய்கின்றனர். அது மட்டுமின்றி கடலட்டை, சிங்கறால், மாசி போன்றவற்றை வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பியும் நாட்டின் பொருளாதார நிலையைப் பலப்படுத்துகின்றனர்.

தும்புக் கைத்தொழில், மட்பாண்டக் கைத் தொழில் போன்றவற்றிலும் கூட கூடுதலாக கிராமப்புற மக்கள் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். நவீன கருவிகளையும், தொழில்

நுட்ப அறிவினையும் கொண்டு இவை மேற்கொள்ளப்படாததால் பெருமளவிற்கு விருத்தி செய்யப்படாவிட்டாலும் கிராமங்களின் தேவையை நிறைவு செய்கின்றன. கூடுதலான புந்தரைகளையுடைய கிராமப் புறங்களில் ஆடு, மாடு போன்ற கால்நடைகளை வளர்ப்போர் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றனர். கால்நடைகளே இல்லாத வீடுகளே இல்லை என்ற அளவிற்கு கிராமப்புறங்களில் கால்நடை வளர்ப்பு மிகஅதிகமாக இடம் பெறுகின்றது. இதனால் பால், தயிர், வெண்ணெய் போன்றவையும் இறைச்சி வகைகளையும்கூட இவர்கள் பெற்றுக் கொள்கின்றனர். தம்மையறியாமலே நாட்டின் பொருளாதாரத்திற்கு கிராமப்புற மக்கள் பலம் சேர்த்து வருகின்றனர்.

கோழி வளர்ப்பு கிராமப்புறங்களில் கூடுதலாகப் பெண்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. இது முட்டை, இறைச்சி போன்றவற்றை அவர்களுடைய உணவுத் தேவைக்கு பயன்படுத்த ஆதாரமாக விளங்குகின்றது. பண்டமாற்றும் முறையிலும் சில்லறை வியாபாரம் மூலமும் வீட்டில்

(இக் கட்டுரை கண்டாவளை கலாசார விழாவை முன்னிட்டு இடம்பெற்ற போட்டியில் மத்திய பிரிவில் முதலாம் இடம்பெற்றது.)

இருந்து கொண்டே களைப்புத் தெரியாமல் பொருளாதாரத்தை வளப்படுத்தி வருகின்றனர்.

காடுகளில் தேன் எடுத்து தேனைப் பெற்றுக் கொண்ட கிராமிய மக்கள் இன்று தேனி வளர்ப்புத்துறையிலும் ஈடுபாடு காட்டி வருகின்றனர். இதனால் கிராமிய பொருளாதாரம் வலுவடைகின்றது. நகரங்கள் தமது அன்றாட உணவுத் தேவையை நிறைவு செய்வதற்குக்கூட கிராமங்களை எதிர்நோக்க வேண்டியுள்ளது. தொழிலாளர்கள் வியர்வை நிலத்தில் சிந்தி உழைக்கின்ற பொருளாதாரமே நாட்டின் பொருளாதாரத்தில் உயரிய இடத்தைப் பெற்றுள்ளது.

பசுமையின் இருப்பிடமாக விளங்குகின்ற கிராமப் பகுதி விவசாயம், மீன்பிடி, கால்நடைவளர்ப்பு, பன்னவேலை, தும்புக் கைத்தொழில் போன்ற இன்னோரன்ன கிராமியக் கைத்தொழில்களினூடாக நாட்டின் அபிவிருத்தியில் பெரும் பங்காற்றி வருகின்றன.

◇ வெற்றி என்பது அமைதியான மனத்திலிருந்து துளிர் விடுவது. சூடான

இரும்பை வெட்டி வளைக்கக்கூடிய குளிரான இரும்பே அமைதி.

◇ அதிக விடயங்களை நீங்கள் ஊக்க முனையும் போது, உங்கள் அக

அமைதி அகன்று போகிறது.

தொலைந்து போன துன்பங்கள்

(சிறுகதை)

ப.டினுஜா

கீளி/ முருகானந்த மகாவித்தியாலயம்.

அன்று முரசுமோட்டை கிராமமே பரபரப்பாகத்தான் காணப்பட்டது என்று கூறவேண்டும். அந்த ஊர் பொதுநோக்கு மண்டபம் மேடையிடப்பட்டு அலங்கரிக்கப் பட்டிருந்தது. மாலை களுடனும் பரபரத்த முகங்களுடனும் அந்த ஊர் கிராம சேவகர் உட்பட பலரும் பரபரப்பாக காணப்பட்டனர். அப்பொழுதுதான் அந்த மக்களிடையே ஒரு சலசலப்பு தோன்றியது. யார் இங்கு வரப்போயினம்? என்ற கேள்வி எழுந்தது. உடனே விடையும் வந்தது சிவாவாம், அடகூலிவேலை செய்து கொண்டிருந்த சிவராகவன், அடஅந்த அனாதை பெடியனா? இப்படி பல கேள்விகள். உண்மைதான் யுத்தம் என்பது யாரைத்தான் விட்டு வைத்தது?

மூன்று வருடங்கள் முன்னோக்கிப் பார்த்தால் யுத்தத்தின் கோரபிடிகளிற்குள் சிக்கி எல்லோருமே இடம்பெயர்ந்து கொண்டிருந்தனர். சிவாவின் குடும்பம் மட்டும் என்ன விதிவிலக்கா? ஊரோடு ஒத்துதானே. விசுவமடு, மூங்கிலாறு, புதுக் குடியிருப்பு, முள்ளிவாய்க்கால் என போய் கொண்டே இருந்தார்கள். காலை விடிந்தது எங்கிருந்தோ கூவிக்கொண்டு வந்த எறிகணை ஒன்று வீழ்ந்து வெடித்து அவனின் தந்தையின் உயிரை காவு கொண்டது. கண்மூடி திறக்கும் ஒரு நொடிப்பொழுதில் அந்த கோரச்சம்பவம் நடந்தேறியது. அன்றிலிருந்து தனது தாயையும் இரண்டு தம்பிமார் களையும் எப்படியாவது காப்பாற்ற வேண்டியது. தன் பொறுப்பென்று நினைத்துக் கொண்டான் சிவா. அந்த பதினாறு வயதிலேயே

குடும்பப்பொறுப்பு அவனில் சுமத்தப் பட்டது.

நாட்கள் சென்றன முழுப் பிரதேசங்களும் இராணுவத்தினரால் கைப்பற்றப் பட்டதும் அனைவரும் நலன்புரி நிலையங்களில் கொண்டுபோய் விடப்பட்டிருந்தார்கள். அப்படியே கஸ்ரப்பட்டு படித்த சிவா தனது சாதாரணதர பரீட்சையை அந்த இராமநாதன் நலன்புரி நிலையத்திலேயே எழுதினான். பெறு பேறுகள் வெளியாகும் என காத்திருந்த வேளையில் எல்லோரையும் மீளக் குடியமர்த்துவதாக அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது. இந்த அவலம் இத்தோடு போதும், சொந்த ஊர்ல போயிருந்து ஒரு வேளை கஞ்சி நின்மதியா குடிக்கலாம்" என்று சிவாவின் அம்மாவும் சந்தோசப்பட்டார். குறிப்பிட்ட ஒரு நாள் அந்த இராம நாதனிலிருந்து எல்லோரும் ஏற்றப்பட்டார்கள் சிவாவின் குடும்பமும் ஒரு பஸ்ஸில் ஏறியது.

பஸ்ஸிற்குள் உறங்கிய சிவா கண் முழித்து பார்த்த போது முரசுமோட்டையில் பஸ் நின்று கொண்டிருந்தது. பதிவுகள் முடிந்தபின் தனது வீட்டை நோக்கி ஓடிய சிவாவிற்கு ஓ... வென கதறி அழவேண்டும் போலிருந்தது. கஸ்ரப்பட்டு அப்பா கட்டிய சிறிய வீடு; அது இடிந்து போய்விருந்தது. அதைப்பார்த்த சிவாவின் தாய் இடிந்து போய் உட்கார்ந்தாள். சிவா ஒருவாறாக அதை யெல்லாம் தனது தம்பிமார்களின் உதவியுடன் துப்பரவாக்கி தற்போள் கட்டினான். அப்பொழுதுதான் அந்த செய்தி அவனுக்கு எட்டியது. அவன் க.பொ.த (சா/த)

பரீட்சையில் ஒன்பது A பெற்று சித்தியடைந்திருந்தான் என்பது. தனது ஊரிலேயே மேற்படிப்பை தொடர்ந்த சிவா காலையில் பாடசாலைக்கு செல்வதும் பின்பு பாடசாலையால் வந்து கூலி வேலைக்கு செல்வதுமாக இருந்தான்.

அவ்வூரில் உள்ள எத்தனையோ பேரிடம் உதவிகள் கேட்டான். அனாதை உனக்கேன் படிப்பு? என்றவர்கள்தான் அதிகம். இவன் கெட்ட கேட்டில் தன்ர தம்பி தங்கச்சியாக்களையும் படிப்பிக்கப் போறானாம் என்றார்கள் சிலர். நாளிற்கு நாள் அவனுடைய படிப்பு குறைந்து கொண்டே சென்றது. இப்படியிருக்கையில் அவனுடைய வாழ்விற்கு ஒளியேற்றியவர் தான் சிவதம்பி ஆசிரியர். அவருடைய ஆலோசனையின்படி இரண்டு தம்பிகளையும் விடுதியில் சேர்த்தான். அது ஒரு வெளிநாட்டு நிறுவனம் நடாத்திய விடுதி. தனது தங்கையை பெண்கள் கல்லூரி விடுதியில் சேர்த்தான். தானும் தனது

தம்பிகளுடன் சென்று விடுதியில் நின்று படிப்பை தொடர்ந்தான்.

உயர்தரப் பரீட்சையில் சித்தியடைந்த அவன் பல்கலைக்கழக பட்ட தாரியாகி வெளியேறினான். மூன்று ஆண்டுகள் உருண்டோடின. அவன் இன்று ஒரு தொழிலதிபர். பெரிய வீடு, கார் எல்லா வற்றுடனும் காணப்பட்டாலும் அவன் தனது பழைய நிலையினை மறக்க வில்லை. தன்னைப் போல் யாரெல்லாம் இருக்கின்றார்கள் என தேடிப்பிடித்து அவர்களிற்கு உதவி செய்வதே தன்பணி எனக் கருதினான். அப்படித்தான் இன்றும் அவ்வூரில் உள்ள 100 மாணவர்களிற்கு இலவசமாக சைக்கிள் கொடுப்பதற்காக இங்கு வருகின்றான். அதற்குத்தான் இவ்வளவு ஏற்பாடுகளும். அந்த கார் வந்துநின்றது. சிவா இறங்கினான். அன்று உனக்கேன் படிப்பு எனக்கேட்டு வெளியே தள்ளிய அத்தனை கரங்களும் அவனிற்காய் கைதட்டின. மாலையிட்டன.

- முற்றும் -

(இச்சிறுகதை கண்டாவனை கலாசார விழாவை முன்னிட்டு இடம்பெற்ற போட்டியில் மத்திய பிரிவில் முதலாம் இடம்பெற்றது.)

மரணத்தின் பிடியில் கருவறைக் குழந்தை

ம. கஸ்தூரி

தரம் - 13

கிளி/ முருகானந்த மகா வித்தியாலயம்.

புதுமைப் பெண்ணாய் பிறப்பெடுத்து
தரணியிலே தலை நிமிர்ந்து
சாதனை நிலைநாட்டு- என
உரிமைக்குரல் கொடுத்த பாரதி
இன்று இருந்திருந்தால்
பாரத தேச மெங்கும்
ஆறாய் பெருக்கெடுத்தோட
இரத்தக் கண்ணீர்
வடித்திருப்பார்...
பெண்களின் புதுமைக்
கலம்பகம் கண்டு.....!

அவமானம் அவமானம்!
தந்தை யார் என்று தெரியாது;
காரணமும் புரியாது,
சத்தையில் விற்பனையாகும்
வியாபாரப் பொருளாக.....
மாது இவளின் கற்பு;
ஏல விற்பனையாக
இன்றைய யுகத்தில்.....!

பாவம் கருவறைக் குழந்தை
தன் உலகம் காணாமுன்னே
கருவுறைக்குள் கரைகின்றது.
இன்னும் சில அடுப்பங்கரைக்குக் கீழ்
தெருவிலே கிடக்கும்
குப்பைக் கூடைக்குள்ளும்.....?
தாய் சுமக்கும் குழந்தையை
பரிதாபத்துடன் அவணக்கும் தாய் மண்!

துணில் சாய்ந்தபடி கண்ணீர் விட்டுக் கொண்டிருந்த ராதாவை "அம்மா" என்ற குரல் சுயநினைவுக்கு அழைத்தது.

"அம்மா நாளைக்கு எங்கட பள்ளிக் கூடத்தில் சுற்றுலா போறாங்க நானும் போகட்டே அம்மா நூறு ரூபா காசு கொண்டு போனா நாளைக்குக் கூட்டிக் கொண்டு போ வினமாம்" எனத் தாயின் நிலமையை அறிந்து கேட்க மனமன்றி, விடாது சொல்லி முடித்தான் பாலன்.

வீடு வீடாகச் சென்று மாவிடித்துப் பிழைப்பு நடாத்தும் ராதா, தனது ஏழ்மை நிலையைப் பாலனுக்குக் காட்ட விரும்பாது பிள்ளைக்கு என்ன பதில் சொல்வது என்று தெரியாது தவித்தாள்.

"நீ போய் விளையாடு ராசா! நாளைக்குப் பாப்பம்!" இன்றைய பிரச்சினைக்கு முற்றுப் புள்ளி வைக்கும் ஏழ்மையின் குரல் அதில் தொனித்தது. தாயின் பதிலில் நம்பிக்கை வைத்துச் சென்று விட்டான் பாலன். நாளைக்கு என்பதும் பின்பு என்பதும் இல்லை என்பதற்குச் சமன் என்பதை அந்தப் பிஞ்சு உள்ளம் அறியவில்லை. பாலன் செல்வதைப் பார்த்திருந்த ராதாவிற்கு பழைய ஞாபகங்கள் துளிர்விட்டன.

எவ்வளவு சந்தோசமாக அவர் மில்லுக்குப் போய் உழைத்துப்போட மூன்று பிள்ளைகளுடன் குடும்பம் நடத்திய நாட்கள் அன்றைய இடப்பெயர்வின் பின் அல்லல் பல பட்டாலும் ஏழ்மையை அறியவில்லை. மகிழ்ச்சியாக வாழ்ந்து வந்த குடும்பத்திற்கு அன்று பேரிடியாக பொக்கணை பள்ளிக்

கூடத்தில் இடம் பெயர்ந்த மக்களுக்காகக் கொடுத்த அரிசி, மா வாங்கச் சென்ற சுந்தரமும் மகன் வேலனும் போனது போனது தான் பிறகு, திரும்பிவரவேயில்லை. பொக்கணை மண்ணில் குண்டு வீச்சில் மடிந்தார்களோ அல்லது எங்கு சென்றார்கள் தெரிய வில்லை. ராதா தான் என்ன செய்வாள்? இடம் பெயர்ந்து முகாமில் இருந்து தனது சொந்தஇடமான முரசுமோட்டைக் கிராமத்திற்கு வந்து பிள்ளைகள் இரண்டையும் காப்பாற்றுவதற்காகவும் பிள்ளைகளுக்குக் கஷ்டம் தெரியக் கூடாது என்பதற்காகவும் வீடுவீடாகச் சென்று மாவிடித்துப் பிள்ளைகளைக் காப்பாற்றி வந்தாள். இந்நிலையில் தன் விதவை நிலையைக் கண்டு மற்றவர்கள் பழிதுற்றக் கூடாது என்பதிலும் உறுதியாக இருந்தாள். ராதா பாலன் கேட்கும் நூறு ரூபாவிற்கு அவள் எங்கே போவாள்? முற்றத்தில் உள்ள மரத்தில் இருந்த காகத்தின் ஒலி கேட்டுச் சுயநினைவிற்கு வந்தவள் சேலைத் தலைப் பால் கண்ணீரைத் துடைத்த படி வீட்டு வேலைகளைக் கவனிக்கச் சென்றாள்.

விளையாடச் சென்ற பாலனுக்கு மனம் ஏனோ குறுகுறுத்தது. சரியாக விளையாடப் பிடிக்காமல் மரத்தடியில் உட்கார்ந்தான். அவனது தங்கை என்ன செய்வாள். பால் மணம் மாறாத பிஞ்சுகள் தம் கவலை தெரியாது மற்றய நண்பர்களுடன் விளையாடிக் கொண்டிருந்தாள். அப்போது பாலனின் வகுப்பு நண்பன் குமார் அந்த வழியால் வந்தவன் பாலனைக் கண்டு அவனருகில் வந்தான்.

கொடுமையிலும் கொடுமை
கலாசாரத்தின் சீர் கேடு!
பெண் இனத்திற்கு சாபத்தீ!
பருவம் எய்யாத பாவை
பெண்களைக் கூட - காமப்பசி கொண்டு
காமம் தீர்ப்பதற்கு
பாலியல் வல்லுறவில்
இத்தனை கொடுமையினால் - பாவம்!

பத்துவயதுப் பாலகி கூட
பள்ளிப்பையுடன் பள்ளியில் கால்பதிக்கும்
இளவயதிலே கிளினிக் கொப்பியுடன்
கிளினிக் வாசலில்.....?
இத்தனைக்கும் ஒப்பந்தமாய்- மர்ம மனிதனாம்
மக்களின் மத்தியில் கலக்கம்
பெண்களின் வாழ்வில் ஏக்கம்.

இத்தனையும் தகர்த்து
தெய்வப் பெண்ணாய் - பிறப்பெடுத்து
சாதனை படைப்போம்
புதுமைப் பெண்ணாக....!

(இக் கவிதை கண்டாவளை கலாசார விழாவை முன்னிட்டு இடம்பெற்ற
போட்டியில் மேற்பிரிவில் முதலாம் இடம்பெற்றது.)

டேய் பாலா! என்ன யோசனை நாளைக்குச் சுற்றுலாவுக்கு வரேலையாடா ஓமடா நாளைக்கு போகப் பணம் பார்த்துத் தாறன் எண்டுறா, நான் ஆனா சுற்றுலாவுக்கு வரேலையாடா. அம்மா இந்த நிலையிலிருக்கும் போது எனக் கென்னடா சுற்றுலா!"..... என்றவன் பீறிட்டுக் கொண்டு வந்த அழுகையை அடக்க முடியாது ஒவெனக்கதறி அழுதுவிட்டான். குமாருக்கு என்ன செய்வ தென்றே புரியவில்லை. அவனும் என்ன செய்வது பாலாவைவிட சுற்று வசதி கொண் டவன். அவனாலும் என்ன செய்ய முடியும். "டேய்பாலா! எனக்கு ஒரு யோசனை வருகுது இப்ப பாதை திறந்து யாரும் எங்கும் போய் வரலாம். நாங்கள் இரண்டு பேரும் வெளியூ ருக்குச் சென்று ஒரு வருடம் எங்கையாவது கஸ்ரப்பட்டு வேலை செய்தாவது கொஞ்சப் பணம் திரட்டுவோமாடா எங்கட A/L சோத னையை மெடிக்கல் அனுப்பிவிட்டு ஒரு வருடம் பிந்தி எடுப்பம்.

பாலனுக்கு A/L பரீட்சையைப் பிற்போடுவது என்பது தர்மசங்கடமாக இருந்தது. கண்ணீரும் செந்நீரும் சிந்த உலக்கை பற்றி மா இடிக்கும் அவன் தாயின் காட்சி அவன் கண்ணில் நிழலாடியது. அண்ணா படித்து முடித்து வேலைக்கும் போனால் தாம் சந்தோஷமாக வாழலாம் என ஏங்கித் தவிக்கும் தங்கை அவன் மனங்களில் வந்து போயின. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாகத் தன் நண்பனுக்காக தன் பரீட்சையையே பிற்போ டும் குமாரின் தியாக உள்ளம் அவன் நெஞ்சை உருக்கியது. எதுவாக இருந்தாலும் என்ன நடந்தாலும் அவன் குடும்பத்தைப் பொறுப் பேற்க வேண்டிய கடமை அவனுக்கு உண்டு. அதை அவன் அறிவான். குமாரின் எண்ணத் திற்குப் பாலன் இசைந்தான், இருவரும் கொழும்பில் உள்ள ஓர் கம்பனியில் வேலை பார்ப்தற்காகச் சென்றனர்.

முற்றும்.

(இச் சிறுகதை கண்டாவளை கலாசார விழாவை முன்னிட்டு இடம்பெற்ற போட்டியில் மேற்பிரிவில் முதலாம் இடம்பெற்றது.)

"வளை ஓசை" நாடம் - 01

ஒரு வருஷம் கடந்தோடியது. காலச் சக்கரங்களும் சுழண்டு ஓடியதே அவர்களுக் குத் தெரியவில்லை. எவற்றை அறியும் அப்பிஞ்சு மனங்கள் ஒரு வருஷங்களின் பின் ஒரு தொகைப் பணத்தைத் திரட்டிக் கொண்டு இருவரும் புகைவண்டியில் ஏறுவதற்காகப் புகையிரத நிலையத்திற்கு வந்தார்கள். வீதியை வெல்ல யாரால் முடியும்? குமார் முன்னால்வந்த புகைவண்டியில் மோதுண்டு அவன் கண்முன்னாலேயே துடிதுடித்து இறந்து போனான். பாலானல் என்ன செய்ய முடியும்? கதறி அழுதான். அவன் குடும்பம் துன்பக் கடலில் தத்தளித்தது. பாலன் முரசு மோட்டைக் கிராமத்தை வந்தடைந்தான். தான் சம்பாதித்த பணத்தைக்கொண்டு தனது படிப்பைக் கிளி/முருகானந்த மகா வித்தியால யத்தின் தன் நண்பனின் நினைவுடனேயே கற்றுக் குடும்பத்தையும் பார்த்து வந்தான். A/L பரீட்சையும் நெருங்கின. பரீட்சையை எழுதி னான். தங்கை வளர்ந்து 10ஆம் தரம் கற்று வந்தாள். நான்கு மாதங்களின் பின்பெறு பேறும் அவன் கையை எட்டியது. அவனால் நம்பமுடியவில்லை. பொறியில் துறையில் அவன் மொறட்டுவ பல்கலைக்கழகத்திற்கு முதல் நிலையில் சித்தியெய்தி இருந்தான். பாலனுக்கு அவன் நண்பன் குமாரின் நினைவு அவன் மனதில் அலைமோதின. அப்போது பாலனின் புது நம்பிக்கை துளிர்விட்டது. அவனின் மேற்படிப்பிற்குப் பிரதேசபை, கிராம சேவையாளர் அலுவலகம், யுனிசெவ் போன்ற நிறுவனங்கள் உதவமுன் வந்தன. அவன் பாதங்கள் விடிவிற்காக நடக்கத் தொடங்கின

அவனது குடும்பத்தில் மங்கிய ஒளி விளக்கு பிரகாசம் விட்டு எரியத் தொடங் கியது.

சுட்டெரிக்கும் சில கணங்கள்

திருமதி ஆ. சாந்திகிருஷ்ணா,
தருமபுரம்.

சுழல் கின்ற உலகத்தில்
சுழலுகின்ற மனிதர்களின்
சுயங்கள் சிற்சில
சுட்டெரிக்கப்பட்டு விட்டதை
உணர்ந்தும் நாமே
உறங்கியே கிடக்கின்றோம்.

சமயம் வந்தால்
இமயமும் எம் காலடியில்
இறைவன் நாடினால்
நாம் புரளலாம் கோடிகளில்
எண்ணும் சிற்சில பேர்.

தஞ்ச மென்று நாடியே
தரணியில் இறைவனை
தளராத வணங்கினால்
தரித்திரம் குடிகொள்ளும்
என்றே எண்ணும் சில பேர்.

இவ்விரு பிரிவினரும்
பிடித்திழுத்த கயிற்றை
ஒருங்கிணைத்து ஒரு பிரிவாய்
மாற்றியமைக்க முடிந்தாலும்
முடியாமல் தவிக்குது
எங்களிலோர் குரல்.

பொய்மையும் புறமும் நம்மை விட்டு
ஏழுகடல் தாண்டட்டும்
பொறாமை, புழுக்கம் இன்னும் அவதூறு
இன்னும் ஏழுவானம் தாண்டட்டும்
அதனாலே முன்னேகும் ஓர்நாளில் நம்நாடு.

ஒரே நாடு ஒரே தேசம்
 ஒரே தாய் மக்கள்
 எம்மதமும் சம்மதம்
 எம்மொழியும் எங்கள் மொழி
 இதுவே வெறும் வாய் வார்த்தையல்ல
 நிமிர்ந்து நிற்கும் நம் தேசியக் கொடியிலும் தான்.

போராட்டம் சூழ்ந்த நம் வாழ்வில்
 பூந்தோட்டங்களே மலரட்டும்
 வெற்றிகள் என்றும் நம் வாழ்வில்
 புதுமையாக ஆளட்டும்.

ஒவ்வொரு சிரிப்பிலும்
 ஒரு சில மில்லிமீற்றர்-எம்
 உயிர் நீளக் கூடும்.
 சந்தோசமே எம் வாழ்வில் ஓர் நாள்
 சாதனை படைக்கக் கூடுமே.

(இக்கவிதை சுண்டாவனை கலாசார விழாவை முன்னிட்டு இடம்பெற்ற
 போட்டியில் திறந்தபிரிவில் முதலாம் இடம்பெற்றது.)

வாழ்வு தந்த பூமி

திருமதி ஜயிலா பார்த்தீபன்,
தருமபுரம்.

அதிகாலைக் குளிர் காற்று சில்லென்று வீசியது. பறவைகளின் கீச்சிடல் ஒலி மென்மையாய் ஒலித்தது. அவ்வேளைக்கான நிகழ்வுகள் ஒவ்வொன்றாய் நிகழ்ந்தன. இடைவிடாது சேவல் மாறி மாறிக் கூவியது. நகாதம்பிரான் ஆலயமணி ஒங்கி ஒலித்தது. மெல்லக் கண்களைத் திறந்தார் சிவப்பிராசத் தார். அருகில் துயின்ற மனைவியைத் தட்டி எழுப்பியபடி தானும் எழுந்து கொண்டார்.

கிணற்றடிக்கு விரைந்து சென்று கைகால்களைக் கழுவிவிட்டு வந்தார். அதிகாலைப் பொழுதில் படலை திறந்து வீதியில் சற்று நேரம் உலாவிவிட்டு வருவது அவரது வழமை. அன்றும் அவ்வாறு வீதிவரை சென்று திரும்பும்போதுதான் வீதியின் ஓரமாய் சாய்ந்து கிடந்த வெள்ளச்சி யைக் கண்டார். வெள்ளச்சி என்பது அவரது பசுமாடு. அவரைக் கண்டதும் மெல்லத் தலையைத் தாக்கி "ம் ஆ..ஆ.." என்று அலறியது. பதற்றத்துடன் அருகில் சென்ற சிவப் பிரகாசத்தார்மென்மையாய் அதன் மேனியைத் தடவியபடி "என்ன?" என்றார். முகத்தை அவரது கால்களில் உரசியபடி புரியாத மொழியில் ஏதோ பேசியது வெள்ளச்சி.

தன் உடம்பின் ஏதோ ஒரு பாகம் வலிப்பதைத்தான் அது அவ்விதம் கூறுகின்ற தென்பதை அவர்புரிந்து கொண்டார். முற்றாக இருள் தொலையாத அந்தப் பொழுதில் எதுவுமே தெரியவில்லை அவருக்கு. இஞ்சேப்பா... கனகம், டோச்லைற்றைக்

கொண்டுவா..., சத்த மிட்டார் சிவப்பிரகாசத் தார். வீதியென்றும் பாராது சப்பாணிகொட்டி அமர்ந்து அதன் முகத்தைத் தூக்கித் தனது மடியில் வைத்துக் கொண்டார்.

'என்னப்பா...என்ன? ஏன் கத்துறியன்? எனப் படபடத்தபடி ஓடி வந்த அவரது மனைவி, அன்று முழுக்க வீடுவராத வெள்ளச்சி வீதியில் படுத்திருப்பதைக் கண்டதும் கலக்க மடைந்தார். இருவருமாக டோச்லைற்றை அடித்துப் பார்த்த போதுதான், யாரோ போட்ட தடக் கயிற்றிலிருந்து வெள்ளச்சி தப்பி ஓடி வந்திருப்பது தெரிந்தது. அதன் பின்னங்கால்களில் காயங்களும் காலில் வலியும் ஏற்பட்டிருந்தது. அதனைக் கண்ட தும் அவரால் கோபத்தைக் அடக்க முடிய வில்லை. 'மனுசரே உவங்கள், மனுசனாப் பிறந்தவன் உப்பிடிச் செய்வானோ, பசு மாட்டுக்குத் தடம் போட்டிருக்கிறார்கள், காலம் எப்படி முடியப் போகுதோ? "என இரைந்து கூறினார்." "சரி ..இப்ப நீங்கள் சத்தம் போட்டு என்ன நடக்கப் போகுது? முதல்ல வெள்ளச்சியை மெதுவா வீட்டை கொண்டு போற அலுவலைப் பார்ப்பம்" என மனைவி கூறிய சமாதானத்தை ஏற்றவராய், வெள்ளச்சியை பெரும் பிரயத்தனப்பட்டு எழுப்பி, மெல்ல மெல்ல வீட்டிற்குக் கூட்டி வந்தனர். 'மினக்கெடாம கொஞ்சம் சுடுதண்ணி வையப்பா, ஒத்தடம் குடுக்க வேணும் எனக்கறிவிட்டு அதன் அருகில் சென்று அமர்ந்து கொண்டார்.

அவசர அவசரமாக தண்ணீரைக் கொதிக்க வைத்துக் கொண்டு வந்த மனை வியை மெச்சுதலான ஒரு பார்வை பார்த்து விட்டு வெள்ளச்சியின் பின்னங்கால்களைக் கட்டியபடி ஒத்தடம் கொடுக்கத் தொடங்கினார். 'இன்று முழுவதும் அவரது பொழுது வெள்ளச்சியுடன்தான் கழியும்' என மனதிலே எண்ணியபடி அடுக்களைக்குள் விரைந்தார் அவரது மனைவி.

சூரியன் தனது வெப்பக்கதிர்களை எட்டுத்திக்கும் பாச்சியபடி புறப்பட, பொழுது புலர்ந்தது. வெள்ளச்சிக்கான சகல சைத்தியோபசாரங்களையும் முடித்துக் கொண்டு வெளியே வந்த சிவப்பிரகாசத்தார் மனைவி கொடுத்த பசுப்பால் கலந்த தேனீரை மடமட வென்று குடித்து விட்டுப் புறப்பட்டார்.

வயல் வரம்புகளினூடே நடத்த அவருக்கு, உடலும் மனமும் சூளிர்ச்சியடைவது போல இருந்தது. பச்சைப் பசேலென்று செழித்துநின்ற சின்னஞ்சிறிய பயிர்கள் தலை அசைத்து வரவேற்பது போல இருந்தது. மனிதரிடம் காட்டும் அன்பு சிலவேளை பொய்த்துப் போவதுண்டு, பயிர்களிடமும் பிராணிகளிடமும் காட்டுகின்ற அன்பானது இரட்டிப்பாக எம்மை வந்தடையும் என எண்ணிக் கொண்டார். மெல்ல நடந்து சென்ற அவரது எண்ணங்கள் கடந்த காலத்தை நோக்கிச் சென்றது.

யாழ்ப்பாணத்தின் தென்மராட்சிப் பகுதியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட அவருக்கு விவசாயமே தொழிலாக இருந்தது. தந்தையின் வழிவந்த இத் தொழில் அவர் மீதும் திணிக்கப்பட்டது. குடும்ப வறுமை

காரணமாக பாடசாலைக் கல்வி எட்டாக் கனியானது. வாலிபம் தாண்டி, திருமண வயதை அடைந்த போது, பெற்றோர் விருப்ப முடன் கனகம்மாவைத் திருமணம் செய்து கொண்டார். குடும்பம் பெருகியது. அடுத்தடுத்து நான்கு பிள்ளைகள், வறுமை அவரை, விரும்பிய வண்ணம் ஆட்டியது. செய்ய வழியேதும் தெரியாது அவர் தவித்தபோது தான் நண்பர் ஒருவர் மூலம் கிளிநொச்சியிலுள்ள புனியம்பொக்கணைக் கிராமத்தில் குடியேறும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. நெற்செய்கை, மரக்கறிப்பயிர், கால்நடை வளர்ப்பு என எல்லாவகை தொழில்களும் செய்தார், அத்தொழில்களில் முழுமூச்சுடன் ஈடுபட்டு வெற்றியீட்டினார். கொடியவறுமையைத் தூரவிரட்டி, தான்கற்க முடியாது போன கல்வியை பிள்ளைகள் கற்க வேண்டும். என்பதில் உறுதியாக இருந்தார். அவரது எல்லா முயற்சிகளுக்கும் துணையாக நின்று தவியது மனைவி கனகம்மா தான். அவர், 'என்ன? என்றால் எண்ணையாக நிற்பான்' அவரது மனைவி.

அவரது விருப்பப்படி பிள்ளைகள் நன்றாகக் கல்வி கற்றனர். பெண்பிள்ளைகள் இருவரும் வைத்திய மேற்படிப்புக்காக வெளிநாடு சென்றிருந்தனர். மூன்றாவது மகன் அவரது விருப்பப்படி விவசாயத்துறையில் சிறப்புற தேர்ச்சி பெற்று விவசாயத் திணைக் களத்தில் மேலதிகாரியாக இருந்தார். கடைசி மகன் பல்கலைக்கழகத்தில் பொறியியல்பீட மாணவனாக இருந்தான். பிள்ளைகள் நால்வரும் அவர் மீது அளவு கடந்த அன்பும் மதிப்பும் கொண்டிருந்தனர், அதை எண்ணிய போது அவரது மனம் புழங்காகிடம் அடைந்தது.

எண்ணங்களினூடே அவர் வயல்
வரம்புகள் அனைத்தையும் வலம் வந்து
விட்டிருந்தார். இந்தக் கிராமமே மதிப்புடன்
நோக்குமளவிற்கு செல்வச் செழிப்புடன்
வாழும் அவரை, இந்நிலைக்கு ஆளாக்கியது
இந்த மண்தான் என்பதை அவர் என்றுமே
மறந்ததில்லை. பொருளாதாரத்தை உயர்த்

தியது மட்டுமின்றி வாழ்நாளை இலட்சிய
நோக்குடன் எதிர்நோக்கி வெற்றியடைய
உதவிய இப்பிரதேசத்தின் மீது அளவு கடந்த
அன்பும் பக்தியும் அவருக்கு உண்டு.

'மாடுகளைத்தரவைக்கு கொண்டு
போகவேணும்' என்பது சட்டென்று நினைவு
வரவீடு நோக்கி விரையலானார்.

(இச் சிறுகதை கண்டாவளை கலாசார விழாவை முன்னிட்டு இடம்பெற்ற
போட்டியில் திருந்தூரிலில் முதலாம் இடம்பெற்றது.)

ஏட்டையும் பெண்கள் தொடுவது தீமை யென்
றெண்ணி யிருந்தவர் மாப்து விட்டார்
வீட்டுக் குள்ளே பெண்ணைப் பூட்டிவைப் போமென்ற
விந்தை மனிதர் தலை கவிழ்ந்தார்.

கற்பு நிலையென்று சொல்ல வந்தார் இரு
கட்சிக்கும் அஃது பொதுவில் வைப்போம்
வற்புறுத்திப் பெண்ணைக் கட்டிக் கொடுக்கும்
வழக்கத்தைத் தள்ளி மிதித்திடுவோம்.

உதவி அரசாங்க அதிபர் பணிமனையின் அலுவலர்கள் குழாம்

இருப்பவர்கள் ! (இயற்கை மலர்: செவ்விய கவிஞர்கள்) (Co), திருமதி அபகாரணி (Co), திருமதி கோகந்தி (PA), திருமதி க.கவிதா (Volunteer), திருமதி சுபாஜிணி (S.W), செவ்விய சிவஜித் துரை (MA), செவ்விய பதிவுகாரணி (Co), திருமதி விஜயலக்ஷ்மி (MA), செவ்விய ஐக்கிரந்தி (FI)

இருப்பவர்கள் II : திரு. கவிஜயனந்தராகா (SSO), திரு.க.அரவிந்தன் (PA), திரு. சி.பதமசிறீ (PDO), திருமதி இ.சிவராஜா (G.S), திரு. சி.சக்திபாஸீவன் (G.S), திரு. அ. ஆனந்தரெடிகள், திரு. கோ. சேகா (G.S)

நிற்பவர்கள் !

திற்பவர்கள் ||

[illegible]

பேரங்குறிப்பு: திரு. சி. அருட்செல்வன் (ADP), திரு. ப. ஹரிதர் (Act. Accountant), திருமதி ப. குகனாக்கிளி (PO), திரு. க. நந்தகுமார் (GS), திரு. ம. இராஜாண்டன் (GS), திரு. ச. சந்திரன் (GS), திருமதி ப. குமாஸி (CO), திரு. வி. தங்கராஜன் (OES), திரு. க. வீரசிங்கம் (GS), திரு. கே. புருசோத்தன் (Volunteer), திரு. ப. லக்ஷ்மிநாதன் (Volunteer)

அலுவலக உத்தியோகத்தார்கள்

பிரதேச கலாநாயகர்பேரவை உறுப்பினர்கள்

கிராம சேவையாளர்கள்

வெளிநாட்டின உத்தியோகத்தார்கள்

